

GEMEENTERAADZITTING d.d. 18 FEBRUARI 2022

=====

VOORZITTER: Goed. Goeienavond, iedereen. Zowel thuis als in de trouwzaal als in de raadzaal. Ik open bij deze de zitting van de gemeenteraad van 18 februari 2022. Ik begin met een paar mededelingen. Ah, er is geen geluid bij de ... Nu wel? Is het oké? Horen jullie ... Ja, dat is goed. Goed, ik herhaal nog even. Goeienavond iedereen, zowel thuis als hier, in de kabinetten, als in de trouwzaal, als in de raadzaal. Ik ga beginnen met een paar mededelingen. Eerste mededeling, is dat schepen Ine Somers afwezig zal zijn gedurende de gehele zitting wegens het onverwachte overlijden van haar schoonbroer. Wij wensen onze deelneming uit te drukken tegenover haar en de familie. Dan wil ik ook laten weten, dat raadslid Lore Baeten heeft laten weten, dat ze om professionele redenen later zal aansluiten, ofwel in de trouwzaal, maar mocht het te moeilijk zijn met de winderige omstandigheden dan zal ze ook van thuis aansluiten. Ik heb ook nog een paar mededelingen in verband met het verloop van de zitting, de werkzaamheden. We gaan de interpellatie 9 over ..., die gaan we voegen bij het regulier punt exploitatie en de opstart van het zwembad. En de interpellaties 3 en 12, respectievelijk van raadslid Frans Wymeersch en raadslid Jos De Meyer in verband met onder andere de stadsfinanciën worden samen behandeld. De interpellatie 10 van raadslid Van der Coelden blijft apart. En dan heb ik ook de melding, dat het laatste punt, de interpellatie 13 van raadslid Christel Geerts openbaar zal behandeld worden. Maar uiteraard, mevrouw Geerts, heeft dat gevolgen voor de vraagstelling en voor het antwoord. Mocht het toch nodig zijn, dan kunnen we op dat moment misschien nog overgaan naar de geheime zitting. Vandaar dat we dat punt ook op het laatste houden. Ik heb al een vraag van de heer Wymeersch en van de heer der Coelden.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ook in verband met de regeling der werkzaamheden vragen wij de afvoering van punt 18 in verband met de Reinaertgalerij. Wat betreft de motivatie daarvoor denk ik dat we zoals wij gewoon zijn, wij dat zullen ontwikkelen bij het punt zelf.

VOORZITTER: Ja, voordat het punt ter sprake komt. Dank u wel, mijnheer Wymeersch. De heer Van der Coelden? Ja.

VAN DER COELDEN: Ja, twee dingen. Die interpellatie, die ik zou houden bij de toegevoegde punten over de Grote Markt, ik ga de discussie over de bibliotheek afwachten om te zien in hoeverre dat ik ze toch naar voorschuif of niet. En twee, wij gaan ook de afvoering vragen van een punt, nl. dat van de bibliotheek. Maar ik was de nummer aan het zoeken.

VOORZITTER: Dat is punt 14.

VAN DER COELDEN: 14 ja.

VOORZITTER: Oké, dus ook dat zullen we ... (knop niet ingedrukt) ... Oké, die afvoering zullen we bespreken voor het punt ter sprake komt. Goed, dan gaan we van start met punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadszittingen 19 en 21 januari 2022, goedkeuring. Kunnen we dat ... Geen opmerkingen, zie ik. Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Hasan, excuseer. Hasan, jij hebt het woord gevraagd.

BILICI: Ja, dank u, voorzitter. Goedenavond, collega's. Voorzitter, ik ga proberen het heel kort te houden. Het gaat over mijn interpellatie van vorige maand in januari. Voorzitter, collega's, raadsleden hebben allemaal rechten en plichten. Rechten om elk dossier op te vragen, plichten om elk dossier deftig op te volgen en te bestuderen. Mevrouw de voorzitter, zoals u zich misschien herinnert, vorige maand had u mij een mail gestuurd met de vraag om mijn vragen van de interpellatie door te mailen. Ik heb dit in de kortste keren binnen 10 minuten naar u doorgemailed.

VOORZITTER: Dat klopt.

BILICI: Ik ben altijd correct in deze zaken.

VOORZITTER: Absoluut.

BILICI: Maar dat kan ik niet zeggen van jullie schepen van ruimtelijke ordening. Mevrouw de voorzitter, ik heb vorige maand tussengekomen in verband met SVK, de RUP SVK. Ze hadden mij beloofd of de schepen had mij beloofd van alle verslagen en mails door te sturen. Ik heb hem ook nog eens een tweede mail gestuurd met de vraag waar die verslagen blijven. Ik heb tot nu toe geen letter ontvangen. Dit getuigt van weinig respect, mevrouw de voorzitter. Alle raadsleden hebben rechten om deze dossiers op te volgen. Jullie hebben altijd gezegd, dat jullie transparant zijn, maar in dit geval zijn jullie niet transparant. Ik vind het ook hypocriet dat als de raadsleden, ook van de oppositie, voorstellen, dat het de gewoonte is geworden meermaals gewoon genegeerd of op de lange baan geschoven worden. Want wat mij ook erger – niet dat ik tegen projecten ben, mevrouw de voorzitter – maar als het aan de projecten van de meerderheid ligt, moet alles wijken, zelfs onteigeningen staan niet in de weg. Maar als de oppositie voorstellen biedt of vraagt om grote projecten mee te helpen ondersteunen, die worden gewoon genegeerd. En dat doet wel een beetje pijn bij mij.

Dus mijn vraag is, waarom heeft de schepen mij tot nu toe geen verslagen of mails verstuurd. En, ik wou dus vragen, wanneer dat de volgende sessie gaat plaatsvinden. Daar heeft hij ook niets van gezegd. En ik vind het echt spijtig dat ik dit nog eens moet herhalen. Dit is mijn gewoonte ook niet om zulke zaken nog eens ter sprake te brengen. Dank u, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bilici. Ik wil gewoon laten weten, dat de documenten die u gevraagd heeft, wel zijn opgeladen bij het opvolgingsverslag van de vorige gemeenteraad, maar ik moet wel zeggen, ik zal het ook aan de schepen vragen om wanneer op die manier een antwoord wordt gegeven, dat er eventueel een klein berichtje naar u kan komen, dat die documenten zijn opgeladen, zodanig dat u het ook persoonlijk weet.

BILICI: Mevrouw de voorzitter, ...

VOORZITTER: Ja, maar ze zijn opgeladen bij het opvolgingsverslag hé.

BILICI: Ja, maar mevrouw de voorzitter, ...

MAES: Ja, maar allé, dat is toch niet gebruikelijk. Hij kan toch een mail sturen van die zijn opgeladen hé.

VOORZITTER: Goed, maar ik zeg juist dat ik dat zal vragen. Dus ...

BILICI: Het is toch gebruikelijk dat elk raadslid een mailadres heeft van de stad Sint-Niklaas. Waarom krijgen wij dat niet op mail?

VOORZITTER: Absoluut.

BILICI: Moet ik dan zelf beginnen snuffelen om die dossiers allemaal op te vragen? Dat kan toch niet, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: Nee, nee, nee, maar ik zal, ik heb u gezegd dat ik dat tegen de schepen zal zeggen en dat ik graag heb, dat dat op die manier ...

BILICI: Ja en ik wil nog eens graag benadrukken, mevrouw de voorzitter, dat dit dossier ook de nodige aandacht krijgt. Dank u wel.

VOORZITTER: Uiteraard, uiteraard. Goed. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Hierop aansluitend, mevrouw de voorzitter. Laat ons kort en duidelijk zijn. Als een individueel raadslid iets vraagt, een antwoord, een interpellatie of weet ik veel en die krijgt, moet een antwoord krijgen schriftelijk, dan gebeurt het volgens mij individueel, te individuelen titel, maar niet alleen het is opgeladen, het volledige antwoord moet schriftelijk per mail aan het raadslid worden overgemaakt, één. Ten tweede, gelijk wat er wordt opgeladen, gelijk wat er wordt opgeladen, vind ik dat alle raadsleden, heel de gemeenteraad moeten verwittigd worden, dat dat en dat is opgeladen. Wij gaan ook niet alle 5 minuten of alle 3 voet naar onze computer kijken of onze iPad of er iets opgeladen is. Wij moeten daarvoor, daarvan verwittigd worden. Niet meer, niet minder. Zo simpel is dat.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch, ik snap dat als er bv. belangrijke dingen, dat dat ook het geval is. En ik denk dat dat ook wel het geval is. Maar ja, de meeste zaken worden echt correct opgeladen. Ik weet het, ge kunt niet ...

WYMEERSCH: Ze worden opgeladen, mevrouw de voorzitter, maar wij weten het niet, dat ze zijn opgeladen. En u als voorzitter andermaal van deze gemeenteraad moet ervoor zorgen, dat de gemeenteraadsleden als gemeenteraad in zijn totaliteit en individueel op een perfecte manier behandeld worden door iedereen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ...

WYMEERSCH: Wij willen verwittigd worden van elke oplading op E-besluit sowieso.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, ik denk dat ik in die zin ook geantwoord heb op de vraag van raadslid Bilici en ik zal dat ook opvolgen. Goed, dan gaan we naar het tweede punt ... Ah, sorry. Ah ja, schepen De Meester vraagt het woord. Excuseer. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik had inderdaad expliciet aan de bestuursadministratie gevraagd om het antwoord zeker aan raadslid Bilici te bezorgen. Ik heb dat ook gevraagd, ook nog eens gevraagd nadat Hasan mij die mail gestuurd had. Dus goed, als dat niet gebeurd is, mijn excuses daarvoor. Ik heb dat expliciet, ik denk zelfs in de collegezitting, gevraagd. Dus ik zal daar zelf meer aandacht voor hebben, dat ik dan opvolg dat dat ook effectief gebeurt. Maar ik heb zeker die vraag ook gesteld. Mijn excuses dan.

VOORZITTER: Dank u wel ...

WYMEERSCH: Kijk, mevrouw de voorzitter, ik heb dat hier al 10 keer gezegd in de jaren dat ik hier zit hé. Een schepen is een politiek verantwoordelijke. Hij moet hier niet in een openbare zitting zijn of een andere administratie in de wind zetten. Hij moet die indekken. Hij is verantwoordelijk, niet diegene die zagezegd de opdracht gekregen heeft. Punt aan de lijn.

DE MEESTER: Wel, wat ik zeg. Als ik zeg mijn excuses, ik ga dat in de toekomst opvolgen, dan zal ik dat ook doen. Dus ik heb gewoon gezegd wat er gebeurd is. En ik zeg, ik heb afgesloten met te zeggen mijn, "mijn", die van "mij", "mijn" excuses.

VOORZITTER: Goed, maar mijnheer Bilici, u hebt het gehoord. De schepen neemt het op en ik zal het ook opvolgen. Goed, punt 2, organisatie commissies en zittingen gemeenteraad en raad voor maatschappelijk welzijn in februari, politieverordening, bekrachtiging. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dat is de gebruikelijke beslissing, die ik hier ter bekrachtiging voorleg.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch vraagt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ja, we gaan dit tegen onze goesting goedkeuren, omdat ja, anders zijn het vijgen na Pasen hé. We voeren vandaag hier op dit ogenblik hit et nunc uit wat we dus nu goedkeuren. Wij hopen wel en wij rekenen erop, wij rekenen erop – gelijk wat er gebeurt – dat dit de laatste hybride zitting is die we in afzienbare tijd zullen meemaken, één. Ten tweede en dat moet mij van het hart, heb ik vragen bij de datum van deze gemeenteraad. Wij hebben de goede gewoonte en we proberen ons daar strikt aan te houden, dat elke gemeenteraad doorgaat elke 4e vrijdag van de maand. Ik kan nergens een objectieve reden vinden, waarom men daar deze maand van is afgeweken. Ik heb een flauw vermoeden waarom dit zou kunnen zijn. Ik ga er nog niet op reageren, want ik zal dat vermoeden dan al dan niet bevestigd krijgen door u of door de burgemeester of door iemand anders van de meerderheid en van het college, daar wacht ik dan even op om eventueel te reageren, om niet nodeloos mijn speeksel te verspillen.

VOORZITTER: Goed, dan geef ik het woord aan de burgemeester hiervoor.

BURGEMEESTER: Ja, collega Wymeersch, twee zaken. Eén, in verband met de organisatie van de volgende raadzittingen. Ik hoop hetzelfde met u en met iedereen, dus dat we in maart terug normaal kunnen vergaderen. Wat natuurlijk niet wegneemt, dat ondanks het feit dat ook in Sint-Niklaas gelukkig maar het aantal besmettingen drastisch aan het dalen is, dat er toch nog heel wat mensen in isolatie wegens besmetting of in quarantaine wegens hoogrisicocontact zitten en dat we in heel veel verbanden vaststellen, dat dat nog altijd ontwrichtend werkt. Ik heb de voorbije week ook weer een aantal afspraken geannuleerd gezien, omdat dus de persoon die mij wou zien in isolatie of in quarantaine was. Dus of we dan al dan niet nog een stukje hybridemogelijkheid moeten bieden, dat zal afhangen van de omstandigheden. Twee, uw vraag in verband met de datum van de februarizitting hebt u aan mij al eens gesteld, hebt u aan mij al eens gesteld. En ik heb u toen geantwoord, dat na bevraging van de fracties was gebleken, dat er toch een aantal mensen waren die aandrongen om een week vroeger het te organiseren, omdat volgende week vrijdag het begin is van de krokusvakantie. Dat was toen het antwoord en dat heb ik bij deze herhaald.

WYMEERSCH: Dan zal ik misschien ...

VOORZITTER: Dank u, burgemeester.

WYMEERSCH: Dan zal ik misschien nu anders reageren, mevrouw de voorzitter, dan toen. Ik weet niet of ik toen gereageerd heb.

BURGEMEESTER: Niet.

WYMEERSCH: Maar ik weet, dat er daar overleg is geweest. En ik weet dat onze fractievoorzitter op dat ogenblik zich bij de meerderheid heeft neergelegd, tegen zijn goesting en vooral tegen mijn goesting. Maar ja soit, tot daaraan toe. Want hetgeen dat u zegt klopt niet. De krokusvakantie begint niet op vrijdag. Die begint op maandag. Want als we alle kalenders bekijken, die worden rondgedeeld, gaande van elke bankinstelling tot het Wit-Gele Kruis en noem maar op, begint de krokusvakantie maart. Mag ik er trouwens op wijzen of die krokusvakantie nu begint ja dan neen, dat de krokusvakantie een schoolvakantie is. Dat is een schoolvakantie en wij zijn mandatarissen. En als mandataris zijt ge mandataris 365 dagen op 365, vakantie of geen vakantie. Maar dat schijnen hier heel veel, heel veel in deze raad te vergeten.

VOORZITTER: Oké, maar ik denk dat de verklaring goed ... Ja, mijnheer Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Ja, ik dacht, burgemeester, dat het iets anders was. Dat u gezegd hebt “wij hebben het op de 3e vrijdag genomen, omdat het anders te dicht is naar de volgende gemeenteraad van maart”. Euh, van januari was het, azo.

BURGEMEESTER: Ah nee, ah nee. Het is nu dichter dan de 4^e ...

PANNECOUCKE: Ja, ja, maar euh ...

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Wie ... Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid ... Ah, dat is eenparig. Ah, eenparig behalve Frans Wymeersch wenst zich te onthouden. Ja. Goed, dan heb ik de volgende vraag. Of we de punten 3 tot en met 7 samen mogen behandelen? Dat zijn allemaal politiepunten, personeel. Mogen we die samen behandelen? Ja? Dan stel ik eerst de vraag of er vragen over zijn? Neen? Dan gaan we over tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 8, financiën, gevolgen coronacrisis, afwijking van bestaande huur- en concessieovereenkomsten, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge, die hier net is binnengewaaid.

BUYSROGGE: Toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier vragen? Ik zie geen vragen, dan kunnen we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 9, sport- en recreatiepark Puyenbeke, vaststelling voorlopig onteigeningsbesluit en opstart bestuurlijke fase, goedkeuring. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge en schepen, euh interpellatie 9 van raadslid Bats zal ook tijdens dit of bij dit punt worden behandeld. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, we hebben in de gemeenteraadscommissie van afgelopen dinsdag vrij uitgebreide besprekingen gehad, niet zozeer over dit specifieke punt, maar wel eerder over de gunning aan Sportoase, die de DBFMO-opdracht binnengehaald heeft. Er is tekst en uitleg bijgegeven. We hebben ook altijd gezegd, dat we op het moment dat we het dossier, de gunning willen doorvoeren, dat we dan op zijn minst ook wel wat duidelijkheid moeten creëren rond de stand van zaken met betrekking tot de verwerving van de grond vooraan. Niet dat dat er rechtstreeks aan gekoppeld is, maar iedereen beseft wel, dat dat noodzakelijk is, willen we daar onze projecten volledig kunnen uitvoeren. De onderhandelingen, die tot hiertoe informeel, minnelijk verlopen zijn, hebben geen goed einde gekend tot hiertoe. Vandaar dat we vinden, dat we op onze rechten moeten staan en dat we ons genoodzaakt voelen om deze procedure rond de onteigening op te starten. Wij hopen nog altijd dat een minnelijke verwerving kan gerealiseerd worden, maar maken op deze manier door het opstarten van dit voorlopig onteigeningsbesluit, maken we wel ook aan de eigenaar kenbaar, dat het ons echt wel menens is om die gronden te verwerven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan heb ik in volgorde eerst raadslid Bats, dan raadslid Wymeersch, dan raadslid Gesquière en dan raadslid Maes. Dus ik geef het woord eerst aan Ilse. Je hebt het woord.

BATS: Dank u wel, voorzitter. Schepen, ik wil starten met mij al even te verontschuldigen voor het feit dat ik het niet zo heel kort zal kunnen maken, want ik heb veel te zeggen en te vragen over de zwembaden. Bij het indienen van mijn interpellatie wist ik nog niet hoe uitgebreid de toelichting deze week zou zijn. Dus onze bezorgdheden, die stonden wat los van de definitieve toewijzing aan Sportoase. Maar onze bekommernissen blijven dezelfde, ook na de toelichting. Onze fractie maakt zich enerzijds zorgen over het onderhoud en het personeelsbestand van het Sinbad. Dat zal een eerste kort deel zijn van mijn vraag. En over de reeds gevorderde voorbereidingen voor de bouw van het nieuwe zwembad. En dat zal dan een ruimer deel twee zijn van mijn tussenkomst. Dus ten eerste het Sinbad. Het huidige college – jullie dus – laat een gemengde twijfel over de eindigheid van het Sinbad, waardoor ten eerste het personeel stilaan vertrekt als er zich andere kansen voordoen. En ten tweede, er geen vaste structuur meer is wat onderhoud betreft. Dus concreet, er zijn steeds minder redders ter beschikking en ook voor het ander personeel is er niet veel back-up meer. Dat hoor ik althans. En ten tweede rijst de vraag en de twijfel of het zwembad en alle technische onderdelen hun structureel onderhoud nog blijven krijgen zoals voordien. Het moet ten slotte nog een tijd mee of je dat nu wil of niet.

En al die vragen of die tweede vraag, die stellen wij, omdat wij u heel graag zouden vragen geen beslissingen in verband met het Sinbad, die een definitieve sluiting onomkeerbaar maken te nemen. Laat eerst het tweede zwembad opengaan, nu en beslis dan pas later of het Sinbad wel of geen plek meer heeft in de stad. Dat zouden wij een prima volgorde vinden. Sportoase antwoordde op onze vraag over een sluiting en of dat in het contract met de stad wordt opgenomen redelijk positief. Dat vonden wij. Ze laten het duidelijk open, wat fair is tegenover de stad. En ook schepen De Bruyne bevestigt in een antwoord op een schriftelijke vraag naar Christel Geerts, dat er nog geen concrete beslissingen genomen zijn. Dus wat het Sinbad betreft, graag geruststellende oplossingen voor het personeelstekort en de onderhoud of het onderhoud en geen onomkeerbaarheid deze legislatuur in verband met de sluiting tot de volgende bestuursperiode. Dan ten tweede het Watermolenbad. De beelden voorspellen een mooi zwembad met veel mogelijkheden voor iedereen. Het is een vooruitstrevend ontwerp. De tieners missen wel een wildwaterbaan. Dat moest ik er van mijn zoon even tussengooien. We hopen dat de beelden en de werkelijkheid zullen matchen, want het is tegenwoordig – ik ga even drinken, want ik ga mij verslikken – want het is tegenwoordig zeer verleidelijk om je te laten leiden door fotoshopbeelden van dingen die nog niet bestaan. Dat doe ik op school de hele tijd. Samen met het positieve van alle mogelijkheden willen we toch onze bekommernissen even op een rij zetten. Ten eerste, alle bedenkingen in verband met Sportoase als partner. De voorstelling op de commissie was zeer professioneel en geruststellend, maar het mag gezegd, dat sommige steden en gemeenten die met Sportoase in zee gingen, heel wat werkpunten kunnen opsommen, die de samenwerking niet altijd vlekkeloos doen verlopen. In Oudenaarde bv. verloopt het niet allemaal even vlot. Er komen vaak klachten over koud water, slechte hygiëne in de kleedkamers, te weinig plaats voor baantjeszwemmers, enz... Het lijkt me dus vooral een goede raad om dat zeker mee op te nemen in jullie uiteindelijke contract, zodat het voor Sportoase duidelijk is, dat we geen goed genoeg-zwembad willen voor deze prijs, maar een probleemloze en kwalitatieve uitbating. En dan is er nog een financiële vraag, waar ik van schrik. In Oudenaarde zou de stad borg staan voor de lening, die Sportoase aanging om het zwembad te bouwen. Ik heb er misschien in Sint-Niklaas hopelijk overgelezen, maar dat lijkt mij een bijzonder groot risico. Dat begrijp ik eigenlijk niet zo goed. Dus hier wil ik graag ook een antwoord op. Dan ten tweede is er een ongerustheid bij de clubs, een grote ongerustheid. De gretigheid in verband met het plannen zorgt uiteraard ook voor twijfels en ongerustheid. En onze fractie hoort geruchten gonzen over vergevorderde plannen, waarin al zeer concrete dingen gestipuleerd staan. De meeste clubs kregen nog maar één kans om in overleg te gaan over het nieuwe zwembad.

Er is hen bv. nog niets gevraagd over wat hun noden en ideeën zouden zijn over de praktische organisatie. Maar tegelijkertijd natuurlijk vliegen die geruchten rond ieders oren en ze maken zich dus zorgen. Ten eerste – en dat begrijp ik zeer goed – een grote ongerustheid over zwemlessen voor kinderen. Er zou reeds afgesproken zijn, dat de clubs geen zwemlessen meer mogen organiseren voor kinderen onder 8 jaar. Stel u voor, dat zou straf zijn! Dus iedereen weet, dat de werking van clubs voor een groot deel voortvloeit uit jeugdopleidingen. Zowel op financieel als rekruteringsvlak. Kinderen vanaf 4 jaar opleiden en dus zwemles geven, is cruciaal voor het bestaan van een club én de spelersbinding. Voor je 8 jaar leer je op een speelse manier de geplogenheden van een club, je leert ouders en kindjes beter kennen en al spelenderwijs leer je een bepaalde clubstructuur aan, een clubleven. Dat kan niet losgekoppeld worden uiteraard. Het idee dat Sportoase alle zwemlessen tot 8 jaar op zich zou nemen en dat kinderen dan pas een club zouden kunnen kiezen, ja, dat is absurd. Dus dat gebeurt ook bv. niet in voetbal of in andere sporten. We hopen dus dat dit een valse roddel is, die de schepen hier meteen vanavond kan tegenspreken en dan zijn we meteen allemaal gerust. Nog een club- en scholenbezorgdheid, er vroeg een club om eventueel eens na te denken over een gemeenschappelijke materiaalruimte naar het idee van onder andere Temse, maar in nog zwembaden is dat een geval. Maar ook naar horen zeggen – het is altijd allemaal van horen zeggen – zouden alle m² van het gebouw al een bestemming hebben en nochtans is dat idee van een gemeenschappelijke aankoop voor alle spel- en leermateriaal voor alle scholen en alle clubs, is dat een geweldig idee. Ik hoop dus dat de stad en Sportoase genoeg tijd nemen en nog ruimte hebben voor nieuwe en verfrissende ideeën, want het voordeel aan clubs is, dat ze door de competitie in alle zwembaden in Vlaanderen terecht komen en dus met heel veel ervaring spreken. Dus alles wat ik weet en hoor, dat is van horen zeggen, maar, schepen, waar rook is, is vuur. Ik hoop dus dat u met uw antwoorden op de vorige punten al dat vuur al wat kan blussen. Misschien zelfs met zwembadwater. Ten derde hebben wij blijvende bezorgdheden over de mobiliteit. Ik weet het, we vallen in herhaling, maar de ligging is echt niet ideaal. We verwachten blijkbaar 300.000 bezoekers. Dat is ongeveer een 6.000 mensen per week. De clubs en de scholen alleen al zullen voor heel wat activiteit zorgen. En de plannen doen vermoeden, dat het Waasland of de Waaslanders hun weg zullen vinden. Hoe we het ook draaien of keren, de straten van het zwembad naar of rond het zwembad – of dat nu voor bussen of voor auto's of voor fietsers is – die blijven wat ze zijn. Smalle, stedelijke straten. Die niet veel meer verkeer aankunnen dan wat er nu is. Er zal dus veel meer moeten gebeuren dan een belofte, dat het allemaal wel zal meevallen en het uitspreken van de hoop dat iedereen wel met de fiets zal komen. Een plan van aanpak ontbreekt hier volgens ons toch echt nog heel erg.

Nog een bezorgdheid, een grote bezorgdheid, is over de tarieven. De basistarieven, die worden voorgesteld. En dat lijkt oké. Zeker voor sportzwemmers met een meerbeurtenkaart – zoals de schepen het zelf zei – ze krijgen meer lengte voor hetzelfde geld. Maar ik werd pas bezorgd door de reactie van Sportoase toen ze kort vermeldde, dat het om startprijzen gaat en dat dus een indexatie of een hoger tarief op korte termijn ... goh, ge voelt dat dat al in de lucht hangt. En dat is heel moeilijk vind ik. Ik hoop dus dat u zowel op vlak van abonnementen, waar we ook nog weinig over weten, als op vlak van de snelle stijging van die tarieven een clausule inschrijft, dat dat niet zonder toestemming van de stad kan. In Oudenaarde – ook weer Oudenaarde, ik weet het – zijn ze daar jammer genoeg in de val getrapt en dat mag Sint-Niklaas dus absoluut niet overkomen. En dan een laatste punt en dat gaat meteen over punt 9 hier op de agenda – en dan heb je meteen ook een reden voor ons stemgedrag – we zullen ons straks onthouden. We zijn voor meer zwemwater en een hedendaags zwembad, maar we hebben zorgen over de mobiliteit, dat zei ik al. En de dingen gebeuren hier in een omgekeerde volgorde. Je kan niet eerst een plan tekenen en overeenkomsten afsluiten en dan pas stappen zetten om gronden te proberen verwerven. Dat blijft een bizarre manier van besturen. Ik heb dat zelden of nooit gehoord. Het risico bestaat dus, dat werken zullen starten zonder het eigendomsrecht van alle gronden. Hoe staat dat in de overeenkomst trouwens met Sportoase? Een echt groot antwoord kregen we daar niet op. Maar, voor alles is een oplossing en al grappend zeiden we in de fractie “we kunnen de openingsreceptie van het park en het zwembad dan misschien toch in de Chalet houden”. Dus dank u wel, voorzitter, dat ik mijn interpellatie nu al aan dit punt mocht koppelen. En ik hoop op duidelijke antwoorden.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga niet zo uitgebreid zijn, denk ik. Al was het alleen maar omwille van het feit, dat heel wat punten, het overgrote gedeelte van de punten en van de argumenten die collega Bats aanhaalt, dat wij die vanuit onze fractie ook onderschrijven. Zeker wat betreft het punt en de vraagstelling rond de levensduur van Sinbad om daarmee te beginnen. Want ik ga mij vandaag beperken bijna hoofdzakelijk, mevrouw de voorzitter, tot het cruciale punt denk ik van heel dit dossier, de ja, de puist op het dossier, nl. de Chalet. Die staat daar puistig te wezen en men krijgt die niet weg. En dat is een doorn in het oog in de eerste plaats van de verantwoordelijke schepen, ik neem aan in het oog van de meerderheid en van het college. Wijzen wij met de vinger naar schuldigen voor dat? Nee, want hetgeen dat die partij doet, is zijn of haar volste recht. Zij putten de mogelijkheden uit en de stad wordt daarmee geconfronteerd en moet daarmee omgaan.

Wij stellen echter vast, dat de stad daar moeite mee heeft. En men had het nochtans zien aankomen. Trouwens, heel dit project waar wij van in het begin, van als het in zijn embryonale toestand was, hebben verwittigd dat dit een project was niet omwille van de deugdelijkheid van het project, maar omwille van de idee die men, de fata morgana bijna die men vanuit de meerderheid heeft zien opgaan, jaren geleden, dat er achter het mom van “we moeten meer zwemwater hebben” – tot daaraan toe, dan volg ik volledig het college, volg ik de meerderheid – maar men heeft zich dan weggestoken enkel en alleen daarachter om een locatie te gaan zoeken. Men heeft die locatie niet gezocht, collega’s, ik herhaal het, men had die locatie gevonden en men heeft alle middelen gebruikt en misbruikt om uit te komen op die locatie, die men op voorhand had bepaald dat het moest worden. Tot en met de verkeerstelling, die moest aantonen dat er absoluut geen verkeersinfarct zou zijn, zou komen, zou gebeuren. Als men ziet op welke kramiekelige manier men de verkeerstelling heeft gedaan, op welke uren van de dag dat men die heeft gedaan, op welke cruciale punten of niet-cruciale punten men die tellingen heeft gedaan, dan zegt men “dit is geen, een amateur zou het beter camoufleren”. Maar dit lag er zo vingerdik op, dat men alles heeft in het werk gesteld om alle middelen in de richting van de huidige vastgestelde locatie te doen uitkomen. Maar men had dus buiten de waard – letterlijk en figuurlijk – gerekend in hoofde van de Chalet en de uitbaters, de eigenaars ervan. Goed. We zitten dus nu met de procedure onteigening. En inderdaad, een overheid kan een onroerend goed onteigenen, maar daartegenover staan een aantal voorwaarden. De overheid kan niet zomaar – het is gelijk welke overheid – de daartoe bevoegde overheden kunnen onteigenen als ze aan een aantal voorwaarden voldoen. En de eerste en de belangrijkste voorwaarde is, dat de onteigening moet gebeuren voor het algemeen belang. Collega’s, even korte bezinning, 5 seconden, wat is het belang van een zwemparadijs? Is dat het algemeen belang? Neen. Dat is niet het algemeen belang. Dat is niet het algemeen belang. Het algemeen belang is er voor heel de bevolking. De uitbating van dit zwemparadijs – en ik koppel dit eventjes los, schepen, collega’s, van het sportgebeuren in de achtergrond – dit zwemparadijs is enkel in het belang van de gebruiker ervan en van de uitbater ervan. Ik betwijfel zelfs of het in het belang is van diegenen die de idee hebben geofferd en de bouwheer van dit zwembad. Dus aan de voornaamste, aan de voornaamste voorwaarde om tot een onteigening te kunnen overgaan, nl. het algemeen belang moet primeren, wordt niet voldaan. Wordt niet voldaan en dan houdt het voor mij al op. Dan houdt het voor mij al op. Maar blijkbaar is men zo koppig – maar ja, wat hebt ge met bepaalde diersoorten, die blijven halsstarrig weigeren om het licht van de zon te zien – en men gaat verder. Tweede voorwaarde, de onteigening moet gebeuren om een overheidsdoelstelling te realiseren.

Nu, laat ons vrijgevig zijn en het huidige college en de huidige meerderheid te bestempelen als een overheid, een occasionele. Een occasionele overheid en laat ons dus met de mantel der liefde bedekken en zeggen oké, de onteigening gebeurt om een overheidsdoelstelling te realiseren. De overheidsdienst moet de bevoegdheid hebben om te onteigenen, dat lijkt mij klaar en duidelijk. En dan de vierde voorwaarde is, de onteigening is noodzakelijk. Collega's, als u heel het project bekijkt en kijkt waar de Chalet - want daar gaat het over - zich bevindt en men bekijkt dat in het ruimer kader van het realiseren project, zowel zwembad als sportaangelegenheden in de ruime mate, dan is dat niet noodzakelijk. Daar is ruimte zat om de functie, die men aan de ruimte die hier wordt ingenomen aan de Chalet en daaromtrent, om die ergens anders in te tekenen. Geen enkel probleem. Die hectaren zijn ruimschoots voldoende om aan de functie, die daar wordt ingepland in de schetsen en in de schema's en in de denkbeelden van, om die ergens anders in te plaatsen. Dus het is niet noodzakelijk, dus twee belangrijke voorwaarden, collega's, nl. het moet gebeuren in het algemeen belang en het moet noodzakelijk zijn, aan die twee voorwaarden is niet voldaan. En dan vraag ik mij af als ge zulke belangrijke voorwaarden naast u neerlegt, wetende dat er andere mogelijkheden zijn op de locatie zelf - wij als tegenstrever van de locatie - zelf op de locatie zelf zijn mogelijkheden genoeg om met een beetje inspiratie dat op te vangen, laat ons dan nog maar zwijgen over andere locaties die voor het algemene, de algemene visie van de inplanting van een zwemparadijs veel beter zouden zijn niet alleen voor het zwembegeuren zelf, maar ook voor de mobiliteit van en naar dat zwemparadijs. Collega's, voor ons is het dus duidelijk. Hier wordt dus andermaal een beetje met de bevolking en met alle betrokkenen gelachen hé. Dit college, deze meerderheid doet maar wat ... Alles, alle argumenten, objectieve argumenten, zelfs een paar subjectieve argumenten, want dat hebt ge in de politiek - er zijn altijd argumenten pro en contra - maar alles wijst in de ruimere zin en zelfs in dit particulier dossier, dit kan niet, dit is onmogelijk, dit tart elke verdediging. Maar desondanks zegt de meerderheid, desondanks zegt dit college "wij gaan door, wij gaan door". Dan heb ik het nog niet over de vergoeding. Want één van de laatste - en dat is een vrij logische - voorwaarde is, dat de overheid de onteigende een billijke schadeloosstelling moet bieden. Ik neem aan, zelfs als u in de val blijft trappen, collega's van de meerderheid, als u in de val blijft trappen, als u met uw knoesel in de ja, in het ijzer van de wolf zal stappen, dan nog lijkt het mij niet gegeven aan dit college en deze meerderheid om de getroffen niet de billijke schadeloosstelling te bieden. Maar er is meer.

Het is niet enkel de eigenaar, wiens schade moet vergoed worden, maar het zijn ook de uitbaters die jaar en dag hun boterham daar verdiend hebben, die er ook in geïnvesteerd hebben, die nu van vandaag op morgen – want zo kort zal die termijn dan wel zijn – die vandaag op morgen zullen geconfronteerd worden met in feite – en ik gebruik een overtrokken woord en ge moogt daar meewarig mee lachen – die in feite getroffen worden door een soort van broodroof. Broodroof, dus georganiseerd door dit college. Collega's, ik denk, ik vrees, ik ben ervan overtuigd bijna dat als u dit goedkeurt, als deze gemeenteraad dit goedkeurt en laat ons er dan van uitgaan, laat ons een beetje hoop uitspreken, dat de hogere overheid deze gemeenteraadsbeslissing zal schorsen om redenen die ik daarnet heb aangehaald en die ik heb opgevraagd bij de bevoegde Vlaamse overheid, dan toch de wil doordrijft, dan vrees ik dat men in Sint-Niklaas nu de goedkeuring meemaakt van het startschot van een zeer pijnlijke episode op allerlei vlakken voor deze stad. Financieel zal het geen deugd doen, wat betreft milieu zal het geen deugd doen, wat betreft mobiliteit zal het geen deugd doen, met andere woorden, wij staan hier op het ogenblik op een cruciaal punt waar we het begin van miserie zullen goedkeuren ja dan neen. Wij doen daar niet aan mee. Onze stem is neen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nu het woord aan de heer Julien Ghesquière. Julien, je hebt het woord.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Ik ga – denk ik toch – vrij kort zijn, omdat er al zoveel gezegd is. Ik ben grotendeels het helemaal, grotendeels eens met Ilse Bats wat ze daar gezegd heeft in verband met meer zwembad, sowieso. Dat hadden we absoluut nodig. Wij hebben ook dezelfde twijfels als Ilse in verband met de locatie. Wij twijfelen wel een beetje aan de mogelijkheid inderdaad om twee zwembaden te hebben in Sint-Niklaas. Dat lijkt mij financieel helemaal niet meer haalbaar, want eigenlijk één grote bedenking, wij zijn nu mee aan het bouwen, aan het beslissen over de stad van morgen. Dat is nu een mooie slogan voor de stad. Maar ik denk toch ook een beetje, dat we moeten rekeninghouden met de centen van gisteren. Ik bedoel daarmee, we hebben eigenlijk toch niet direct financieel zo een rooskleurig beeld voor de toekomst. Maar daar gaat straks mijn collega Jos De Meyer zeker op terugkomen. We hebben ook nog een aantal vragen in verband met het contract. Ten eerste, we mogen dat natuurlijk allemaal als gemeenteraadslid gaan inkijken, maar zo'n contract gaan inkijken dat is inderdaad toch wel voor heel veel collega's toch wel een stap te ver is veel gezegd, maar toch wel een dikke boterham om te gaan bekijken. Bovendien moet ge voor alle punten toch wel wat specialisten hebben. En ik verklaar mij nader. Bv. in onze fractie hebben we collega Johan Uytendhouwen, die contractuele zaken heel goed kan opmerken en bv. hij merkte mij op dat een particulier toch maar een aannemer zal contracteren als hij zijn vergunningen heeft.

Bij deze doet de stad dat eigenlijk niet. Dus dat is toch wel heel raar. De omgevingsvergunning is dus effectief nog niet in orde. Dat is toch wel een heel belangrijk element. Er zijn ook nog een aantal vragen gesteld bij ons in de fractie. Onder andere is ook collega De Meyer nog eens teruggekomen over de financiën voor de inkomgelden. Er is nog geen duidelijkheid in verband met bv. een gezinsabonnement, waar wij als gezinsvriendelijke partij toch wel zeer hard op aandringen. Maar dan opnieuw – en het is een herhaling van wat er daarnet gezegd is, maar het is toch zo belangrijk – er worden 300.000 bezoekers minimaal verwacht. En men hoopt uiteraard op meer, omdat dat financieel toch wel wat recuperatie zou kunnen geven voor de stad. Maar dat betekent toch wel voor die omgeving wat mobiliteit betreft, we gaan het niet allemaal herhalen, maar toch, wij zitten daar met de Plezantstraat in de omgeving, we zitten daar met de Hoge Bokstraat, we zitten daar in de toekomst met de LAB-school die er bijkomt. Kortom eigenlijk, wij blijven met zeer grote vraagtekens zitten voor wat betreft de mobiliteit. Dus wij denken nog altijd dat De Ster, die wij indertijd voorstelden, toch wel de ideale plaats had geweest. Komt er nog eens bij de opmerking ook, dat de tarieven voor een centrumstad, die verschillend zijn voor bewoners van Sint-Niklaas en niet-bewoners van Sint-Niklaas, dat blijft toch ook voor ons eigenlijk toch wel een vraagteken, waar we met blijven jongleren. Kijk, tot daartoe, voorzitter, mijn korte tussenkomst. Dat is dus de reden waarom dat wij ons in deze gaan onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière. Ik geef het woord aan de heer Jef Maes. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, op de commissie heb ik het ook al gezegd, het oogt een zeer mooi zwembad en wij zijn er ook absoluut voorstander voor meer zwembad. Dus laat daar absoluut geen misverstand over zijn. Dus maar als het ook nog zo mooi wordt gerealiseerd, dan zal de stad Sint-Niklaas een mooi zwembad hebben. Maar eigenlijk druk ik mij verkeerd uit. Want het is geen zwembad van de stad, het is Sportoase die het bouwt en binnen 30 jaar zijn wij eigenaar van de stad. Nu, wat collega Bats daarnet zei over problemen met Sportoase, dat klopt. Je moet maar eens serveren op Google en problemen Sportoase intikken en dan zie je inderdaad Oudenaarde verschijnen, dan zie je Roeselare verschijnen, dan zie je Deurne verschijnen. Dus dat traject van andere zwembaden van Sportoase, dat is niet altijd vlekkeloos verlopen. Ik denk dat het ook belangrijk is om daarnaar te kijken. Ik wil het hier vanavond niet zozeer hebben over de locatie. Die vinden wij niet goed. Middenin een woonwijk, daar hebben we het debat over gevoerd. Maar ik hoor toch signalen opnieuw vanuit de buurt, dat mensen daar zeer ongerust zijn. Want nu wordt het wel heel concreet en zij stellen zich vragen wat dat gaat opleveren qua mobiliteit.

Wij hadden ook liever gezien, zoals daarnet ook collega Ghesquière zei, dat er een stedelijk of een provinciaal zwembad zou gebouwd worden, bv. samen met de provincie aan De Ster. Maar goed, met die piste is geen rekening gehouden. Daar wil ik nu niet op ingaan. Maar ik heb wel gisteren – en ik heb daar een groot deel van de dag aan besteed – dat contract en die samenwerkingsovereenkomst en het collegebesluit doorgenomen. Dat is een hele dikke bundel. Dat is heel veel job, maar het is wel interessant om te bekijken. Omdat ik daar twee dingen wil uithalen. Eén, wat gaat het kosten voor de stad en twee, hoeveel gaat het kosten voor de gebruikers. Eerst voor de stad. Het gaat jaarlijks 2,1 miljoen kosten voor de stad. En voor de investering rekent men op een jaarlijkse stijging van 1,78 % op de investering. In de huidige context – en ik denk bv. deze week heeft de gouverneur van de nationale bank nog gezegd “de tijd van goedkoop geld is gedaan”, denk ik dat het een zeer lage inschatting is. Men schatte ook de jaarlijkse stijging op vlak van energiekosten op 2,41 %. Als je rekent dat vandaag de inflatie op jaarbasis op 7,5 % zit dan is dat dus ook wel een zeer lage inschatting. En ik hoorde deze middag nog op de radio Geert Noels zeggen, dat wij de voorbije jaren gewoon zijn geweest aan lage indexstijgingen, maar dat als je dat de voorbije 50 jaar rekent, dat je een gemiddelde van 5 % moet rekenen, wat betreft indexstijging. En dan zit je daar weer op de exploitatiekosten. Rekent men een stijging van 1,13 %. Ook dat is zeer laag ingeschat. Wat betreft de werkingstoelage exclusief de investering, daar rekent men dan de gezondheidsindex plus 1 %. Dus die gaat dan wel heel wat hoger zijn. Idem dito voor de personeelskosten. Ook daar volgt men de loonindex plus 1 %. Dat is ook een, die 1 % is eigenlijk wel zeer voordelig voor Sportoase. Dus globaal genomen, denk ik dat we veel hoger gaan uitkomen dan de geraamde kost van 2,1 miljoen jaarlijks. Maar we gaan daar vandaag denk ik niet het debat over kunnen voeren, want dan gaan we een welles/nietes-spel voeren. Maar het is duidelijk dat het in de toekomst wel veel duidelijker zal worden. Belangrijker vandaag lijkt mij dan inderdaad wat gaat het kosten voor de gebruikers. En ik wil met een licht positieve noot beginnen. De kanspassers krijgen 50 % korting. Positief, goed onderhandeld, maar je moet wel rekeninghouden dat het een korting is op een hogere prijs. Dus als je de tarieven van de huidige kanspassers neemt, dan is dat nog altijd een stijging met 33 %. Een beperkte stijging zult u zeggen. Oké, maar voor de baantjeszwemmers zijn de tarieven wel erg veel hoger. En vooral voor de zeer frequente zwemmers, de mensen die meer dan één keer per week gaan zwemmen, voor hen bestaat er geen abonnementsformule. Laat ons nu eens bekijken, dus er bestaat enkel een 10-beurtenkaart. Ik heb een voorbeeld uitgewerkt. Iemand gaat twee keer ... Ik geef u de rekening, schepen. Ik heb het uitgerekend, je gaat twee keer per week zwemmen gedurende 40 weken per jaar, dus 80 beurten, dat gaat 240 euro kosten.

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Ik was aanwezig ... Ik heb hier de tarieven, hier staan ze. Als je dat vergelijkt met een abonnement in Temse, dan is dat abonnement in Temse vandaag 120 euro. Dat gaat 240 euro kosten. Sorry, maar dat is wel het dubbele van wat men in Temse bv. gaat betalen. Het all-in zwemmen, het recreatiebad, ziet er mooi uit, maar ook daar heb ik – en ik heb het al gezegd op de commissie – voor gezinnen is dat zeer duur. 35 euro, als je een gezin met twee kinderen neemt. Met een abonnement is het nog 27 euro. Maar als ik dat vergelijk bv. met Sportoase in Brasschaat, dan zien we daar in de tarieven dat daar wel degelijk een gezinskaart bestaat. Een gezinskaart aan 65 euro. En dan staat daarbij dat die gezinskaart recht geeft op 20 beurten voor de gezinsleden die op hetzelfde adres wonen. Dus voor hetzelfde gezin – 2 ouders, 2 kinderen – betekent dat dat je eigenlijk dus met die gezinskaart 5 keer op bezoek kan komen, dus 13 euro per gezin. Dat is minder dan de helft van bij ons ten opzichte van dus de tarieven. De abonnementstarieven. Kijk, als Jan Jambon – u wel bekend – dat kan gedaan krijgen in Brasschaat, dan vind ik, schepen, dat u daar ook voor moet gaan in Sint-Niklaas. Want gezinnen op een goedkope manier, op een betaalbare manier kunnen laten zwemmen, dat vinden wij wel een heel belangrijk gegeven. Collega Bats heeft er al naar verwezen en het zat ook zeer duidelijk in het contract, Sportoase krijgt exclusiviteit qua aanbod op zweminitiatie. Dat staat in het contract. Dus dat betekent, er is geen zweminitiatie meer voorzien vanuit de clubs of vanuit de stad. Vandaag biedt de stad gratis zwemlessen aan, aan iedereen die 6 jaar wordt. Ze moeten enkel de inkom betalen – 12,5 euro. Kijk, als dit gebeurt in de stad, dan vind ik dat wel erg pijnlijk. Als er geen echte opleiding voor jongeren meer gebeurt voor te leren zwemmen op een betaalbare manier, ja, voor een stad die het embleem heeft van “stad van de jeugd” is dat toch wel een heel groot probleem. Zijn wij als stadsbestuur niet meer geïnteresseerd dat alle kinderen kunnen zwemmen? Dat is toch belangrijk, dat dat ook in de toekomst op een betaalbare manier gebeurt. De tarieven van Sportoase zijn niet bekend. Maar als ik dan kijk in het contract, dan staat daar “als de stad zou opteren voor zwemlessen, dan kost dit volgens het contract aan de stad 40.000 euro”. 40.000 euro, dat is toch wel een fors bedrag om zweminitiatie te organiseren. En dan wat betreft het schoolzwemmen, dat is inderdaad goedkoper, want dat staat in de prijsvergelijking die er is gemaakt, zijn ze goedkoop, maar ze zijn wel twee euro duurder dan de andere aanbieders, wat betreft de sportclubs zwemmen. Dus daar gaan de sportclubs toch ook wel de rekening voor een stuk moeten gaan betalen.

Maar voor het schoolzwemmen vind ik toch wel ook nog een belangrijk gegeven in de vergelijking tussen de 3 aanbieders, dat is dat zij het minste aantal redders van iedereen aanwezig hebben op het moment dat er schoolzwemmen gebeurt en dat ze vragen aan de scholen om zelf dus ook de leerlingenbegeleiders te laten toezicht houden op de leerlingen. Dus maar dat zijn niet altijd redders, dat is een groot verschil. Dus wat betreft het personeel, dus de overname van personeel is nu niet geregeld in het contract. Staat in het contract, dat moet nog onderhandeld worden, dus overname van personeel maakt geen deel uit van de overeenkomst en heeft impact op de werkingssubsidie of met andere woorden, als er overname van personeel zou gebeuren, dan gaat de meerkost daar voor rekening zijn van de stad. En ten slotte, u zei op de commissie duidelijk, dat Sinbad gaat sluiten. Wij betreuren dat. Wij vinden dat jammer, want Sinbad is pas in 2006 van de grond af compleet vernieuwd. Is ook goed gelegen voor een aantal scholen, die vlakbij gelegen zijn. Nu gaan een aantal scholen busvervoer moeten gaan organiseren. Gaat het stadsbestuur dan tussenkomen in die onkosten? Dus daar is ook nog geen duidelijkheid rond. En de mijnheer van Sportoase die zei wel, ja, wij vragen geen exclusiviteit in het contract. En dat klopt. In het contract staat geen exclusiviteit, maar er staat wel een paragraaf in, die ik wel zeer merkwaardig vind en die ik wel graag wat meer toelichting had van gekregen. Dus en daar staat “ingeval van nieuwe investeringen in of nabij Sint-Niklaas, waardoor het bezoekersaantal in het zwembad aanzienlijk daalt, zoeken partijen welke maatregelen nodig zijn en hoe die gefinancierd worden”. Betekent dat dan de facto dat Sinbad dicht moet en dat als Sinbad open zou blijven, dat zij een extra financiering vragen? Dus dat is toch wel iets wat in het contract toch nog redelijk onduidelijk is. Dus goed, wij vinden dat het zwembad – en ik wil dat toch nog eventjes zeggen - het oogt erg mooi, dus laat ons daar zeker geen ja, meningsverschil of geen twijfel over laten bestaan. Maar wij vinden het toch wel belangrijk, dat er rekening gehouden wordt met een abonnementsformule voor frequente zwemmers, dat er een betaalbaar gezinsabonnement zou komen en dat zwemlessen voor kinderen betaalbaar en liefst gratis zouden zijn, zeker voor kinderen van 6 jaar. En dat ook de sportclubs op een betaalbare manier daar kunnen gaan zwemmen. Ik ga het niet meer uitgebreid hebben over de onteigeningsprocedure. Dat is een zeer onsympathieke onteigeningsprocedure als men die moet opstarten. Maar dat is een keuze, die er gemaakt is door het stadsbestuur om daar dan het zwembad in te plannen. En ja, dat is een consequentie, die u van in het begin eigenlijk had moeten meenemen en die u nu dan maar moet oplossen. Maar dat lijkt ons niet direct ons probleem te zijn. Dus we denken dat de bewoners en de inwoners van Sint-Niklaas andere zaken voor ogen hebben met dit zwembad.

VOORZITTER: Dank u wel ...

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: ... mijnheer ... Ja, dank u wel, mijnheer Maes. Ik geef het woord ook nog aan ... Ja! Ja, ik geef het woord ook nog aan de heer Aster Baeck. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is goed dat er kritische vragen worden gesteld, maar het is gelukkig niet allemaal kommer en kwel. Het huidige zwembad van Sint-Niklaas, Sinbad, is veel te klein. En dat is een feit. Nog geen 20 jaar geleden werd er door de toenmalige bestuursploeg gekozen voor een renovatie zonder uitbreiding. Gevolg, het zwembad sloot zijn deuren en het werd een aantal jaren niet mogelijk om te zwemmen in Sint-Niklaas. Ik zat toen in de lagere school op de Don Boscoschool. En wij gingen toen met de bus naar Temse om daar beter te leren zwemmen. Ik kan mij nog herinneren, dat het toen altijd rush rush was. Het was bijna even lang op de bus zitten als dat wij in het zwembad zaten. Brevetten halen, die moesten we tegen een hoog tempo doen en tegen de tijd. Vaak lukte dat zelfs niet als het lange afstanden waren. Daarna dan weer snel, snel omkleden. Ja, het was me wat. Maar als ik mij niet vergis, gingen wij toen al in Temse gaan zwemmen, zelfs voordat het zwembad in Sint-Niklaas zijn deuren sloot. Er was op dat moment ook al te weinig plek in het Sinbad. In 2006 opende Sinbad terug zijn deuren. Proper zwembad, zonder donkerblauwe stenen en ijskoud water. Yep, het vorige zwembad ga ik niet snel vergeten. Helaas duurde het niet lang of het groot tekort aan zwemwater werd opgemerkt door zo goed als iedereen. Resultaat, in de aanloop naar de verkiezingen van 2018 werd het opgenomen in zo goed als elk partijprogramma. Mijn vriendin, die werkt in het buitengewoon onderwijs. Yep, dat is één van die helden. En zij vertelde mij deze week nog, dat ze met de school wekelijks één uur zwemtijd hebben. Dit uur wordt verdeeld onder de verschillende afdelingen, dus die krijgen om de beurt dat die kunnen gaan zwemmen een uurtje. Datzelfde uurtje wordt nog eens opgesplitst in twee keer 30 minuten, zodat ze alle kinderen toch op een goeie manier kunnen laten zwemmen. Dus conclusie, een kind kan op één schooljaar tijd gemiddeld 10 à 11 keer 30 minuten gaan zwemmen. Belachelijk weinig en veel te weinig tijd om kinderen echt te leren zwemmen. Want ja, jammer genoeg niet elk kind krijgt de kans om privélessen te krijgen. Het is dan ook goed, dat dit stadsbestuur de keuze maakt om een groot modern zwembad te bouwen. We zijn dat in eerste instantie verplicht aan onze jongste kinderen, die moeten leren zwemmen. Maar daar komt natuurlijk een kost bij. Een ander extra pluspunt is het uitgebreide recreatiegedeelte, dat dan weer tegemoetkomt aan een andere grote vraag, die al heel lang leeft bij heel veel jongeren en inwoners, die momenteel elders gaan zwemmen. Ja, Sint-Niklaas krijgt met De Watermolen een zwembad, dat aan alle noden van een centrumstad voldoet. En daar stopt het natuurlijk niet. Dit zwembad zal ook aan de nieuwe standaard op het vlak van duurzaamheid zijn.

Door de rekening van het Sinbad, die we allemaal al gehoord hebben, weten we dat dat heel veel geld kost en dat zwembaden energieverlinders zijn. De Watermolen zal echter volledig draaien op hernieuwbare energie. Gas wordt volledig gebannen en vervangen door riothermie. We gebruiken de nabijheid van het waterzuiveringsstation van Aquafin om warmte uit het rioolwater te halen. Via warmtepompen en met behulp van zonnepanelen wordt die warmte gebruikt als energiebron voor het zwembad. Daarnaast zet het gebouw maximaal in op waterrecuperatie en beantwoordt het aan de strengste duurzaamheidsnormen. Ja, dit zwembad zet echt een nieuwe standaard. Tot slot de locatie. We zijn er ons als fractie heel goed van bewust, dat een zwembad autoverkeer aantrekt. Het is voor ons dan ook heel belangrijk, dat de nodige flankerende maatregelen in de buurt worden genomen. Het moet veilig vertoeven en leven zijn in deze buurt. Het alternatief, dat door sommige partijen voorgesteld wordt, kan ons niet bekoren. Een zwembad bouwen op een plek buiten de stad is juist een garantie op nog meer autoverkeer of langer onderweg zijn met de bus en dus weer minder zwemtijd. Met deze locatie hebben we de kans gegrepen om een veel groter verhaal voor Sint-Niklaas te schrijven. Zoals iedereen hier ondertussen wel weet, is het zwembad De Watermolen ingebed in een groter project, dat ondertussen Sportkringpark gedoopt werd en een knipoog is naar het rijke, sportieve verleden van deze site. De aanwezige sportvelden krijgen een andere indeling en worden aangevuld met een speelbos van maar liefst 5 ha. Een Finse piste, een grote hondenuitloopweide, een waterspeeltuin en tal van andere sport- en speelmogelijkheden. Met de fiets en te voet kan je het park gemakkelijk en veilig doorkruisen. Het nieuwe fietspad langs de Molenbeek loopt doorheen de site en verbindt zo de Hoge Bokstraat met de Watermolendreef. Met dit park realiseren we één van de groene stadslobben. Zo brengen we opnieuw groen en water tot in het centrum van de stad. De Watermolenwijk, die krijgt er een groene long bij. De aftandse stadionsite krijgt een tweede leven. En de bestaande sportsite wordt een trekpleister voor de buurt en zelfs de hele stad. En dat is onze belofte die we maken naar de Sint-Niklazenaar. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. En ook de heer Noppe heeft het woord gevraagd. Karel, jij hebt het woord.

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zou kort willen beginnen waar collega Aster eindigt. Inderdaad, ik denk heel het Sportkringpark gaat heel veel mogelijkheden bieden voor de omgeving, voor de buurt en voor heel de stad. Allé, we doen daar meer dan enkel en alleen een zwembad bouwen. We zorgen voor groen, we zorgen voor sportterreinen, we zorgen voor een plaats waar mensen, die in een stedelijke omgeving wonen met weinig groen, groen gaan vinden. Ik denk dat dat zeer belangrijk is.

Over het zwembad zelf dan, ik denk dat iedereen het wel gezegd heeft, dat het hele mooie beelden waren, heel mooie plaatjes, maar het is ook veel meer dan dat. Drie zaken daarin. Het biedt een antwoord op de noodzakelijke vragen en wensen om in Sint-Niklaas te kunnen zwemmen. Van de individuele baantjeszwemmer tot de scholen, tot de clubs, tot recreatie. Op alles geven we een antwoord. Op al die noden komen we tegemoet. Daarnaast is het inderdaad een duurzaam gebouw, dat volledig zal draaien op hernieuwbare energie. De riothermie, het regenwater dat zal hergebruikt worden. Het zijn allemaal initiatieven, die toch wel zeer ja, innovatief zijn op zwembadgebied om ze te gaan toepassen. Op vlak van de prijzen dan. Ik denk dat dat, allé, dat die prijzen die we tot nu toe gezien hebben, schepen, dat dat inderdaad zeer democratische prijzen zijn, waarbij dat we tegemoetkomen zodat iedereen kan zwemmen. Ik begrijp niet zo goed de ja, de bezorgdheid die er is omtrent verschillende tarieven voor Sint-Niklazenaars en niet-Sint-Niklazenaars. Ik denk dat dat voor een heel stuk te verklaren is. De Sint-Niklazenaar investeert ook onrechtstreeks daar zeer hard in mee. En ik volgde wel voor een stukje de oproep, die collega De Meyer deed op de commissie, maar langs de andere kant als je ziet dat het prijsverschil voor een niet-Sint-Niklazenaar 1 euro bedraagt, dan denk ik niet dat we daar zover ja, dat we daar slecht mee doen. Integendeel. Dan zijn er heel veel voorbeelden uit andere steden, waarbij dat die verschillen veel groter zijn. Over de locatie dan. Ik denk dat we de discussie inderdaad al een aantal keer gevoerd hebben. Ik denk 2 jaar geleden was de eerste keer. En wij zijn wel voorstander van deze locatie. Ik denk dat het geen zin heeft om een state of the art ultranieuw zwembad te gaan bouwen op een locatie van de 19^e eeuw, die alleen maar met de auto voornamelijk te bereiken is. Dat is echt een keuze uit het verleden. Ik denk dat we door net in het centrum het zwembad te gaan inbedden in het Sportkringpark, dat je ook net voor die mensen die in het centrum wonen, zorgt dat het bereikbaar is. En mijnheer Maes, als u dan aanhaalt ja, nu gaan er scholen met de bus naartoe moeten gaan, dat is voor u dan een probleem. Maar als het zwembad op De Ster staat, dan vermoed ik dat ze ook met de bus zullen moeten gaan. Dus uw argumentatie komt u waarschijnlijk, allé, u gebruikt ze graag als u ze uitkomt. Daarnaast over de onteigening nog heel kort, omdat het al uiteraard het punt is dat voorligt, dat is uiteraard altijd een laatste keuze. Ik denk dat niemand daarom staat te springen, niemand. Maar allé, het klopt niet om te zeggen dat dit nu pas wordt opgenomen. Zoals ook in het besluit zelf wordt aangegeven en we al meermaals op de commissie feedback hebben gekregen, er zijn al onderhandelingen, gesprekken bezig sinds begin 2021 en sinds bij de start van dit dossier met de desbetreffende eigenaar. Dus beweren dat dit nu pas naar boven komt, dat we in de omgekeerde volgorde werken, vind ik helemaal niet correct.

Dat gezegd zijnde, schepen, hoop ik dat er toch alsnog in der minne een oplossing kan gevonden worden. Maar indien niet, dan denk ik dat we inderdaad in het algemeen belang en het belang van dit project niet anders kunnen dan de onteigeningsprocedure op te starten. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, dank u wel, mijnheer Noppe. En ik denk dat het nu ... Ik zie in de chat niets meer. Ja, dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, collega's, voor de opmerkingen. Bedankt ook, ik denk dat eigenlijk iedereen zijn of haar ja, heeft gezegd, haar appreciatie heeft uitgedrukt ten aanzien van hetgeen dat dinsdag naar voor werd gebracht. Ik denk dat we inderdaad enerzijds een goeie voorstelling hebben gekregen, maar wat nog belangrijker is, er is eigenlijk ook een heel mooi project voorgesteld. En ik ben tevreden met de teneur, dat de verschillende interpellanten gehanteerd hebben. We hebben over het zwembad jammer genoeg – en ik heb dat in het verleden nog al gezegd – dat dat ook onze fout is, vanuit de meerderheid en van mij persoonlijk hebben we in dit debat jammer genoeg al een iets te heftig, te hevig een emotioneel beladen debat gehad. En ik ben tevreden, dat het debat nu op een vrij rationele manier gebeurt en dat er inderdaad ook woorden van appreciatie worden uitgebracht. Ik ga proberen om punctueel op de vragen, die gesteld zijn, om daar een antwoord op te verschaffen. Vergeef het mij als ik hier en daar misschien eens een detail over het hoofd zie, maar ik ga er dan vanuit, dat ik er dan nog wel op gewezen zal worden. In eerste instantie, ik ga mij zoveel als mogelijk focussen op de vragen die Ilse gesteld heeft, omdat die eigenlijk een hele reeks concrete vragen gesteld heeft. En dan zal ik er nog wel wat andere elementen tussenfietsen. Eén, met betrekking tot het huidige personeel van Sinbad, is het zo dat we hen ook op een personeelsoverleg dinsdagochtend – dus deze week dinsdagochtend – in primeur te kennen hebben gegeven, dus daar hebben we ook de eerste presentatie gegeven, dus zij hebben dat als allereerste vernomen. Dat is natuurlijk voor die groep een, dat is dubbel. Omdat die zien ook die mooie prenten, maar tegelijkertijd beseffen zij ook van ja, dat is hier ook wat een verhaal, dat voor hen daar ter plekke op Sinbad wat ten einde loopt. Maar we hechten daar wel belang aan om op een goeie manier te communiceren met die ganse groep van Sinbad. En dat gaat over het volk van de poetsdienst, de kassiers, de redders, de technici. Dus dat gaat eigenlijk over die verschillende mensen die daar aanwezig zijn, die we eigenlijk op een zo optimaal mogelijke manier wensen te betrekken. We hebben ook ten aanzien van die groep in een eerder overleg, in een eerdere fase bij de bekendmaking van onze plannen, maar nu ook in deze fase deze week nog eens beklemtoond, dat iedereen op zijn twee oren of haar twee oren kan slapen met betrekking tot jobzekerheid.

Ik denk dat dat ook een belangrijke is, om dat hier nogmaals te beklemtonen, dat ze van de stad het engagement hebben, dat hun job verzekerd is in dezelfde functie als het gaat over bv. de poetsploeg, maar ook in andere functies, als het gaat over ja, een redder hier blijvend in de organisatie houden, kunnen we die moeilijk een functie als redder aanbieden, maar gaan we er wel de volgende maanden mee aan de slag om te kijken welke keuzes dat hij of zij maakt om te zien hoe we die dan in een individueel loopbaantraject kunnen begeleiden. Ilse, wat ge daar zei rond van ja, ik vang dingen op dat er daar al wat volk aan het vertrekken is en dat daar toch wel wat, dat er geen permanentie verzekerd is op het vlak van technisch onderhoud en zo. Ik moet dat wat tegenspreken. In die zin, in elk team, in elke dienst, overal vertrekt er eens iemand of komt er iemand bij. Zo ook in Sinbad zijn er de afgelopen jaren, is daar volk vertrokken. Maar worden die functies, die dan in het recente verleden eventueel vrijgekomen zouden zijn, worden dan ook onmiddellijk ingevuld of toch in de mate van het mogelijke onmiddellijk, worden die onmiddellijk ingevuld. Ik kan u trouwens ook zeggen op vlak van die technicus is daar een halftijdse functie, die ook nog opnieuw ingevuld wordt. De huidige techniker schuift door naar de grote ploeg van technici in het techniekhuis en die functie, die daar dan vrijkomt, zal worden ingevuld door een technicus, zodat er toch wel permanentie verzekerd is en onderhoud verzekerd is van het gebouw tot op het laatste moment. Idem dito bv. voor de redders. Ook daar zal er binnenkort nog een procedure worden opgestart om redders te kunnen aanwerven, mocht tussen nu en 2024, mocht er nog volk vertrekken, dat we toch zeker zijn dat we op een veilige manier, op een goeie manier, op een efficiënte manier het gebouw en het Sinbad kunnen openhouden. Er is ook met die mensen van Sinbad afgesproken, dat we naar volgende maand toe, dat we ook met de mensen van Sportoase en de medewerkers van Sinbad rond de tafel zullen zitten om te zien, ja, wat het project inhoudt, waar er voor de medewerker eventuele kansen of mogelijkheden liggen, mochten ze daarin geïnteresseerd zijn. Want het is een individuele keuze om eventueel over te stappen. En er zullen dan ook verschillende loonsimulaties gemaakt worden, zodat de medewerker in kwestie echt voor zichzelf ook de vergelijking kan maken van wat heb ik hier binnen de stad, wat zou ik eventueel mocht ik als redder willen overstappen naar Sportoase, wat betekent dat concreet. Zo zal dat voor elke medewerker in kwestie individueel bekeken worden. En dan is het, dan heeft hij of zij met kennis van zaken kan hij of zij dan die beslissing nemen. Er wordt gevraagd om tegen juni kenbaar te maken of ze er al een idee van hebben. En zo ja, kan daar dan op verder gewerkt worden. Is dat die medewerker in kwestie al zegt van ja, ik blijf zeker binnen de stad, kan er dan al een individueel traject worden opgestart om te zien van ja, wat zijn de mogelijkheden binnen de organisatie.

Kiest hij voor het andere kan dat ook wat verder ontwikkeld worden. Dus zo zal dat op een heel goeie, individuele ook door de mensen van personeel en loopbaanbegeleiding ondersteund, zal dat bekeken worden. Een bezorgdheid natuurlijk voor ons, allé, een bezorgdheid, iets dat we meenemen, tussen nu en de opening van het zwembad aan De Watermolen, is natuurlijk ook voor ons de bezorgdheid om het zwembad operationeel te houden. Het huidige Sinbad moeten kunnen openblijven. Zowel op technisch vlak moet alles in orde blijven en moet alles aan alle normeringen voldoen, maar ook op vlak van personeel, ondersteuning is dat natuurlijk ook van belang om dat open te kunnen houden. Wat betekent dat, Ilse, als je dan kijkt naar de toekomst? Ook anderen hebben ernaar gevraagd van ja, is er toch geen mogelijkheid om naast Sportoase het zwembad aan De Watermolen, om ook Sinbad te blijven openhouden. Ik heb al eerder gezegd – ik heb dat dinsdag ook nog gezegd – dat we de bedoeling hebben, dat ons uitgangspunt was om een voldoende groot zwembad te bouwen, dat aan alle behoeften voldoet. Ik heb daar trouwens ook cijfers gepresenteerd wat de normeringen betreft, wat de normeringen voor een centrumstad als Sint-Niklaas betreft en dat we er met het nieuwe zwembad ruim boven die normeringen zitten. Dat we er met Sinbad ruim onder zaten, maar dat we er met De Watermolen ruim boven komen. Dus eigenlijk zijn we ervan overtuigd, dat in de nieuwe configuratie, dat we met het zwembad De Watermolen, dat we er meer als voldoende zwembadwater hebben om te voldoen aan alle behoeften. Zowel op vlak van sportclubs, op vlak van schoolzwemmen als voor de individuele zwemmer, hetzij de baantjeszwemmer, hetzij de recreant. Dus in die zin waren we ervan overtuigd en zijn we er nog steeds van overtuigd, dat we daar voldoende mee hebben en dat er geen behoefte is om het oude zwembad, om Sinbad open te houden. Dat is een efficiëntieoefening dat we maken. Dat zorgt er ook voor, dat we – er zijn straks ook nog interpellaties over de stadsfinanciën – ik vind ook dat we op een zuinige en oordeelkundige manier moeten omspringen met overheidsmiddelen. Daar zetten we die efficiënt in door te kiezen voor dat één modern zwembad. En dat betekent dat dus Sinbad niet meer zal functioneren als zwembad. Wat betekent dat voor de grond en de infrastructuur, die daar staat daar? Daar – en ik vermoed dat het daar is dat collega Bart De Bruyne dan ook op geantwoord had op die vraag die hem daarover gesteld is – daarover is nog geen toekomstige keuze gemaakt. Dus we moeten daar kijken in die tijds-horizon, in dat tijdsvenster van 2024 wat we dan met die locatie zullen doen. Maar wat ons betreft, is de keuze gemaakt en zal daar ook in de toekomst geen zwemmen meer het geval zijn. Ilse, je stelde ook een aantal vragen, je bestempelt dat dan als van ja, geruchten. Je hebt tweeërlei geruchten aangekaart.

In eerste instantie over de werking van Sportoase en de manier waarop dat ze omspringen met kwaliteit, met hygiëne, met onderhoud en dat soort dingen meer. Kan ik u daar toch ook, allé, geruststellen in die zin dat we met dat het zwembad daar zal komen, is het niet zo dat wij als stedelijke organisatie nu zeggen van goh, en nu gaan we er ons niets meer van aantrekken, dat ze hun plan trekken. In de loop van heel het bouwproces zal er een kwaliteitskamer zijn, waar de stad een vinger, een stevige vinger in de pap heeft om erop toe te zien, dat dat aan alle behoeften voldoet naar de bouw, de realisatie, de verschillende keuzes. Want als ge zelf eens gebouwd hebt, weet je dat je in een bouw continu keuzes moet maken, kleuren moet kiezen, dingen moet uitsluiten, prijsvergelijkingen moet doen. Soit, dat ... Die kwaliteitskamer, waar bij ons ook de technici deel van zullen uitmaken, zal erop toezien dat dat op een oordeelkundige manier gebeurt. Die schone prentjes, dat iedereen gezien heeft en waar ik toch van aanvoel dat heel de gemeenteraad er enthousiast over is, dat we die ook effectief kunnen realiseren. Dat is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van Sportoase om dat te doen, maar in tweede instantie hebben we er die stok achter de deur met die kwaliteitskamer. Ook daarna zullen wij als stad, eens dat dat gebouwd is, zullen wij als stad nog altijd een vinger in de pap hebben. Als het gaat over de uitbating van heel het zwembad, zal er een structureel overleg zijn op verschillende niveaus, zowel op ambtelijk, maar ook op beleidsvlak om erop toe te zien, dat we daar waar voor ons geld krijgen hé. We geven die organisatie een heel pak overheidsmiddelen. Dan moeten we erop toezien, dat de engagementen, die er in die contracten bedongen zijn, dat we die kunnen terugkrijgen. Dat we waar voor ons geld krijgen. En vandaar dat dat structureel overleg in de loop van dat proces van die 30 jaar, dat we dat kunnen garanderen. Andere financiële engagementen op vlak van leningen of wat dan ook, Ilse, zijn daar zeker niet genomen. Laat dat heel duidelijk zijn! Dan uw vraag over de clubs, hoe we dat juist zien. Kunnen we veel over vertellen, over de clubs. Ze zijn alleszins van in het begin van het proces waren zij één van de verschillende actoren in het kader van de inspraak. Dus daar naar de invulling van het programma, waar we dan de markt opgegaan zijn in het kader van het bestek, ook daar hebben zij, al die clubs, kunnen mee aan die tekentafel zitten om daar hun wenslijst zal ik maar zeggen, om dat te kunnen oplijsten. En dat gaat over het gebruik van lokalen, dat gaat over tarieven, dat gaat over de indeling van het zwembad, dat gaat over een hele resem van aandachtspunten, die allemaal mee opgenomen zijn. Ik kan u ook garanderen, dat in de verdere opmaak van de plannen en de realisatie, dat die clubs ook betrokken zullen zijn.

Ik kan u trouwens ook melden, dat we nadat we hier dinsdag bekendgemaakt hebben dat Sportoase de opdracht binnengehaald heeft, heb ik woensdag – dus daags nadien – heb ik een mail gestuurd naar alle clubs, alle zwembadclubs laat ons maar zeggen, dus die nu gebruik maken van Sinbad, om hen uit te nodigen voor een overleg. Dat overleg zal de 9^e maart zijn. In eerste instantie dus waar Sportoase ook bij aanwezig is, waar Sportoase om te beginnen de plannen ook aan de clubs zal voorstellen. Net zoals jullie die gepresenteerd hebben gekregen. Maar tegelijkertijd zal daar natuurlijk ook dieper ingezoomd worden op de dingen, die voor de clubs van belang zijn. En dan spreken we over de tarieven, dan spreken we over de zwemschool. Want over de zwemschool zijn ook wat vragen gesteld. Komt er in concreto op neer, een belangrijke bezorgdheid voor de clubs is inderdaad die zwemschool, dat voor de clubs van belang is in het kader van ledenwerving. Dus dat is eigenlijk een heel belangrijk aandachtspunt en dat we ervoor zorgen, dat die doorstroming van de zwemschool naar de clubs, dat die zo optimaal mogelijk gebeurt. Dat de clubs niet op één of andere manier drooggelegd worden, maar dat ze inderdaad die, ja, die doorstroming, dat die gegarandeerd is. Ook bv. naar het aantal, bv. het aantal lesgevers vanuit de clubs, die dan mee kunnen werken aan die zwemlessen, dat soort van instrumentarium is zeker bespreekbaar. Staan we daar op dit moment nog in de kinderschoenen. Dat wordt nu allemaal embryonaal bepuuzeld en geconcretiseerd. En dus we willen er nu van die 2 jaar die ons nu nog rest, willen we er met die clubs mee aan de tekentafel zitten om dat verder te concretiseren. Om er voor die doorstroming te kunnen zorgen. Om er voor die toekomstige werking van die verschillende clubs, om die te kunnen garanderen. Rond mobiliteit heb je ook een aantal dingen gezegd, maar daar kom ik straks nog op terug. Rond de tarieven heb je gezegd van ja, die tarieven die we daar gepresenteerd hebben gekregen, op zich ziet dat er wel goed uit, maar wat betekent dat dan naar ja, naar indexering. Hoe hebben we daar zelf wel voldoende zekerheid over? Wat is de stok achter de deur? Daar is het zo, dat de bedragen die nu bepaald zijn, dat dat de bedragen zijn die in 2024 gaan gehanteerd worden. Los van de index die daar dan tussen nu en 2024 nog speelt. Waar ik van uitga, dat in andere zwembaden tegen 2024 de tarieven wellicht nog zullen evolueren - ik heb geen glazen bol, maar ik durf dat te vermoeden, dat in andere zwembaden de tarieven nog zullen evolueren tussen nu en 2024 – engageert Sportoase zich, is contractueel bedongen dat Sportoase zich aan die tarieven dient te houden. En dus die tarieven zijn dan in 2024 de 100 %. Dus als er dan een index is, is dat het verschil dat dan van toepassing is vanaf 2024 naar de daaropvolgende jaren. Dus het is niet zo, dat ge dan in 2025 ineens een spectaculaire sprong gaat hebben, omdat tussen 2022 en 2025 de tarieven misschien wel iet of wat forser geïndexeerd zijn.

Maar dan wordt er gekeken, wat was in 2024 de tarief en dat is de 100 % waarmee rekening gehouden dient te worden. Frans, ik dacht in het eerste deel van uw tussenkomst, als ge het had over de MOBER-studie die ge afdeed als een lachertje en over het locatieonderzoek – trouwens met eigen mensen geleverd – dat dat ook maar een ja, een papiertje, een vodje papier was, dacht ik van oei, oei, oei, nu begint raadslid Wymeersch oude koeien uit het zwembad te halen. Maar toch. Op een gegeven moment begon je dan toch heel concrete vragen te stellen, eigenlijk zonder de andere collega's te sterk te willen affronteren, maar eigenlijk was het grootste deel van uw tussenkomst over het besluit dat vandaag voorligt. Andere tussenkomsten waren eerder over het zwembaddossier in het grotere verhaal, maar uw vragen gingen concreet over ontwerpbesluit nr. 9, dat vandaag voorligt in de raad. Dus proficiat, proficiat daarvoor. U heeft gezegd van ja, schepen, wees niet naïef, betrokken eigenaar die zou wel eens op zijn rechten kunnen staan en dan moet je toch wel oppassen. U heeft daar zeker een punt. En als het gaat over tarieven of vergoedingen, die we eventueel dienen te betalen, pas maar op, hou uw zakken dicht. Allé, ik citeer u verkeerd, maar daar kwam het wat op neer. Weet dat wij dat op een objectieve manier moeten doen. Die waardebepalingen, die schattingen, die waardebepalingen moeten op een objectieve manier gebeuren en daar dienen wij ons aan te houden. Trouwens, als ge zegt van ja, die eigenaar die zou wel eens ferm op zijn strepen kunnen staan en dat is zijn goed recht. We leven in een rechtsstaat en hij heeft zijn rechten, maar wij hebben als stad, als stedelijke organisatie evenzeer onze rechten hé. Dus wij maken van die rechten gebruik door nu die procedure op te starten als een onteigeningsprocedure. En nog eens, ik moet daar collega Noppe gelijk geven, wij hopen nog altijd om daar te gaan naar een minnelijke regeling. Dus dat we erin kunnen slagen om dat op een minnelijke manier te verwerven. De afgelopen maanden was dat niet gemakkelijk en is gebleken dat hij daar tot op vandaag niet bereid toe is. Maar misschien kan hij toch tot inkeer komen. Is dat zo, komt persoon tot inkeer, dan kunnen we dat nog altijd op een minnelijke manier regelen. Maar we hebben nu wel als de raad ons daartoe de toelating geeft, hebben we nu wel die stok achter de deur. Als ge spreekt van ja, ge trekt in twijfel, de grondslag, de juridische grondslag van de opstart van het voorlopig onteigeningsbesluit trekt gij in twijfel door te zeggen van ja, wat is hier het algemeen belang, wat is de noodzakelijkheid. Allé, een privézwembad bouwen, is toch geen algemeen belang. Ik ben het daar fundamenteel mee oneens. We bouwen inderdaad een zwembad niet ten behoeve van die privéinvesteerder. We doen dat wel ten behoeve van de Sint-Niklazenaar en bij uitbreiding de Waaslander, die van dat zwembad gebruik kan maken. Dus dat vind ik al een heel sterk algemeen belang. Maar er is meer dan dat.

Het is niet alleen dat zwembad dat er komt, we willen ook een heel voorplein inrichten, dat ook fungeert als een mobiliteitsknoop om de bussen op een goeie manier te kunnen afwickelen, om fietsenstallingen te realiseren. Dat kan ook dienen als een volwaardige, een toegangspoort tot de gehele site. We willen tot daar, tot op de eigendom van de huidige eigenaar willen we de Molenbeek openleggen. Dus zeggen dat het alleen maar ten behoeve is van die zwembadbouwer is te kort, veel te kort door de bocht. En ik denk dat de juridische grondslag voor de opstart van ons voorlopig onteigeningsbesluit wel degelijk aangetoond is in de nota zoals die jullie ter inzage en zoals die nu vandaag voorligt. Dan een aantal collega's, waaronder Julien maar eigenlijk ook nog anderen hé - Jef heeft erover gesproken, Ilse heeft erover gesproken, Frans heeft erover gesproken – zijn er heel wat vragen gesteld over de mobiliteit en over het ja, de impact voor de buurt. En daar hebben we in het verleden al meermaals over gesproken. Die impact is er zeer zeker. Daar moeten we niet flauw over doen. Het is ook geruststellend, vind ik, dat allé, scheidt die MOBER, die als een lachertje afgedaan werd door raadslid Wymeersch, maar dat een heel deskundige MOBER geweest is, die aan alle normeringen voldoet, zitten we met die 300.000 bezoekers, zitten we daar in de laagste schijf zoals ze naar voorgeschoven is in de MOBER. In de MOBER werd er rekening gehouden met ofwel 300.000 bezoekers ofwel 400.000 bezoekers ofwel 500.000 bezoekers. De inschatting nu is dat van Sportoase, waar zij in een model in hun offerte rekening mee gehouden hebben, is die 300.000. Dus dat zit eigenlijk heel goed om te voldoen aan de normeringen van die MOBER. Stel dat het zwembad beter draait dan vooropgesteld in de cijfers zoals we ze vandaag gepresenteerd hebben gekregen, dan is dat nog altijd conform die MOBER. En ik vind dat ook wel geruststellend, dat stel dat die zou aangetoond hebben, ja, we zitten aan die 500.000 maar misschien gaan we nog beter doen, zaten we ook op vlak van die MOBER ja, waren we onvoldoende van overtuigd dat dat ons die zekerheid kon bieden. Nu hebben we dat wel. Met die 300.000 waar we in die laagste schijf zitten van die MOBER, denk ik dat we goed zitten. En tegelijkertijd blijven we nog wel inzetten op die flankerende maatregelen. De parking van 300 zit in het aanbod opgenomen. We realiseren die pleinfunctie, die voor de buurt eigenlijk toch ook iets heel kwaliteitsvol is. We doen de heraanleg van de Watermoldreef, Watermolenstraat. Dus in die zin denk ik dat we wel ten behoeve van de buurt een enorme, enorme kwaliteitsopwaardering doen van de omgeving. Want als ge nu – ge kent allemaal de buurt daar, het voorplein van de Sportkring – dat is niet de meest aantrekkelijke zone van onze stad op dit moment. Allé, ik denk, ik wil geen oneer aandoen aan de goeie werking van de Chalet, maar iedereen zal dat toch met mij eens zijn, dat dat niet de meest kwaliteitsvolle buurt is.

Als ge ziet wat er dan van kan komen, denk ik dat dat een enorme opwaardering kan zijn voor de buurt. Ik hoop dat jullie dat toch ook kunnen inzien. Julien, ge sprak ook van ja, we hebben niet alle documenten kunnen zien. Ik had misschien begeleidend aan het opladen op de SharePoint ook kunnen suggereren om een mailtje te sturen. Maar dus alle documenten zijn opgeladen op de SharePoint en zijn te uwer inzage. Dus het gunningsbesluit, de samenwerkingsovereenkomst, de ...

VAN DER COELDEN: Wat verwarrend was, schepen. We hebben een mailtje gekregen van Tom Speleman met de melding dat de samenwerkingsovereenkomst en andere documenten in de bakjes van de raadsleden lagen. Ik ben zelf wat vroeger gekomen vanavond om dat eens door te nemen en daar ook met Ilse over te communiceren ...

BUYSROGGE: Ja.

VAN DER COELDEN: ... maar dat schepte wel het idee van ja, we zullen het daar moeten vinden en voor de rest is er niets.

BUYSROGGE: Alleszins, maar het ligt vandaag ook niet ter beslissing voor hé. Dus stel dat ge de volgende weken als ge daar ook nog vragen ...

VAN DER COELDEN: Nee, maar ja, als ge goed voorbereid ...

BUYSROGGE: Ja, ja, dat is juist.

VAN DER COELDEN: ... aan dit debat wil deelnemen, moet je die documenten gelezen hebben.

BUYSROGGE: Dat klopt. Maar ook, het is vandaag daarmee niet afgelopen. Dat wil ik zeggen. Stel dat ge daarover nog de volgende weken vragen hebt, aarzel niet om mij daarmee te confronteren.

MAES: Schepen, is dat opgeladen in de commissie? Want bij de commissie zie ik alleen dat de presentatie is opgeladen.

BUYSROGGE: Nee, klopt niet. Als ge klikt op ... Dus ge hebt commissieverslag en terugkoppeling. Als ge daarop klikt, zie je daar, als ge dat open klikt, zie je daar een bijlage of 8 staan.

MAES: Ah ja, oké. Sorry.

BUYSROGGE: Nee, nee, geen probleem. Dat brengt mij naadloos bij Jef rond de tarieven. Jef, had ik eventjes het gevoel dat ge misschien een bepaalde passage in de loop van de gemeenteraadscommissie gemist hebt. Want ge zei van ja, er wordt hier met niets rekening gehouden van gezin, van abonnement. Er is expliciet ook op basis van tussenkomsten, onder andere van collega De Meyer, is er expliciet het engagement genomen dat er een gezinstarief zal worden uitgewerkt. Dat gezinstarief staat zelfs in het opvolgingsverslag.

Dat er een abonnementsformule zal worden uitgewerkt. Dus nu hier zo komen zeggen van en ge houdt met niets rekening, dat klopt alleszins niet. Dus mocht ge het de dinsdag onvoldoende gehoord hebben, wil ik het hier toch nog eens beklemtonen. Ik hoop dat dat bij deze rechtgezet is. En tot slot ook nog, allé, kon ik de logica ook niet volledig volgen, Jef, toen ge zei van ja, dat de stad niet meer geïnteresseerd is in het aanleren van zwemmen, kon ik niet goed mee met wat ge daar juist mee bedoelde dat we niet geïnteresseerd waren in het betaalbaar houden van het zwemmen, kon ik nog minder volgen. Het is alsof ge als Sportoase iets zou organiseren van een zwemschool, dat dat per definitie onbetaalbaar zou zijn. Dat soort van logica ben ik echt niet met mee, dat kan ik echt niet volgen. Ik ben ervan overtuigd, dat we hier niet alleen met het onteigeningsbesluit, maar ruimer, met heel het zwembaddossier en de gunning zoals ze ook aan jullie gepresenteerd is, dat we een heel mooi, sportief, ambitieus project kunnen realiseren. Ik ben tevreden – ik wil nog eens herhalen wat ik bij mijn inleiding gezegd heb – wil ik mijn tevredenheid uitdrukken over de tonaliteit van het debat. Ik hoop dat iedereen beseft, dat dat echt wel in functie van het algemeen belang is. Ook al durft raadslid Wymeersch twijfelen aan het algemeen belang van het onteigeningsbesluit. Maar dat we hier onze beleidsdoelstelling, die eigenlijk door iedereen gedeeld wordt, de realisatie van meer zwembadwater, een stapje dichterbij zetten. Ik denk dat dat een goeie zaak is voor alle Sint-Niklazenaren.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik heb al gezien, dat ondertussen raadslid Bats en raadslid Wymeersch het woord hebben gevraagd. Ilse, jij hebt het woord. En ook Jef Maes. Sorry.

BATS: Ja, dank u wel. Nee, het is niet erg. Dank u wel, schepen - ik hoor mijzelf twee keer, kan dat ... ja, ja, het is goed - voor het lange en duidelijke antwoord. Dus ten eerste, de simulaties en de betrokkenheid van het personeel van Sinbad, dat is heel belangrijk. Dat is heel goed dat ge dat opneemt. Dat zal die mensen misschien een beetje geruststellen. En zal de ... (?) naar de volgende job groter maken, zodanig dat ze niet het gevoel hebben, dat ze toch elders naar op zoek moeten. Ten tweede, de tarieven. Ja, we blijven eigenlijk een beetje in hetzelfde. We beloven goed te beginnen in 2024 en hoe goed dat ge het ook probeert uit te leggen, er is geen enkele garantie dat die tarieven niet plots sterk stijgen in 2025. Als stad gaan we daar precies geen enkel medezeggenschap hebben of dat gaat toch helemaal niet ergens geschreven staan, dat Sportoase daar niet eenzijdig gewoon maar mag verhogen, zonder daar eerst met de stad te overleggen. Of zo heb ik het toch althans opnieuw begrepen nu in uw be-toog. Dat is echt een probleem. Daar moet gij in uw volgende onderhandelingsfase moet ge daar iets aan doen.

Ten derde, die kwaliteitskamer van de stad tijdens en na de bouw, ja, dat kan ons ook wel wat geruststellen. Maar ten vierde, echt waar, ge hebt mij nog zelden boos gezien, maar op een keer als gij volhoudt dat er alleen maar een doorstroming komt van kindjes en dat die niet mogen beginnen leren zwemmen in de club, ga ik eens echt heel kwaad worden. Het is de bedoeling, dat als kindjes klein zijn een club kiezen, daar leren zwemmen, daar leren omgaan in een club en daar van kleins af aan mogen bij zijn. Het is niet de bedoeling, dat die en group door Sportoase tot hun 8 jaar leren zwemmen. Of dat dan goedkoop is of niet goedkoop, eigenlijk ja, dat maakt wel uit, dat mag niet duur zijn, maar daar gaat het niet om. En dan pas mogen kiezen om naar een club te gaan, dat lijkt mij zo absurd. Dat is gelijk dat ge alle voetballertjes in Sint-Niklaas op één groot plein verzamelt, tot hun 8 jaar voetballessen geeft en dan zegt ge moogt een club kiezen op uw 8 jaar. Dat is toch té belachelijk. Dus de alleenheerschappij van Sportoase om zwemlessen te mogen geven, ge moet daar zelfs niet mee beginnen om daarmee af te komen. Dus steek nu al in uw hoofd bij het volgende overleg, dat gaat niet door. Dat mag niet doorgaan! Alstublieft, hou daar nu al rekening mee, het is geen optie! Voilà.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bats. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Heel kort, mevrouw de voorzitter. Schepen, God ja, iedereen heeft zijn idee, iedereen heeft zijn gedacht. Maar ik beperk mij tot de onteigeningsprocedure. Als u van de overtuiging uitgaat, dat het inplanten van een zwembad – of het nu een zwembad of een zwemparadijs is, met of zonder glijbanen – dat dat in het algemeen belang is, omdat iedereen daarvan gebruik kan maken, dan maakt ge toch een zeer ruime definitie van algemeen belang. Want ik kan u honderden dingen opnoemen hier in de stad of daarbuiten, waarvan iedereen gebruik zou kunnen maken. Maar die toch niet kunnen gecatalogeerd worden als zijnde algemeen belang. Ik ga niet aan die opsomming beginnen. Ik zal de oefening wel eens doen als ik eens 5 minuten tijd heb en u die bezorgen. Maar als u dat beschouwt als zijnde van algemeen belang, iets waar iedereen eventueel, niet noodzakelijk, maar eventueel van zou kunnen gebruik maken, dan zijn we nog ver van huis. Dan de tweede voorwaarde, die volgens mij ook totaal niet vervuld is, dat was de noodzakelijkheid. De noodzakelijkheid om die Chalet daar te verwijderen, te onteigenen om daar dat voorplein aan te leggen. Nu, u weet evengoed als ik en iedereen weet ondertussen waarschijnlijk dat die Chalet maar een minimum gedeelte van heel dat voorpleingebeuren inneemt. Laat ons duidelijk wezen. Aan de andere kant is er daar zoveel ruimte, zoveel ruimte zat om de functie die ge voorbestemt voor dat voorplein ergens anders kan gebeuren. Ge kunt daarmee schuiven.

En ik denk dat het ook bij het ontwerp is van heel dat gebeuren, zoveel creativiteit aanwezig is, dat ge dat kunt. Dat die daarmee kunnen schuiven. En dat eventueel – en dat is een piste die ik u aanreik – in bijkomende onderhandelingen met de eigenaar de Chalet al dan niet in zijn huidige vorm kan geïncorporeerd worden in heel het gebeuren. Ik geef het u maar mee. Maar juist op die locatie willen en moeten onteigenen omdat het anders niet kan, dat denk ik is een brug te ver en dat bevestigt dat de noodzakelijkheid hier niet aan de orde is. Voor de rest, mevrouw de voorzitter, had ik bijna durven voorstellen om een gesplitste stemming te organiseren over de twee luiken. Maar vermits of het moet ... Als natuurlijk Ilse mij kan bevestigen, dat ze over heel de breedte en heel de lengte van het voorstel dezelfde stemming zullen aannemen, dan denk ik dat dit weinig nut heeft. Dus maar dat laat ik dus aan u over of u daarvoor in consult gaat ja dan neen.

VOORZITTER: Voilà, dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Jef Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb ondertussen het opvolgingsverslag bekeken, waarvoor dank. Nu heb ik dat gevonden. Daarvoor heb ik het niet gevonden. Daarin staat inderdaad, dat over dat gezinsabonnement, dat dus de kwaliteitskamer waarover u daarnet sprak, dat die zal bekijken, zal bespreken op welke manier aan deze vraag gevolg kan gegeven worden. Nu, zoals u het daarnet heeft geformuleerd, was dat wel iets sterker dan dat het hier in het verslag staat. En ik vind de formulering sterker ...

BUYSROGGE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: ... en u heeft gelijk en we gaan u daar absoluut op toezien, dat dat effectief komt. En ik heb u zelfs een voorzet gegeven met de tarieven van Brasschaat, waar er een gezinsabonnement, een gezinskaart die voor 20 beurten goed is. Nu, die 65 euro, ik vind dat ook wel een richtprijs waar u met die kwaliteitskamer dan naar kunt richten. En dat vindt u op de website van Sportoase. Dus dat is makkelijk terug te vinden. Dat is één. Tweede wil ik toch nog eventjes, want u begrijpt niet goed wat ik bedoel met de zwemlessen voor kinderen. Vandaag organiseert de stad die zwemlessen voor kinderen en buiten de ingang die ze moeten betalen voor het Sinbad zijn die lessen gratis. Ik kan u zeggen, ik heb verschillende kleinkinderen en mijn kinderen hebben het niet zo gemakkelijk gehad om zwemlessen te voorzien. En die hebben er allemaal op ingegaan om die zwemlessen van de stad, want privézwemlessen dat is duur. Dat kan ik u verzekeren, dat is duur. En we weten natuurlijk niet hoeveel Sportoase gaat vragen.

Maar als je eens rondgaat - en er is een heel interessant dossier, ik heb dat in het verleden nogal gezegd, op de website van Apache, waarin dat men eigenlijk de analyse heeft gemaakt van de verschillende PPS-constructies, waarin ook Sportoase aan bod komt - en daar maakt men de vergelijking, dat eigenlijk de zwemlessen, die Sportoase en andere PPS-formules aanrekenen, dat dat eigenlijk de dood betekent voor heel wat sportclubs. En dat daar geen gratis zwemlessen in worden voorzien. Dus mijn vraag was heel concreet, gaat de stad dat verder in het kader dan van Sportoase, want dat is het toekomstig zwembad, ook die zwemlessen voor de kinderen die 6 jaar worden, gratis aanbieden? Dat vinden wij belangrijk. En ik vind het toch belangrijk, dat mensen dat weten, dat dat perspectief behouden blijft. Want er is een tendens in ons land om, dat er alsmaar minder kinderen zijn die kunnen zwemmen. Het is deze zomer nog aan bod gekomen bij verdrinkingen aan de zee, dus dat mensen die echt ja, ervaring hebben met schoolzwemmen, dat er minder en minder kinderen kunnen zwemmen. Dus die opleiding voor kinderen om te zwemmen, dat die betaalbaar is, dat die gratis is voor kinderen van 6 jaar, dat vinden wij heel erg belangrijk. En dat de zwemclubs daarin een prominente rol kunnen in spelen, vinden wij ook wel belangrijk. Zoals dat collega Bats daarnet heeft gezegd.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes. Kort, schepen, nog een antwoord?

BUYSROGGE: Ja, heel kort hoor. Gewoon heel puntsgewijs. Ik denk dat collega Maes dat zeker zal interesseren, maar ik vermoed ook de andere collega's. Er zit ook bij de documenten zit ook een bijlage opgeladen, dat een tariefvergelijking doet. Dus een tariefvergelijking van alle zwembaden in Oost-Vlaanderen. Dus dat is een PDF van 25 pagina's, maar ik denk dat u dat zeker zal intrigeren en dat ge er waarschijnlijk nog wat in de toekomst mee zult afkomen. Maar dat maakt dus een volledige prijsvergelijking van alle verschillende systemen. Zowel de baantjeszwemmers, de 10-beurtenkaarten, de jaarabonnementen. Dat zit volledig in dat schema opgenomen. Dus dat is eigenlijk wel een interessant model en daar kun je ook uit afleiden, dat alles eigenlijk ook vrij dicht, allé, vrij dicht tegen elkaar ligt. Anders, allé, concurreert een bedrijf, een zwembaduitbater, concurreert zichzelf ook de markt op het moment dat die ondemocratische prijzen zou vragen. Dat is één. En twee, als het gaat over het aanbieden of ervoor zorgen als overheid, als gemeenschap ervoor zorgen dat kinderen kunnen leren zwemmen, ik vind dat is, allé, dat is iets heel belangrijk. Ik ben dat zelf ook genegen. Vandaar ook, op dit moment is er voor de scholen een tekort aan zwembadwater. Zij kunnen onvoldoende – hetgeen waarvoor dat zij eigenlijk dienen in te staan – kunnen ze eigenlijk onvoldoende nakomen, omdat ze onvoldoende uren hebben in het zwembad.

Dus ik ben er ook van overtuigd, dat we er mee toe bijdragen, dat die jonge kinderen terug op een goeie manier kunnen leren zwemmen door de scholen terug voldoende zwembadwater te kunnen aanbieden. Ik denk dat dat toch ook een belangrijk engagement is, dat wij nemen als stad.

MAES: Maar u gaat nu wel naast de vraag hé. Want u verdrinkt de vis in het zwemwater hé. Dus allé, de vraag was heel concreet. Gaat er verder gratis zwemlessen zijn voor kinderen van 6 jaar? Gaat de stad daarvoor zorgen? Dat is een heel concrete vraag. Iets anders is het schoolzwemmen hé.

BATS: En gaan de clubs nog zwemlessen mogen aanbieden?

VOORZITTER: Goed. Ik zag dat ook de heer De Meyer het woord heeft gevraagd, dus ik geef je het woord.

DE MEYER: Schijnbaar twee details, maar het zijn eigenlijk geen details. Mijn eerste vraagje en ik vermoed dat het geen enkel probleem is, dat is is er voldoende gedacht aan mensen met een beperking voor wat betreft kleedkamers enerzijds en anderzijds de toegang tot het zwemwater zelf. In de presentatie is daar niets over gezegd. En één van mijn collega's merkt daarop in de Whatsappgroep van onze fractie, heeft de schepen van diversiteit de vele beelden gezien en is haar niets opgevallen. En moet eventueel toch eens niet kritisch naar deze presentatie gekeken worden en mogelijks een beetje bijgestuurd, als ge begrijpt wat ik bedoel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan ...

DE MEYER: Ja, maar toch graag, toch graag een antwoordje.

VOORZITTER: Ah, sorry.

BATS: En ik wil ook nog een antwoord.

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Zoals ik in de chat al geantwoord heb, is dat ons allemaal opgevallen, dat er op de foto's vooral witte, maar ook heel goeie in chape mensen staan. Er is geen grammetje vet op de mensen die daar opstaan. Ze hebben trouwens ook bijna allemaal lang blond haar. Maar dat zijn natuurlijk de renders van de indianers. Zo'n render maken, kost blijkbaar veel geld, maar wordt ook, is dat zo uit een standaardpakket. En wij en ook Tom Speleman, enz... hebben dat meegegeven aan de indianers om bij de volgende uitwerking ook andere beelden te krijgen. Maar dat zijn dus de beelden van diegene die ingediend hebben. Ze zijn op meer dan één diversiteitscriteria niet echt ... (?).

VOORZITTER: Dank u, schepen. Schepen Buysrogge, ik geef je toch ook nog even het woord.

BUYSROGGE: Ja, rond de gratis lessen is dat niet echt de bedoeling, dat we die blijven geven. Het komt erop aan dat we een aantrekkelijk, dat we dus die niet zelf blijven geven, het komt erop aan dat we een aantrekkelijk aanbod in de markt kunnen zetten om op een betaalbare manier zwemlessen te kunnen geven. Het is de bedoeling – en dan antwoord ik op alletwee – de bedoeling dat dus die basiszwemlessen dat die gegeven worden onder coördinatie van Sportoase. Maar het is wel de bedoeling, dat de clubs, de lesgevers van de clubs kunnen ingeschakeld worden in die basislessen, georganiseerd door Sportoase. En we zitten met de clubs rond de tafel om te zien hoe die doorstroming naar die verschillende clubs zou kunnen verlopen. En dan ten aanzien van Jos met betrekking tot toegankelijkheid, de man van Sportoase heeft daar de vorige keer ook – de dinsdag – ook naar verwezen naar contacten die er ook zijn met Inter, die instaat voor toegankelijkheid en dat soort van onderzoeken om ervoor te zorgen dat dat voor iedereen toegankelijk is, ook naar voldoende omkleedinfrastructuur. En ze zal er zeker voldoende zijn. En we zitten natuurlijk ook met de werking van DIWI, dus die specifiek rond die doelgroep al op dit moment actief is in Sinbad. En zij zijn ook van in het begin mee betrokken in heel dit traject en hebben daar natuurlijk met hun specifieke bezorgdheden is ook rekening gehouden en zal ook in het verder traject rekening gehouden worden.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we – ik denk dat er genoeg of dat er voldoende ingegaan is op vragen en bedenkingen – en het laatste woord zal er uiteraard nog niet over gezegd zijn. Maar we gaan nu beslissen over punt 9, sport- en recreatiepark Puyenbeke, vaststelling voorlopig onteigeningsbesluit en opstart bestuurlijke fase, goedkeuring. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Wie onthoudt zich? Dat zijn CD&V en Vooruit. Punt 10, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, covenant voor organisatie Ronde van Vlaanderen Cyclo 2022 en overeenkomst toetreding interlokale vereniging, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Dat is heel kort toegelicht in de commissie. Dus het gaat over de Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen, zoals men dat zegt. En voor diegenen die vanuit Antwerpen vertrekken.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Zijn er vragen? Nee? Ook niet in de chat. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Audio, aanduiding lid raad van bestuur. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, wij dragen opnieuw schepen Hanssens voor om dus namens de stad in de raad van bestuur van Audio te zetelen.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Ik zie geen vragen. Dan denk ik dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 12, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, Verenigde Ziekenhuizen Waas en Durme vzw (VITAZ), statutenwijziging, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ook door mij toegelicht in de commissie. Er waren toen geen vragen of opmerkingen bij, omdat dit eigenlijk ja, enkele maanden geleden toen de toenmalige directie ook was toegelicht en dit nu eigenlijk de juridische vertaling daarvan is.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik zie ook nu geen vragen – toch? – of opmerkingen. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, PVDA, CD&V en Vooruit. En onthouding dacht ik voor het Vlaams Belang. Punt 13, stedelijke academie voor muziek, woord en dans, academieraad, wijziging aanduiding leden. Schepen?

BAEYENS: Ja, ik denk niet dat dat echt toelichting vraagt hé. We gaan die wijziging hopelijk ...

VOORZITTER: Ja, ik denk dat we dat eerst nog moeten stemmen. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we gekomen aan punt 14, ontwerpen en bouwen van een stedelijke bibliotheek en het Huis van het Kind, DB-project, gunningleidraad, goedkeuring. En daarvoor is de afvoering gevraagd door raadslid Van der Coelden. Dus ik geef hem eerst het woord om te zeggen waarom hij de afvoering wenst.

VAN DER COELDEN: Ja, dat zal heel kort zijn, voorzitter, omdat het aansluit bij de vragen of de opmerkingen die ik ook al gemaakt had in de commissie. We worden in feite vandaag gevraagd om dus die gunningleidraad goed te keuren voor het belangrijkste, ja, investeringsproject van de stad, samen met de markt, dat deze legislatuur beslist zal worden, de bouw van een nieuwe bibliotheek. Een project van 22 miljoen. Nu, we vinden dat we alleen maar of dat het een voorwaarde moet zijn of dat het een logische volgorde moet zijn om die gunningleidraad goed te keuren, dat wij ook weten welke combinaties van architecten en aannemers mee zullen kunnen dingen om dit project.

Architecten, die de nodige referenties kunnen voorleggen van andere projecten, dat ze in staat zijn op zo'n plek in de stad om kwalitatieve en functionele architectuur te kunnen bieden. Aannemers, die in staat zijn om aan te tonen dat ze vertrouwd zijn met de realisatie van dat soort projecten. We denken dat het echt, dat ge dit maar kunt goedkeuren op het moment dat ge weet wie ge gaat uitnodigen om die gunningleidraad ja, in te vullen en te komen met concrete ontwerpen, die dan uiteindelijk moeten leiden tot de aanduiding van een opdrachtnemer en een architect. Dus om die reden, tenzij dat de schepen ons hier verrast, want dat zou blijkbaar een zaak zijn voor het college van 21 februari, die mensen aanduiden dat is maandag, dus dat is niet vandaag. Daarom vragen wij de afvoering van dit punt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan schepen Baeyens.

BAEYENS: Ja, Kris, ge hebt dat inderdaad gevraagd. En ook juridisch was er enige twijfel, omdat het toch wel zeer ongebruikelijk is om die dingen zomaar door te geven op voorhand. Wat hebben we nu ondertussen wel gedaan en nagevraagd? Dat dat inderdaad in orde is. Dat zijn de 6 teams, die meedingen in de selectieleidraad, die zijn nu opgeladen. Als ge in dit agendapunt op E-besluit de laatste bijlage neemt, kun je de 6 teams vinden die ambiëren om die bib en Huis van het Kind te bouwen. Maar het blijft wat verrassend, dat je die namen moet hebben voor een gunningleidraad. Allé, ik denk dat die twee dingen toch wel echt los van elkaar staan. En we gaan de gunningleidraad niet echt aanpassen aan de teams, die het gaan bouwen. Dus in die zin blijf ik het wat verrassend vinden, dat je dat eist. Maar ge hebt de 6 teams, die meedingen in ieder geval nu bij jullie. En daarvan zullen er 3 geselecteerd worden, die de gunningleidraad krijgen.

VOORZITTER: Ja, dank u wel, schepen. Ik geef ook het woord nog aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, want als ik er nog mag aan toevoegen, voorzitter, de bezorgdheid die collega Van der Coelden naar voorbrengt, is allé, van we moeten toch weten dat die teams, die mogelijks geselecteerd gaan worden, dat die toch voldoen aan bepaalde voorwaarden. Dat die een kwalitatieve bouw kunnen zetten. Die ervaring hebben in zo'n projecten. Maar laat dat nu ook in de selectiecriteria staan hé. Ge moet als firma, als conglomeraat dat zich aandient voor dit te bouwen, moet gij kunnen aantonen dat gij al minstens 3 openbare projecten van deze grootorde hebt gezet. Dus of ge nu de namen weet of niet, die mensen, die teams moeten die expertise binnen zich hebben of ze mogen sowieso niet meedoen voor dit project.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik ga er niet langer over discussiëren als dat nodig is. Ten eerste, ik zie hier nu inderdaad ook in de bijlage die informatie, maar dat is nu al de 3e keer op één gemeenteraad – eerst met Hasan, dan met het zwembad, nu met dit – dat we op de zitting zelf ja, geconfronteerd worden met documenten. Ik heb heel de middag bezig geweest om een interpellatie over de Grote Markt die ik straks nog moet houden. Ik ben geen professional die iedere dag E-besluit zit door te nemen om te zien wat er allemaal opgeladen is hé. Ja, bon, ik zal het eens lezen. Ik stel voor dat we 5 minuten schorsen, dat ik het op mijn gemak kan lezen. Alleen ten gronde. We keuren hier een selectieleidraad goed om heel die procedure in gang te zetten verleden jaar en die moet leiden tot het aanduiden van – hoeveel zijn het er – 3 bureaus die uiteindelijk de kans zullen krijgen om een ontwerp in te dienen voor de bibliotheek, waar we er ene gaan uitpikken. Dat is nu toch de logica zelve als dat uw procedure is, dat ge die tweede stap – degene die we vandaag gaan zetten, nl. die gunningleidraad en die voorselectie van bureaus die een ontwerp mogen tekenen – ja, dat ge die beslissing maar neemt op het moment dat ge weet wie die 3 bureaus zijn die daarvoor geselecteerd zullen worden. Allé, dat ik dat moet uitleggen, mij lijkt dat de logica zelve hoor.

VOORZITTER: Goed, mijnheer Van der Coelden, ik zal inderdaad de raad een minuut of 5 schorsen, dan kan u op uw gemak ook de documenten bekijken. Dus we schorsen de raad 5 minuten.

SCHORSING

VOORZITTER: Oké, goed. Dan open ik terug de gemeenteraad. En dan stel ik voor, dat we stemmen over de afvoering, al dan niet afvoering van punt 14. Wie ... Ja, mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dus ge vraagt nog niet eens of ik op mijn mening teruggekomen ben of die van mijn fractie?

VOORZITTER: U mag ... Ja, ik geef u het woord.

VAN DER COELDEN: Ik wil daar kort wel iets over zeggen.

VOORZITTER: Ik veronderstelde dat u mij wel een teken zou geven als u ...

VAN DER COELDEN: Ik wil daar kort wel iets over zeggen, voorzitter. Ik heb die nota gelezen. Ik heb eens gekeken wie die 6 combinaties zijn, die zich opgegeven hebben. Bon, er zijn er een paar die ik ken en die tot de meer gerenommeerde bureaus behoren in België. Ik heb er een paar andere opgezocht. Dus dat is van hetzelfde laken een broek. De aannemers zijn ook bekende namen.

Nu, dat neemt niet weg, dat mijn fundamenteel punt blijft, dat de logica van de procedure is, dat je pas de gunningleidraad goedkeurt op het moment dat je weet met welke combinatie, allé, welke combinaties dat in aanmerking zullen komen voor de gunning. En eerlijk gezegd, allé, als ik zie dat de kandidaturen binnen moesten zijn tegen 31 januari 2022 – dus dat is nu nog geen, allé, nog maar 18 dagen geleden – dat men zich dan sterk maakt dat ge al in het college van de 21e daar een selectie gaat kunnen uitmaken, ik veronderstel dat de Bouwmeester daar ook bij betrokken is. Dat ge toch eens goed bekijken wat de cv's zijn van die mensen, wat hun referenties zijn. Eventueel ook al wat ze in het vooruitzicht stellen voor Sint-Niklaas. Allé, ge kunt snel beslissen en besluitvorming doen en dat is goed ook. Maar dat ge op amper 3 weken rond zo, voor zo'n project al een dergelijke voorselectie zou moeten maken, die toch delicaat is, ja, chapeau als ge dat kunt, maar ik heb de indruk dat dat dan toch een beetje overhaast aan het gebeuren is.

VOORZITTER: Dank u voor deze opmerking, mijnheer Van der Coelden. Ik stel voor, dat we nu overgaan tot de stemming over het al dan niet afvoeren van punt 14. Wie stemt voor de afvoering? En dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen de afvoering? Dat is de voltallige meerderheid. We gaan het punt dus ten gronde behandelen. En daarvoor geef ik eerst het woord aan de schepenen en heb ik daarnet al de vraag van het woord van de heer De Meyer gevraagd, maar ik vermoed dat er daar nog zullen volgen. Schepenen, jullie hebben het woord.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Ik denk dat we daar relatief kort in kunnen zijn. Terwijl dat het een bijzonder belangrijk dominoblokje is, dat ook vandaag zou kunnen vallen door die gunningleidraad goed te keuren natuurlijk. Want laat het heel duidelijk zijn, voor bib en Huis van het Kind is dit toch ook een belangrijk moment. En er zijn twee zaken die hier rond moeten zijn tegen vandaag. Dat is dat inhoudelijke, het volledige inhoudelijk project. En er is het laatste anderhalf jaar bijzonder intensief aan gewerkt door de medewerkers van de bibliotheek, door de medewerkers van het Huis van het Kind en door een aantal diensten hier in de stad, om dat eigenlijk volledig van inhoud te voorzien. Dit dan getoetst, zowel intern opnieuw naar een aantal diensten en opnieuw naar de medewerkers van de beide diensten bib en Huis van het Kind, maar ook extern. Ook extern is er raad gevraagd en is er rekening gehouden met die opmerkingen om hier iets te bouwen, dat voor Sint-Niklaas belangrijk is en ook zal functioneren in al zijn facetten. Een tweede zaak, die vandaag natuurlijk rond moet zijn, is dat vormelijke. Dus we willen een design en build-formule uitbouwen voor dit te realiseren en daar was ook meester Rasschaert en zijn team belangrijk in om daar natuurlijk – en ik denk dat dat een overheid betaamt – daar geen enkele fout in te maken als je zoiets in de maak zet.

Het is een belangrijk project en laat ons dit op een zeer ernstige en goeie manier doen. En ik denk dat hier alles voorligt om dit waar te maken. En op deze manier de drie teams, die geselecteerd zullen worden, een heel goeie leidraad geven en een heel goed procesmatige aanpak, die ook goed toegelicht is tijdens de commissie, zullen krijgen om op die manier tot het beste gebouw te komen, dat zowel de bibliotheek als het Huis van het Kind zal dienen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, burgemeester, collega's, we hebben reeds meerdere malen – zowel in de commissie als in de gemeenteraad – kunnen discussiëren over dit dossier. Dit belangrijke dossier van de bibliotheek. In mijn tussenkomst wil ik het iets ruimer hebben dan de bibliotheek alleen. In die zin, collega's, ik ben bijzonder bezorgd, om niet te zeggen ik ben diep bezorgd over de financiële situatie van onze stad, hoe die mogelijks kan evolueren. En het dossier van de bibliotheek is daar eigenlijk symbolisch voor. Als we kijken wat de evolutie is van de prijzen die we tot nog toe gehad hebben – en ik weet, ik val in herhaling – maar begin vorige legislatuur was het 11 miljoen, daarna was het 12 miljoen. Een aantal maanden geleden werd ons met absolute zekerheid beloofd, het kan binnen de marge van 15,5 miljoen. Vandaag is het reeds 22 miljoen. Dat is één dossier. We hebben het zwembad. Bouwkosten 35 miljoen. Komt neer op 2,1 miljoen gedurende 30 jaar. Natuurlijk, we moeten allemaal nog zien hoe het dossier in de loop van de 30 jaar evolueert. We hebben er daarstraks over gediscussieerd. Ik moet de discussie niet opnieuw doen. We hebben het 3e grote dossier, collega's, de Grote Markt. 8 miljoen euro zonder tweede in- en uitrit, die nochtans voorzien was en wij lezen nu – voor zij die het al gelezen hebben – 19 miljoen euro. Van 8 miljoen naar 19 miljoen euro, zonder tweede in- en uitrit. We lezen dat het dossier zou opgesplitst worden, maar zelfs als het opgesplitst wordt, blijft het 19 miljoen waar we vertrokken zijn van 8 miljoen euro. Het Cocondossier in de Heistraat. We hebben vorige week de kans gekregen om een bezoek te brengen. We hebben dat met een aantal collega's gedaan. Sommigen zijn daar reeds vroeger geweest. Oorspronkelijke raming 3 miljoen euro. Er wordt vandaag reeds 4 miljoen euro bij gevraagd. Aanbestedingen van alles moeten nog gebeuren en die principiële beslissing moet uiteraard ook nog genomen worden. Maar vandaag wordt er gesproken over 7 miljoen euro. En diegenen die er geweest zijn, die weten dat dit nog steeds onvoldoende zal zijn. Desalniettemin, allemaal aangekondigd. De nieuwe stadhuisvleugel. Ik verneem dat de kosten ernstig aan het oplopen zijn en dat de stijging nog steeds doorgaat.

Hoeveel juist weet ik niet, maar ik ben ervan overtuigd dat de schepen van financiën mij straks een juist, correct antwoord zal kunnen geven hoe dat hier het kostenplaatje geëvolueerd is. We hebben het techniekhuis. Er zijn daar al wat kosten gebeurd. We hebben vandaag opnieuw een kleine aanbesteding. Klein, het is te zeggen relatief klein. Maar in afwachting van datgene wat nog moet komen, uiteraard klein. Weet men reeds wat de uiteindelijke raming voor het techniekhuis, waar toch noodzakelijkerwijze een aantal investeringen deze legislatuur zullen moeten gebeuren, hoe dat aan het evolueren is? De Vrije Ateliers, de zogenaamde eco-parking. We zijn daar met een paar collega's aanwezig geweest. Ik heb daar vooral omtrent op de hoorzitting de absolute prioriteit voor de Vrije Ateliers is eigenlijk de renovatie van het gebouw of toch deels renovatie enerzijds omwille van de energiekosten en anderzijds omwille van wat ik beleefdheidshalve zou willen noemen gezondheidsredenen. Maar als het moet, gaan we daar dieper op in. Was ook aangekondigd, weet men reeds wat de raming daarvan is? Hoeveel gaat dat kosten? En wat is er absoluut dringend? De eco-parking is uiteraard niet het meest dringende. Er zijn andere elementen die om de aangehaalde redenen veel prangender en veel dringender zijn. Parkeergebouw Zwijgershoek. We hebben altijd gepleit voor een ondergrondse parking. Laat daar geen misverstand over zijn. Wij vernemen – en ik zal het eufemistisch uitdrukken – dat er een materiële misslag is, zodanig dat het project zoals het voorzien is niet kan doorgaan. Maar dit heeft natuurlijk als consequentie dat er andere maatregelen moeten genomen worden voor de mobiliteit en liefst natuurlijk voordat men op de Grote Markt start. Heeft men reeds zicht wat de kosten hiervan zullen zijn? Ik heb een beetje gesproken over investeringen, maar ook als ge kijkt naar de gewone uitgaven, collega's, we weten allemaal dat we geconfronteerd worden in ons land met inflatie. Er is vroeger reeds gezegd indexeringen lonen. Er is voorzien voor de indexering van de lonen van het stadspersoneel, dat ten eerste gebeurt op 1 februari. Dat is ruim een miljoen euro. Een tweede komt eraan ja, is het nu 1 maart, 1 april of 1 mei, het blijft om het even. Maar we weten dat er dit jaar nog een tweede op ons afkomt. En dat het zeker deze legislatuur er niet mee zal stoppen. Wanneer zal de volgende zijn? Is dat nog dit jaar, is dat volgend jaar, is dat het jaar na-dien? Niemand die het weet, maar we weten dat er nog één komt. De energieprijzen, collega's, ik heb er een schriftelijke vraag over gesteld een paar maanden geleden. 1,1 miljoen euro per jaar. Gelukkig hebben we een vast contract, maar voor wat betreft de elektriciteit worden we met herzieningen geconfronteerd in 2022 en voor wat betreft de gas in 2024. En één zaak is nu reeds zeker, de prijs zal niet dalen. Hou daar rekening mee. Grondstoffenprijzen stijgen, lonen stijgen, met andere woorden alle aanbestedingen, die we vanaf nu lopende hebben en die we nog zullen doen, de prijzen zullen niet afnemen, zullen toenemen.

Zijn er dan geen meevallers? Ik zie er zeker één. We hebben het geluk met ons stadsbestuur, dat de Vlaamse regering ons gelukkig genegen is, maar één zaak mag u niet vergeten, collega's, het gaat hier soms slechts over percentages en de doelstelling die ligt steeds vast en de tijdsspanne, waarbinnen het project moet gerealiseerd worden, ligt ook vast. Hoe dan ook, collega's, wij worden als stadsbestuur geconfronteerd met zware financiële uitdagingen. Daarom denk ik dat het dringend wenselijk is, dat de meerjarenplanning wordt aangepast. Dat we daar zo goed mogelijk, zo correct mogelijk over geïnformeerd worden. Als ik een eenvoudige tip mag geven, bepaal prioriteiten en daarbij is duurzaamheid zeker en vast een criterium. Maar ik denk ook dat er soms minder franjes moeten zijn. Dat er soms iets meer soberheid mag zijn. Betekent dat gebrek aan ambitie? Zeker en vast niet. Zeker en vast niet. Maar het betekent wel de juiste, de correcte prioriteiten zodanig dat dit geheel financieel haalbaar blijft en dat we niet tot avonturen komen. Daarom een eenvoudige suggestie, stop vanaf nu de aankondigingspolitiek, want ge creëert een verwachtingspatroon bij de bevolking en misschien ook bij een deel van de raadsleden, dat ge hoe dan ook niet gaat kunnen invullen. Want wat we met zekerheid weten, dat is dat alle facturen door het stadsbestuur, met andere woorden vooral door de inwoners van onze stad, zullen moeten betaald worden. En wat we nooit mogen vergeten, als ge een beetje ruimer de geschiedenis bekijkt, na de vette jaren komen de magere jaren, maar we weten nooit hoelang de vette jaren en hoelang de magere jaren duren. Daarom vond ik het mijn plicht om als raadslid naar aanleiding van dit groot dossier toch eventjes een paar vragen te stellen om een beter zicht te krijgen op de financiële situatie van onze stad, waar wij ons vandaag bevinden, zodanig dat we met meer kennis van zaken een aantal beslissingen kunnen nemen. Burgemeester, ik heb het zo kort mogelijk gehouden om de tijd van jullie allemaal niet te veel in beslag te nemen, maar ik dacht dat het onderwerp van dermate belang was, dat we dit moesten doen voor we verder gingen met deze bespreking.

VOORZITTER: Goed. Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik moet wel, ja, er is wel wat afgeveken van het punt op zich. En u hebt ook al een klein beetje op twee andere interpellaties gealludeerd. Dus ja, dat vind ik ... Ja, maar ik bedoel de interpellatie van mevrouw Pieters en ook van de heer Wymeersch. Dus allé ja, oké, straks zal de schepen in die, op dat moment, de schepen van financiën antwoorden op uw vraag. Maar ik stel nu voor, dat we toch als er nog vragen zijn rond het dossier van de bib, dat we die eerst nog horen. Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter.

VOORZITTER: En mijnheer Maes.

WYMEERSCH: Ik denk dat we in deze en in deze materie en de belangrijkheid van deze materie enige flexibiliteit aan de dag zouden moeten leggen, ook in het houden, het organiseren van onze debatten en onze werkzaamheden. Nu en in de nabije toekomst. Ik vind de interpellatie, de tussenkomst van collega De Meyer van zo'n belang, dat hij eigenlijk de vinger op de wonde legt en dat de andere interpellaties, onder andere de mijne, in feite maar details zijn over heel de financiële repercussie in onze stad en voor de deelnemers in onze stad en voor de burgers in onze stad. Namelijk, dat ging dus over de invloed van de verhoogde of de steeds verhogende energieprijzen. Ik denk en we moeten – hoe noemen ze dat in het schoon Vlaams – een piepkenduk spelen. Ik denk dat de toestand zelfs - erger is misschien een verkeerd woord – maar gewichtiger is dan collega De Meyer probeert te schetsen. En ik denk dat we daar onbevangen met iedereen, met heel de gemeenteraad over van gedachten moeten kunnen wisselen. Als we op een correcte en volledige manier in de stand van zaken worden geïnformeerd en onze zeg kunnen doen, is daar het nodige cijfermateriaal voor nodig? Ik denk het wel. Moet dit uitmonden in een herziening van de meerjarenbegroting? Hoogstwaarschijnlijk wel. Maar ik zou durven suggereren, niet naar een algemene commissie over de financiële zaken hé, ik zou direct durven zeggen, omdat het het recht is en onze plicht van alle raadsleden, van een extra gemeenteraad te houden achter gesloten deuren, achter gesloten deuren, besloten zitting, waar wij over alle financiële aspecten in deze stad kunnen ... Ik wil het ook ...

VOORZITTER: Allé, mijnheer Wymeersch, er wordt twee keer per jaar worden er ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de voorzitter, laat mij uitspreken, want het feit dat u één, nu al onderbreekt en twee, en nu al aangeeft dat ...

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch, ik onderbreek u, omdat het gaat over de werkzaamheden van deze raad. En eigenlijk zijn de interpellaties waar het nu over gaat, zijn interpellaties. En die zijn aangevraagd. Er zijn raadsleden, die interpellaties hebben ingediend in een bepaalde volgorde ...

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, u begrijpt, u begrijpt er geen kloten van!

VOORZITTER: Maar goed, oké. Sorry, ik excuseer mij voor uw taalgebruik. Maar ...

WYMEERSCH: Dat is het taalgebruik van de man in de straat.

VOORZITTER: Ja, ja, ja.

WYMEERSCH: En de toestand, de financiële toestand, niet alleen van deze stad, maar de financiële toestand is zo ernstig, dat we ons daar als gemeenteraad over moeten beraden. En als ik voorstel ...

VOORZITTER: De toestand, de financiële toestand is altijd ernstig, want dat gaat over grote bedragen.

WYMEERSCH: ... om dat in besloten zitting te doen met een voltallige gemeenteraad, dan is dat een serieuze poging om er op een serieuze manier over te debatteren en conclusies te trekken.

VOORZITTER: Ik zou zeggen, mijnheer ...

WYMEERSCH: En als u dat weigert, als u dat weigert, dan typeert u dat als voorzitter.

VOORZITTER: Sorry, sorry, ik weiger dat niet. Ik zeg alleen wat ik moet doen en dat is mijn rol hier, dat is waken over de werkzaamheden. En ik heb, ik heb ...

WYMEERSCH: Maar dat doet u à la tête du client hé.

VOORZITTER: Nee, dat zal niet zo zijn, mijnheer Wymeersch. Sorry, maar daar hebt u geen gelijk in. Integendeel, misschien laat ik u ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Integendeel, misschien laat ik u zeker genoeg aan het woord. Dat wil ik ook zeggen. Maar goed, ik denk dat we bezig zijn met punt nr. 14. Ik kijk even, want mijnheer Maes heeft ook nog het woord gevraagd. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga het inderdaad hebben over de bibliotheek. En in de gemeenteraad van november, waar we toen het verzoekschrift van de heer Heirman hebben besproken, heb ik het al gezegd. Er bestaat een belangrijke onderstroom in onze stad en die leeft onder de bevolking, die eigenlijk al die projecten niet meer zien zitten. Als ge ziet 12 miljoen voor de nieuwe stadhuisvleugel, 63 miljoen voor het zwembad minimaal en de Grote Markt volgens collega De Meyer zit dat nu op 19 miljoen. Nu 22 miljoen voor de bibliotheek. Kunnen de financiën van de stad dat wel dragen? Dat was ook de letterlijke vraag, die ik toen heb gesteld. En de vraag is natuurlijk, zijn er geen andere noden en is het niet zo, dat de omstandigheden ons eigenlijk nopen om dit te gaan herbekijken. In de bespreking van de meerjarenbegroting heb ik daar trouwens ook al op gewezen. Het evenwicht in de begroting is zeer wankel, om niet te zeggen op zand gebouwd heb ik toen gezegd. Dus daarom hebben wij toen ook tegen dit project en tegen deze uitgave gestemd. En we gaan dat vandaag ook heel consequent ook blijven doen, want we denken dat er andere prioriteiten zijn in onze stad en dat de financiën van de stad niet van dien aard zijn dat we ons zoveel uitgaven voor wat toch naar de buitenwereld gepercipieerd wordt als prestigeprojecten, kunnen permitteren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Maes, voor uw stemverklaring. Ik geef het woord aan de heer Van der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel. Ik denk dat wij ons met onze fractie kunnen aansluiten bij het overzicht, het redelijk indrukwekkende en gedocumenteerde overzicht, dat Jos De Meyer gegeven heeft, waar hij toch proberen schetsen heeft of ons proberen alarmeren heeft voor de impact van zowel de investeringen als een aantal zaken die meer in de sfeer van exploitatie liggen. De impact op de gezondheid van de stadsfinanciën. Ik ga straks, laat op de avond, een interpellatie doen waarbij dat ik heel dat verhaal over de ontsporing – want ge kunt dat niet anders noemen, denk ik – van het budget voor de Grote Markt ga uiteenzetten. Dat is geen fraai verhaal, dat er zal gegeven worden. Dat kan ik wel al zeggen. En allé, ik denk, op een moment dat de burgers in deze stad – en dat zijn er veel – geconfronteerd worden met energiefacturen die ze niet meer, gewoon niet meer kunnen betalen, geconfronteerd worden met prijzen op de vastgoedmarkt zowel voor huur als voor koop, die stilaan onbetaalbaar worden, ook voor de middenklasse in de stad, dat mensen vaststellen dat hun spaargeld aan waarde verliest en geen klein beetje aan waarde verliest als dat zagezegd veilig op de bank blijft staan. Allé, ik denk als we op zo'n moment zijn en dat is de geest van de tijd van vandaag, op zo'n moment moet een stad ook het goeie voorbeeld geven en moet een stad getuigen van soberheid. En moet een stad op een moment, dat ze vaststelt dat bepaalde investeringen of bepaalde uitgaven die gepland zijn, een heel stuk duurder uitvallen als dat ze gepland zijn, moet een stad doen wat ook de burgers in deze stad doen, de tering naar de nering zetten. En dat is ook het pleidooi dat ik straks bij mijn toegevoegde punt zal houden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan ... Ik zie ... Ja, ik zie geen vragen meer in de chat. Dan stel ik voor dat we stemmen over punt 14. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Ja?

DE MEYER: Voorzitter, mag ik zo vrij zijn om te vragen wanneer het schepencollege gaat antwoorden op mijn vraag?

VOORZITTER: Het schepencollege zal antwoorden wanneer we de interpellatie van de heer Wymeersch in combinatie met uw interpellatie en dan ook bij de interpellatie van ...

DE MEYER: Vind je het niet zinvol, voorzitter, als hier gesproken wordt over een project van zoveel geld – en ik heb eventjes een ruimere financiële situatie geschetst – en ge kunt van mening over interpretatie daarvan verschillen, dat daar eerst op geantwoord wordt en niet dossiertje per dossiertje? Want juist daardoor dreigt ge, dreigt ge – ik zeg niet zijn er – dreigt ge ontsporingen te komen omwille dat ge het globale overzicht verliest.

VOORZITTER: Allé ja, sorry, maar ik herhaal nog maar eens wat mijn rol hier is in deze vergadering. Mijn rol is in deze vergadering om de vergadering, de werkwijze die we hebben afgesproken trouwens, die ook in een huishoudelijk reglement staat, om die te bewaken. En ik snap dat er graag dingen naar voor worden geschoven, maar ja, maar er zal een antwoord op komen. De schepen was hier trouwens aanwezig. Hij wou dat doen. Maar ik vind, ik vind in deze dat straks kan – als de heer Wymeersch zijn interpellatie doet, gevold door uw toelichting – dat de schepen daarop kan antwoorden en dat ook daarna de heer Van der Coelden te zijner tijd als hij dat wil, mag hij dat samen doen, maar hij heeft te kennen gegeven dat bij hem dat niet hoefde, omdat hij ook andere punten dan alleen het financiële aan wil halen. Dat is eigenlijk waarom ik deze werkwijze wil aanhouden. En ik denk dat dat is conform wat we hebben afgesproken in het huishoudelijk reglement. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Om u ter wille te zijn, mevrouw de voorzitter en vermits mijn interpellatie in vergelijking tot de vraagstelling van collega De Meyer en de inhoud van de interpellatie van collega Van der Coelden maar kleinigheden zijn, zal ik mijn interpellatie niet houden, maar omzetten in een schriftelijke vraag aan de schepen van financiën.

VOORZITTER: Dank u wel, dank u wel daarvoor, mijnheer Wymeersch. Dat is uw goed recht.

DE MEYER: Goed, ik betreur de manier van werken. Maar ik ga niet over procedures blijven discussiëren. Het inhoudelijk debat is veel belangrijker dan een procedurekwestie.

WYMEERSCH: Blijkbaar niet.

VOORZITTER: Dat kan, dat wil ik niet ontkennen, maar mijn rol hier nu is niet over die inhoud gaan.

DE MEYER: Daar hebben we een interpretatie over.

VOORZITTER: Ja, oké, dan gaan we dat straks doen. Goed, we stemmen over punt 14. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is PVDA en Vlaams Belang. Wie onthouden zich? Dat is Vooruit en CD&V. Punt 15, werken, kinderdagverblijf Pieternel, verbouwing en uitbreiding, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Callaert en schepen Baeyens?

CALLAERT: Oh, het is enkel een puntje voor mij dit hoor, voorzitter. Tenzij, Filip, dat gij hier ook graag iets aan toevoegt. Nee, het is toegelicht in de commissie. Ik denk dat het een zeer mooi dossier is, waarbij we zowel een optimalisering hebben van ons stedelijk kinderdagverblijf Pieternel als een uitbreiding met 9 kindplaatsen. En dit doen we samen met de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting.

VOORZITTER: Goed. Zijn hier vragen? Ik zie dat mevrouw Luyckx het woord vraagt. Mevrouw Luyckx, u krijgt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij gaan dit punt mee goedkeuren en de schepen heeft inderdaad – en ook in het verleden – al duidelijk gemaakt waarom dat bedrag zo hoog is. Maar ik wou daar toch, zeker in het kader van de tussenkomsten bij het vorige punt, ja, 1 miljoen is toch wel heel veel geld. Ik weet het wel, het is voor de veiligheid van de kinderen en ... Maar toch, ja, wij betreuren dat toch.

VOORZITTER: Schepen? Ah, zijn er nog tussenkomsten? Nee? Schepen?

CALLAERT: Ja, u hebt dat inderdaad op de commissie ook gezegd, mevrouw Luyckx, maar ik heb toen ook gezegd, ja, de reden waarom de budgetten gestegen zijn. Maar dat we dit ook binnen de investeringspot voor stedelijke kinderdagverblijven perfect kunnen opvangen.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid, Voor... Dat is eenparig. Punt 16, kerkfabrieken, Sint-Andreas en Ghislenukerk te Belsele, restauratiedossier dak (exclusief toren), bijkomende investeringstoelage, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Dat was eigenlijk de hoofdbrok van mijn commissievergadering van maandag jongstleden. En onze adviseur monumentenzorg, mevrouw Van Houtte en ikzelf hebben dat dan uitvoerig toegelicht. Er waren ook heel veel vragen en opmerkingen, die toen zijn beantwoord.

VOORZITTER: Zijn daar nu opmerkingen of vragen? Ik zie dat Julien Ghesquière het woord vraagt in de chat. Julien, ik geef je het woord.

Ghesquière: Heel kort, voorzitter, want in de commissie hebben we inderdaad veel vragen kunnen stellen en ik heb die ook zien noteren door Tamara Van Houtte. En ik ben er gerust in, dat dat inderdaad op een hele goeie manier gaat afgewerkt worden. Ik wou eigenlijk bij deze enkel nog zowel Tamara als de verantwoordelijken hieromtrent danken voor eigenlijk de goeie afwerking van heel dit dossier. En ik wou er ook nog één keer op wijzen, dat het toch wel heel mooi meegenomen is, dat er ook nog vrijwilligers zijn, die zeg maar de stad ook een aantal sommen bespaard hebben, zoals onder andere het uurwerk en zoals daar inderdaad nog afwerkingen aan de kerk gebeurd zijn door vrijwilligers. Dus chapeau daarvoor. En dit is een profijtige zaak, dat dat inderdaad nog door vrijwilligers kan soms. Tot zover.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Ghesquière, voor de lovende woorden en voor uw engagement. Ik geef de burgemeester nog even ...

BURGEMEESTER: Ik sluit mij volkomen aan bij de woorden van dank en lof van collega Julien Ghesquière. En inderdaad, dankzij onder andere de inzet van die vrijwilligers zijn de Belselenaars nu toch een beetje wijzer.

VOORZITTER: Dank u wel. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, Vooruit, CD&V en Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 17, reglement inzake toeristische rondleidingen en groepsbezoeken, goedkeuring. Dat, burgemeester, is voor ...

BURGEMEESTER: Ja, dus ik vervang nu schepen Somers. Dus ja, dat is toegelicht, denk ik, in de commissie. Ik denk dat dat ook geen verrassingen inhoudt.

VOORZITTER: Dan stel ik voor, als er geen opmerkingen zijn, dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 18, zakelijke rechten, Reinaert Galerij, aankoop 17 panden, goedkeuring. Daar is de afvoering gevraagd door de heer Wymeersch. Dus ik geef hem het woord om die vraag tot afvoering te motiveren. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, toen wij nog geen 14 dagen geleden in kennis werden gesteld niet alleen van dit punt dat aan de agenda staat, maar zelfs van het punt dat de compromis voor de aankoop van bedoelde panden reeds was getekend, toen werd ik zeer boos tijdens de commissie. Dat was volgens mij du jamais vu, dat een stad zonder zijn gemeenteraad te erkennen, achter de rug van alles en van iedereen een compromis tekende, men dan toch zich verbond tot de aankoop van goederen, immobiëlen ter, voor een niet-onaardige som van meer dan 600.000 euro. Weliswaar voor een gedeelte gesubsidieerd. Ik kom daar straks nog even op terug. Nu, waarom vraag ik de afvoering? Omdat we natuurlijk na lezing van een aantal stukken van het dossier toch een aantal rariteiten zijn tegengekomen. Ten eerste – en dat is misschien niet helemaal onlogisch – zijn er dus 3 verkopende partijen, die elk op hun manier met de stad een compromis hebben afgesloten. Compromis, die ook naar inhoud en zeker naar data enigszins afwijkt van mekaar. Er zijn dus 3 partijen en vermits ze toch al in het uitgebreid in het openbaar zijn gekomen, meen ik te mogen stellen, mevrouw de voorzitter, dat ik hier ook dus de namen mag gebruiken. Aan de ene kant Uw Huis, dat in de geldigheid van de compromis stelt “geen datum bedingt”, onder dewelke de gemeenteraad een beslissing moet nemen, maar wel bedingt dat binnen termijn van uiterlijk 1 april de akte van aankoop moet verleden zijn.

Met andere woorden, daar moet de gemeenteraad zijn akkoord hebben betuigd en moet ook de eventuele hogere overheid niet tot schorsing of vernietiging van dit besluit zijn overgegaan. Tweede partij, via het notarissenkantoor Tack & De Moor, de firma Eurocaso (?), die een compromis heeft afgesloten met de stad, nog niet zo heel lang geleden, want het gaat hier soms heel snel vooruit, collega's, in deze stad, nl. op 26 januari 2022. En daar is wel wat betreft de geldigheid een datum vooropgesteld, nl. dat de aankoop geldig kan gebeuren binnen de 4 maand na goedkeuring door de gemeenteraad, nl. en dan zitten we dus op 18 juni. Zij spreken niet over een geldigheid van de compromis als dusdanig. Dan hebben we een 3e partij en dat is onder de noemer ...

VOORZITTER: Nee! Ah oké, ik dacht dat je de naam ging noemen. Ja, oké.

WYMEERSCH: Ik ga de naam noemen, ja.

VOORZITTER: Nee, ik denk niet dat ...

WYMEERSCH: Ah, ik vraag het daarjuist en ge zegt ...

VOORZITTER: Ah ja, oké. Ja, maar ja, ik heb daarnet al gezegd dat het niet mag, maar ...

WYMEERSCH: Heeft dat iemand gehoord?

VOORZITTER: Ik denk dat je dat zelf weet, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ja, maar ik vraag daarnet, ik zeg daarnet, mevrouw, vermits dat ze in de pers geweest zijn en vermits dat ze openbaar gemaakt zijn, vraag ik u of ik ze mag vernoemen.

VOORZITTER: Ja, maar eigenlijk mag je ze niet noemen.

WYMEERSCH: En ge bougeert niet. Ja, maar. Oké, de firma X. Ze doen in laadbruggen. En die hebben dus ook een compromis afgesloten en daar staat dus duidelijk "deze verkoopbelofte is geldig tot uiterlijk 31 december 2021. Mits een akkoord van de gemeenteraad genomen wordt binnen deze termijn – dus voor 31 december of 31 december inbegrepen – dan wordt de geldigheidstermijn voor de aankoopakte verlengd met 4 maand, te rekenen vanaf de datum van goedkeuring door de gemeenteraad. Met andere woorden, dit stipuleert dus duidelijk, dat de verkoopbelofte geldig tot uiterlijk 31 december 2021 is. En dat er een akkoord moet zijn van de gemeenteraad binnen deze termijn. Dat is dus niet gebeurd. Blijft vrij logisch, omdat men op dat moment te maken had met de eeuwige partij, die een compromis wilde aangaan. Goed, wij nemen er akte van. Wil men doorgaan, dan is dit toch een formalistisch en waarschijnlijk een juridisch probleem, dat men dus een compromis die niet meer geldig is toch gaat aanhouden om tot verdere handelingen over te gaan. Ten tweede, waarom vraag ik nog de afvoering?

En ik verwijs naar de woorden van één van beide schepenen of misschien van beide schepenen – zo goed weet ik het nu al niet meer – tijdens de commissie, dat men eigenlijk op dit ogenblik nog geen echte visie heeft wat er met de aangekochte panden gaat gebeuren. Dat staat zo ook verwoord in feite iets uitgebreider natuurlijk in de argumentatie, die het college aanvoert om dit punt naar voren te brengen. Geen visie. Er zijn een aantal ideeën ontwikkeld tijdens de commissie. Ik ga daar op dit ogenblik niet op in. De voornaamste was een eventuele verbinding tussen de kunstensite en de Stationsstraat. Goed, ik denk dat men daar wel een visie op heeft. Maar dat men ons die visie heeft verzwegen. Want dan grijp ik terug – dat is dan de tweede reden voor afvoering van dit punt, mevrouw de voorzitter, collega's – dan verwijs ik naar de inhoud van het ministerieel besluit van 22 december 2021, art. 2, waarin staat en ik citeer "Aan de begunstigde wordt een steun ..." – dus naar de stad Sint-Niklaas – "... wordt een steun toegekend van 30 % van de totale geraamde aankoopkosten en geraamde transformatiekosten voor het bedrag van 900.000 euro". Totaalbedrag exclusief registratie en btw. Dus 30 % van de 900.000 euro zijn dus de 270.000 euro die vermeld staan in de documenten van de stad als zijnde dus 30 % van die 900.000 euro. Maar, en waarvoor moeten die dienen, dat staat in art. 2 van dat ministerieel besluit: voor de aankoop – wat we vandaag beslissen – en de sloop van de Reinaert Galerij. Dus art. 2 van het ministerieel besluit bepaalt dat die gelden worden voorzien voor de sloop van dé Reinaert Galerij. Niet voor de aankoop alleen, maar ook voor de sloop. Niet voor zoveel panden, maar voor dé Reinaert Galerij. Dan zeg ik, mevrouw de voorzitter, collega's, ofwel bougeren we niet en doen we of onze neus bloedt ofwel vragen we een beetje opheldering, vragen we opheldering aan het college. Wil je ons nog eens duidelijk uitleggen hoe dat juist in mekaar zit. Wil men het terugtrekken en het dossier opnieuw bekijken, juridisch finetunen heet dat in het mooi Nederlands en ons dus kunnen overtuigen dat dit allemaal koosjer is, dat dit allemaal perfect mogelijk is. Maar als ik dan zie, dat én inhoudelijk dat één compromispunt dus niet meer voldoet aan de voorwaarden en twee, dat men dus duidelijk wel geld krijgt, maar niet alleen voor de aankoop, maar ook voor een sloop en dat daar de gemeenteraad niet mondeling, noch schriftelijk in de argumentatie wordt geïnformeerd, dan zeg ik "hier gaat men een brug te ver". Ik, ergens lijkt dat logisch, want als men dan enkel zegt van in de argumentatie "het rechterstuk gaat dus voorzien worden voor eventuele verbinding tussen kunstensite en stationsbuurt, Stationsstraat, dan vraag ik mij af waarom die 4 percelen, dus die 2 panden van partij XY in het andere gedeelte, die gelegen zijn in het andere gedeelte van de Reinaert Galerij, het gedeelte via de Grote Markt, dat die wel in de verkoop zijn, maar dus blijkbaar ja, ergens voor moeten dienen".

En dan zal de schepen ons wel uitleggen op de juiste moment waarvoor die zouden moeten dienen. Dus, dat zijn dus twee redenen. Eén, opheldering over het ministerieel besluit en de al dan niet sloop van heel het gebeuren. En twee, wat gebeurt er dus met de compromis van die partij, wiens compromis in feite niet meer geldig is wegens datum overschreden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de heer Maes en dan aan de heer De Meyer.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik vond dat ook een heel bizar verhaal op de commissie. Als men zegt we willen die 17 panden aankopen, maar daarna gaan we een visie uitwerken, dat lijkt mij toch wel echt de omgekeerde wereld. Normaal gezien en zeker met de problematiek van de Reinaert Galerij, die niet van gisteren dateert, maar al van heel wat langer, waar men toch al heel lang geconfronteerd wordt met veel leegstand, dan zou ik zeggen ja, werk eerst een visie uit en bekijk dan op welke manier dat je die visie kunt realiseren. En als dan zou blijken, dat die aankoop van die panden daartoe kan bijdragen, ja, dan kan je er nog over discussiëren. Maar nu eerst een aankoop doen en dan een visie uitwerken, dat lijkt ons heel bizar. En zoals daarnet collega Wymeersch ook gezegd heeft – ik heb dat ook op de commissie al gezegd – in dat ministerieel besluit lezen we dan inderdaad, dat het de bedoeling is, dat die middelen kunnen gebruikt worden om te slopen. En dan is inderdaad de vraag, die wij hier toch ook hebben, wat is eigenlijk de bedoeling. Waar wil men naartoe? Wil men uiteindelijk een doorgang maken tussen de Casinostraat, euh de Collegestraat en de Stationsstraat? Wil men dat stuk eigenlijk vrijmaken? Maar dan is dat een ander gegeven dan eigenlijk de Reinaert Galerij eigenlijk veel aantrekkelijker te maken. Ik denk dat dat dus ook belangrijk is om daar duidelijkheid in te krijgen. En laat ons ook duidelijk zijn, wij zijn zeker niet tegenstanders van een initiatief van de overheid op vlak van stadskernvernieuwing. Dus ik wil dat maar even zeggen, omdat het dan straks niet moet gezegd worden. In tegenstelling tot de liberalen, want daar vind ik het wel merkwaardig, dat liberalen vandaag pleiten voor een grote tussenkomst van de stad om leegstand te gaan oplossen. Maar, het moet dan toch ten goede komen van de bevolking. Het moet ten goede komen van de aantrekkelijkheid, bv. van de Stationsstraat. En dat is vandaag absoluut niet gegarandeerd. Ik vrees dat het integendeel eigenlijk alleen maar aanleiding kan geven tot verdere speculatie in die omgeving en dat we daar eigenlijk, ja, waarschijnlijk kosten op het sterfhuis doen. En het is niet omdat we subsidies krijgen, denk ik, van 270.000 euro, dat zijn ook belastinggelden, dat zijn ook gemeenschapsgelden. Daar moeten we ook voorzichtig mee omspringen. Dus ik denk niet dat dat een argument mag zijn van ja, maar het kost dan veel minder aan de stad, want we krijgen subsidies. Dus ik denk dat we ook met die insteek heel erg moeten opletten.

... (geen opname, knop niet ingedrukt)

MAES: Ja, dit is een pleidooi voor afvoering, want het is echt voor ons – en tenzij dat we duidelijkheid krijgen – wat wil men eigenlijk met dit initiatief bereiken?

VOORZITTER: ... (knop niet ingedrukt, geen opname).

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Ik heb het daarnet reeds gezegd, de Vlaamse regering is onze stad regelmatig gunstig gezind. Ik denk dat het stadsbestuur in dit dossier als ze het nog niet gedaan heeft minister Crevits wel moet bedanken, want het is opnieuw 500.000 euro steunsubsidie voor kernversterkend beleid in onze stad. Enerzijds voor de Salons 230.000 euro voor renovatie en anderzijds voor de Reinaert Galerij 270.000 euro voor reconversie en transformatie. Bij de aanvang van het dossier, dat door de stad is ingediend, is er ook een duidelijke visie omschreven. Want ge kunt natuurlijk geen subsidies krijgen als ge geen visie hebt. En zoals de collega's er reeds op gewezen hebben, in het ministerieel besluit en ook in het persbericht van de minister is die doelstelling duidelijk omschreven. Dus de communicatie van te zeggen "we gaan kijken naar wat de juiste bedoeling zal zijn", ik denk dat dat een beetje een ongelukkige woordkeuze is, want de doelstelling is vastgelegd. U kan alleen nog discussiëren over de manier waarop dat ge dit gaat uitvoeren. En het persbericht is in eenvoudige woorden geschreven. Ik neem er één zin uit. De steun wordt toegekend voor de sloop van de galerij en de opbouw van een groene zone, waar inwoners kunnen wandelen. Met andere woorden, de verbinding tussen de cultuursite enerzijds en de parking erbij horend en dan anderzijds de winkelkern. Ik denk dat dat verstandig is. Lost dit alle problemen op in onze stadskern en voor ons winkelhart? Hoegenaamd niet. Maar elk stapje in de goeie richting steunen wij uiteraard vanuit onze fractie. Ja, ik begrijp, collega Wymeersch, dat er ook een paar panden, die aangeboden werden, op hetzelfde moment in het stukje tussen de markt en het midden van de Reinaert Galerij mee aangekocht werden, omdat ze in hetzelfde geheel zitten. En mogelijks kunnen ze de oplossing voor een aantal panden tussen de Stationsstraat en het College voor afhandeling ervan vergemakkelijken, dat men eventueel kan verhuizen met de zaak naar die andere panden. En wenst men daar ooit een volledige andere bestemming aan te geven, aan het stukje Reinaert Galerij, bv. voor jonge starters, voor het stukje dat zal overblijven, dan denk ik dat dat ook een opportuniteit kan zijn. Samengevat, deze stap lost niet alle problemen op, maar het is een stap die we zinvol vinden. En wij ondersteunen die met overtuiging. We vinden wel, dat in de communicatie soms bepaalde woordkeuzes beter hadden kunnen zijn.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Dank u wel. We hebben ook wel getwijfeld of we de afvoering zouden vragen. Aan de ene kant is het natuurlijk een, allé, is de problematiek in de Stationsstraat urgent. Ik denk dat daar ook niemand van moet overtuigd worden. En is de Reinaert Galerij een strategische locatie tussen de Stationsstraat, de markt en de cultuursite. Het is ook een site, die allang niet goed gaat. Waar de private sector al 10, 15, 20 jaar in feite de kans laten liggen heeft of de kans niet genomen heeft om daar een renovatie op gang te brengen, om daar een nieuwe identiteit aan te geven om daar iets mee te doen. En dan is het inderdaad niet onlogisch, dat de stad te hulp schiet en het initiatief neemt om die galerij een andere invulling, een andere bestemming te geven. Anderzijds delen wij ook wel de mening van de andere partijen, waar ook wel wat schakering in is, maar dat er te weinig visie is. Allé, de Reinaert Galerij slopen en een groene plek van maken, bon, dat is rap op papier gezet. Maar het minste dat je zou mogen verwachten, voordat ge die panden koopt, ja, is dat er ten minste toch een duidelijk plan is hoe dat er gaat uitzien, die plek en wat de kost daarvan zal zijn. Dat is dan het laatste element, waar ik op wil inspelen. We hebben het daarnet gehad over de stadsfinanciën en de nood om toch zowel omwille van het financiële, maar ook een beetje om het principiële en het morele, om iedere euro twee keer om te draaien en om sober en zuinig te zijn. Ja, we weten hier ook wel waar we aan beginnen vanavond, maar we weten hier niet waar dat verhaal gaat eindigen. En wat het uiteindelijk weer allemaal zal kosten. Dus dat zijn, dat zijn de zaken die vooraf bekend waren. We krijgen er nu het verhaal bij van collega Wymeersch, die de documenten uitgeplozen heeft en die met het verhaal komt van een compromis, dat al verlopen zou zijn, wat toch ook wel een problematisch punt en plus is. Dus allé, dat doet ons besluiten dat we nu in de eerste plaats de afvoering zullen vragen van dit punt en dat we ons later bij de stemming – als die er dan toch zou komen – zullen onthouden.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik het wederwoord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Uiteraard steun ik de vraag voor afvoering niet. In het afgelopen jaar of anderhalf jaar is de uitdrukking “du jamais vu” hier verschrikkelijk veel gevallen. En ik zit niet zolang in deze gemeenteraad als vele anderen en zeker niet de mensen aan de overkant van dit bureau, maar een verkoopbelofte is iets heel gewoon, dat wij vragen als we vastgoed willen aankopen. En dat is steeds onder de opschortende voorwaarde van goedkeuring door de gemeenteraad. Dus hoegenaamd ondergraaft het college niet, in geen enkel geval, het prerogatief van de gemeenteraad om aankopen van vastgoed, immobiëlen goed te keuren. De uiteindelijke beslissing ligt hier in deze raad.

En als de raad zegt van neen, we gaan daar niet op in, ja, dan is de essentiële voorwaarde van de verkoopbelofte niet aangegaan. Dan wat betreft de datum, die u geeft, dat klopt. Maar in een verkoopbelofte – want dit was een verkoopbelofte, geen verkoop/aankoop-belofte, een compromis komt van twee partijen, hier was het een verkoopbelofte – dan is het logisch dat er een datum ingezet wordt tegen wanneer dat we die knoop doorhakken. Dus gij belooft iets, er hangen een aantal voorwaarden aan vast. We zeggen ook van ja, we kunnen dit nog niet kopen, want er zijn nog een aantal zaken die uitgeklaard moeten worden of die naar boven moeten komen, zoals bv. een subsidieaanvraag die lopende is bij VLAIO of bij Vlaanderen. En als die bevestiging wat later komt of vanuit tactische overweging niet interessant is om te doen, ja, dan kan die datum wel eens in de weg zitten. Wat vooral van belang is, is dat de verkopende partij nog steeds bereid is om te verkopen en ook op de hoogte was dat die datum niet zou gehaald worden. Als wij vandaag goedkeuren en de voorwaarde goedkeuren van de verkoop, dan is de volgende stap een akte tekenen met de verkopende partij. En als die tekent, dan is die koop gebeurd. Of die datum in die verkoopbelofte nu verlopen is of niet. Dat is het eerste gedeelte. Dus er is hoegenaamd geen aparte procedure of hoegenaamd geen rare procedure aan. Wat het tweede element betreft – en ik denk dat het hier een paar keer ook al is aangegeven – ja, misschien ben ik daar inderdaad wat flou over geweest of zijn we daar wat flou over geweest tijdens de commissie, maar de oefening die we moeten maken, is inderdaad om ervoor te zorgen, dat één, die connectie tussen de Collegestraat en de Stationsstraat, dat die bewaard blijft. Vroeger was dat een zeer aangename doorsteek om van de Collegestraat naar de Stationsstraat te gaan. In de toekomst zal die nog belangrijker worden van de nieuwe cultuursite, maar ook van de extra parkings op de Hofstraat, om vandaar te wandelen naar het winkelwandelhart. Wat zien we vandaag? Dat die doorsteek absoluut niet meer wordt gebruikt. Waarom? Het is niet zo aangenaam. Het zijn allemaal lege winkels dat er staan of toch bijna lege winkels dat er staan, dat is één. Maar twee, ook de galerij sluit, gaat laat open en sluit vroeg en kan dus niet gebruikt worden om vandaar verder te wandelen, bv. na een theateravond om daar naartoe te gaan. Die doorsteek is voor ons van cruciaal belang en ook van kernversterkend belang. En vandaar dat we daar onze volledige focus opzetten. En ik zal niet verhelen dat de aanvraag voor subsidies inderdaad was voor de aankoop en de sloop van dat stuk. Niet dé galerij – het staat er zo wel in – maar we kunnen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja, ja, maar dé galerij, het is ook heel duidelijk gezegd, dat het gaat ... Ja, ja, maar het gaat over die doorsteek tussen de Stationsstraat en ... Ja, maar ja, dat zeg ik ja.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja, ja, maar dé galerij gaan wij nooit kunnen slopen. Ten tweede, ten derde moet ik zeggen van, dus die doorsteek, daar ligt de focus op. En de ramingen die zijn daar ook op gebaseerd. Maar wat is er ondertussen gebeurd? Wij treden in als de aankoop gerealiseerd wordt in de VME van de Reinaert Galerij. Wij hebben wel iedereen nodig om over te kunnen gaan tot zo'n stap. En die stap gaat cruciaal zijn en daarvoor moeten we een visie op gans de galerij kunnen voorleggen. En die is er vandaag nog niet. Want die doorsteek gaat versterkt worden, hopelijk een groene doorsteek. Wat is het verhaal voor de rest van de galerij? Want daar moeten we ook een verhaal vertellen, als we iedereen mee willen in dat verhaal en iedereen mee willen krijgen in dat verhaal is van echt cruciaal belang. Komt er in de loop van dat proces een ander scenario naar boven dat minstens even goed is, dat voldoet aan die doelstellingen, dan zullen wij daar ook in mee kunnen gaan. En vandaar dat ik niet met een groot aplomb zal zeggen van, kijk, dit zal het worden. Dat kunnen we niet zeggen. Dat moeten we samen met de andere stakeholders, in de eerste plaats de eigenaars en de huurders, handelaars die vandaag daar nog actief zijn, dat gaan we met hen tezamen moeten bepalen. Want als we dat niet doen met hen tezamen, ja, dan zal er geen akkoord zijn, maar dan zal er ook niets zijn. En dat is het risico, dat we vandaag lopen. Dus een haas vang je niet met de fanfare op kop. Als ik zeg, als jullie zeggen van ja, jullie hebben geen visie, ja, we hebben inderdaad wel een visie, maar wij willen een visie, een scenario op het geheel om er iets kwalitatief van te kunnen maken en niet gewoon zeggen, we willen onze goesting doordrijven en de rest kan stikken. Dat is geen goeie oplossing. Dan blijven we met een probleem zitten. Laat ons nu voor eens en voor altijd dit grondig aanpakken en volgens mij kan je dat alleen maar als je zelf aan de tafel kan zitten, als je zelf een positie inneemt en als je zelf dat initiatief neemt en trekt. En vandaar, voorzitter, dit is van cruciaal belang om dat proces in te zetten. We weten waar we naartoe willen, maar we hebben ook de anderen nodig en ook het andere stuk van de Reinaert Galerij nodig om dat op een ander niveau te brengen, op een beter niveau. En dat is beter voor ons, dat is beter voor de stad, dat is beter voor iedereen in dit dossier.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes, nog over de afvoering of al ten gronde?

MAES: Het is eigenlijk een reactie op wat de schepen zegt. Want mijn vraag is nog altijd, waarom is op die manier gecommuniceerd op de commissie? Ik begrijp dat niet. Waarom is bv. alleen de sloop ter sprake gekomen, omdat ik dat heb vermeld toen op de commissie, dat ik dat had gelezen in dat ministerieel besluit? Als we dat toen niet hadden ter sprake gebracht, was er op de commissie niets over gezegd. Op de commissie is er ook letterlijk gezegd door schepen Somers van ja, we gaan deze aankoop doen en daarna werken we een visie uit. Terwijl dat u nu eigenlijk zegt ja, we hebben wel een visie.

Dus mijn vraag is, waarom is daar eigenlijk een beetje piepkenduk gespeeld, mocht dat niet geweten zijn, terwijl u dat nu vandaag hier wel zegt? En dat werpt wel een ander licht op de zaak, vind ik. Dus in die zin zijn wij niet meer voor een afvoering. Dus, maar dan had u dat toch eigenlijk moeten zeggen op de commissie, vind ik.

HANSSENS: Ja, allé, ik wil er nog wel eens op terugkomen. Het blijft natuurlijk zo, dat we dat dossier voor die aankoop hebben ingediend met een bepaalde bedoeling. Ik denk dat we in de commissie ook heel duidelijk zijn geweest waar onze prioriteit ligt. Dat is die verbinding Collegestraat/Stationsstraat vrijwaren. En daar gaat ook dat subsidiedossier over. Maar dat subsidiedossier gaat niet over de Reinaert Galerij. Dat gaat over de doorsteek tussen de Stationsstraat en de Collegestraat. Daar gaat dat subsidiedossier over. En het zal u dan ook niet verbazen, dat de panden die vandaag voorliggen om aan te kopen, net daar in dat gedeelte liggen. En oké, er liggen nog 4 panden ergens anders, maar die kwamen met de rest van het dossier met de verkoop mee. En anders hadden we die niet kunnen aankopen. Maar zeggen dat we een visie hebben voor de Reinaert Galerij zou ook fout zijn. We zouden gewoon een gans stuk negeren van die Reinaert Galerij. En nogmaals, we hebben dat stuk nodig om onze ambities waar te maken enerzijds, maar anderzijds voel ik mij ook moreel verantwoordelijk om daar ook groeikansen of vernieuwingskansen te geven, zodat dat stuk ook niet een ergernis blijft voor onze bevolking. En laat ons wel wezen, het is niet alleen voor onze bevolking een ergernis, maar ook voor de handelaars die nog in het stadscentrum zitten. We hebben ze ook heel duidelijk aangegeven bij de voorbereiding van het nieuwe detailhandelsplan, dat begeleid wordt door de provincie, dat ze zeggen doe daar alstublieft iets aan, want het haalt eigenlijk gans de stad een stukje naar beneden. En ja, waarom zeg ik dat nu? Ja, het is altijd heel delicaat in zo'n proces, waar je met verschillende partijen moet oversteken en misschien hebben we het er straks nog over bij het debat ten gronde. Is het heel ja, voorzichtig om te zeggen van ik ga hier eens, ik koop mij hierin en ik ga hier alles zeggen hé. Ik heb niet alles te zeggen of wij als stad hebben niet alles te zeggen en zullen niet alles zeggen en we zullen dat met respect voor mekaar, voor alle partijen, verder moeten uitdiepen hoe we die ambities kunnen waarmaken, zowel voor het rechtergedeelte als voor het linkergedeelte. En ja, dan ben ik daar zeer voorzichtig in om daar uitspraken over te doen. Maar ja, nu is het wel gezegd.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Heel kort, heel kort. En ik zou willen reageren direct na de stemming. U hoeft niet alles te zeggen of u kunt niet alles zeggen, mijnheer de schepen, maar de gemeenteraad verwacht wel dat ze alles wel weten voordat zij in eer en geweten hun stem uitbrengen.

En dit dossier bewijst dat er zaken, meestal waarschijnlijk ongewild, maar soms ook gewild, met of zonder reden voor de gemeenteraad worden verzwegen of achtergehouden. Dat kan ik niet accepteren. Ik ga er nu niet verder op ingaan. Ik wil eerst ... Iedereen zal nu toch al weten hoe hij zal stemmen. Ik zal de stemming afwachten, mevrouw de voorzitter, en na de stemming vraag ik 10 minuten schorsing om met mijn fractie, die in diaspora zit natuurlijk, om even kort te overleggen.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot het stemmen rond het al dan niet afvoeren van punt 18. De vraag is wie stemt voor de afvoering van de zakelijke rechten, Reinaert Galerij, aankoop 17 panden? Dus wie stemt voor de afvoering? Dat zijn Vlaams Belang en Vooruit. Wie stemt tegen de afvoering? Dat is de meerderheid en CD&V. En wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Goed, dan schorsen we 10 minuten voor de gediasporaiseerde fractie van mijnheer Wymeersch.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed. Dan open ik terug de gemeenteraad. En bekijken we het punt 18, zakelijke rechten, Reinaert Galerij, aankoop 17 panden ten gronde. Ik zie dat de heer Wymeersch al het woord vraagt. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter, collega's, ...

VOORZITTER: Ah, excuseer. Ik ga toch eerst het woord geven aan de schepen nog voor zijn toelichting. Ik dacht dat u al alles had gezegd, maar ...

HANSSENS: Ah ja, dank u, voorzitter. Ja, awel, ik denk dat er, in de commissie hebben we er dus inderdaad al over gesproken en hier in het punt van de afvoering denk ik ook wel dat het meest inhoudelijke ook al naar voor is gezegd. De richting waarin dat we ingaan, is duidelijk. Ik wil gewoon nog eens herhalen, dat dit een heel gevoelig dossier is. Het is een gevoelig dossier, omdat het leeft bij de bevolking. Omdat er in het verleden al pogingen zijn gedaan, zowel door de stad als door private investeerders om er iets van te maken en die zijn niet gelukt. Waarom denken we dat het wel nu een kans is op succes? Is omdat we ja, vandaag volgens mij een belangrijke geloofwaardige, maar ook vertrouwenswekkende stap gaan zetten. Geloofwaardig in de zin van vandaag zijn we zelf of kunnen we zelf belanghebbende worden in het proces. En we hebben er alle belang bij om gemotiveerd dat scenarioproces te voeren om uiteindelijk te komen tot een oplossing, waarin alle partijen zich in kunnen vinden. Vertrouwenswekkend door de verschillende stakeholders in de galerij allen individueel, maar ook collectief te hebben gesproken in de afgelopen weken en maanden.

Dus we hebben iedereen individueel gezien, maar ook collectief hier in deze gemeenteraadzaal. We hebben een goeie basis gelegd om die scenarioanalyse tot echt een goed einde te brengen. En dat helpt natuurlijk ook het belang, want uiteindelijk kopen we wel 1/3^e van alle panden in die galerij op. In de commissie kwamen er 3 zaken naar boven. Het stukje van de visie, daar hebben we het over gehad. Het risico van de overeenstemming tussen de eigenaars, daar hebben we het ook over gehad. En er was nog de vraag van ja, halen we daar niet kosten op onze nek, kosten waarin we zullen gedwongen zijn om mee te gaan? En daar is het antwoord op van er zijn natuurlijk kosten in de gemeenschappelijke delen, die moeten gedragen worden door alle eigenaars. En we zullen daar uiteraard ons deel van betalen. Maar het is niet de bedoeling, dat de stad de sponsor wordt van de Reinaert Galerij. Het is echt de bedoeling om op korte termijn – en dat wil zeggen tegen het einde van het jaar – dat scenario klaar te hebben en ook afgeklopt te hebben. Dat ter inleiding, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik geef het woord aan Frans Wymeersch. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik heb op één na al mijn collega's kunnen bereiken. Jan jammer genoeg niet, want die zit in Zuid-Afrika voor zijn werk, dus dat is iets moeilijker. Nu, God, om te beginnen wil ik twee dingen zeggen. Eén, in hoofdzaak, begrijp ons niet verkeerd, wij zijn absoluut voorstander van het feit dat er iets gebeurt in het stadshart en dat de toestand van de Reinaert Galerij al jaren en veel te lang van dien aard is, dat er dringend iets mee moet gebeuren. Wij betwijfelen zelfs wel of het ook nog mogelijk zal zijn, maar oké, wie niet waagt, niet wint. De tweede opmerking, ik betreur een beetje het stemgedrag van de CD&V – als ik dat mag zeggen – maar ja, 610.000 euro is nu niet direct een groot bedrag waar men van moet wakker liggen aan de ene kant en aan de andere kant is in dit dossier waarschijnlijk ook het hemd nader dan de rok. Ten slotte, wat betreft de punctuele zaken. De schepen heeft natuurlijk gelijk, hij heeft gelijk als hij zegt van ja, ongelukkige woordkeuze wellicht wel, misschien wat verzwegen mogelijks, wel ja en sommige dingen kunt ge misschien niet altijd zeggen, nee, enz..., enz... Maar terugkomend op die aankoopbelofte, de verkoopbelofte. Een aankoopbelofte is er. Bij de twee andere partijen is er een verkoop-/aankoopbelofte. Daar heeft u gelijk in, schepen. Hier hebt ge alleen een verkoopbelofte, die vervallen is. Dat is een feit, daar kunt ge niet naast. Maar dat betekent wel in de praktijk – en ik zeg niet dat dat zal gebeuren, ik zeg alleen dat het kan gebeuren – dat de verkoper wel nog bereid is om te verkopen, maar dat hij zegt van ja, ik heb mij bedacht en alles wordt duurder, ik ga er 100.000 euro bij doen. Dus daar moet ge rekening mee houden. Ik denk, dat ge daar ja, toch eens de puntjes op de i moet zetten met de betrokken partijen. Dan ook nog, ja, ik lees wat ik lees in het ministerieel besluit.

En daar spreekt men over de sloop van dé Reinaert Galerij. Ik neem aan dat men niet direct in elk ministerieel besluit tot in het detail kan gaan, maar ik zeg het, scripta manent, dat zijn dus woorden die op papier staan en dat zijn niet de intenties die men vanuit het college en vanuit de meerderheid waarschijnlijk koestert. Ik vraag mij zelfs af, want ik ben dan ook al aan het denken, in hoeverre dat een ja, een aanleg of een aanpassing van de vleugel, die men nu beoogt, compatibel zal zijn met de vleugel die men niet beoogt. Hoe gaat die aansluiting zijn? Want ge zit daar, als ge daar een aansluiting hebt, die ge moet realiseren of die ge niet wilt realiseren, dan zit ge dus met een doodlopende straat die uitkomt op de Grote Markt. Hoe gaat men dat doen, enz..., enz...? Allemaal praktische problemen, die ongetwijfeld op u afkomen. En dan, ja, voor mij blijft het mysterie, het mysterie van de twee panden in het andere gedeelte van de Reinaert Galerij. En een mysterie, schepen, is dat zo niet hé. Het is niet zo'n groot mysterie. Ik vertel u geen geheim – en u weet dat beter dan ik waarschijnlijk – dat u nooit de andere panden van partij XY zou kunnen aangekocht hebben, als ge niet bereid waart de onnodige panden in het andere stuk erbij te nemen. Dat was nu eenmaal, noem het voor mijn part chantage, maar het was toch minstens een licht drukkingsmiddel om ertoe over te gaan. En u zult nu moeten kijken welke hocuspocus ge daarmee zult moeten uitvoeren om dus die panden, die ge dus nutteloos hebt aangekocht, nutteloos hebt aangekocht, om die ten nutte te maken. Misschien kunt ge daar een stuk van de toeristische dienst in onderbrengen of weet ik veel wat. Maar u heeft zich daar laten verleiden op een ja, op een nogal kinderachtige manier heeft toegegeven aan partijen, die blijkbaar in een hogere liga speelden dan de stad zelf.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord nog even aan de schepen als hij dat wil en ik zie dat er geen ...

HANSSENS: Ja, voorzitter, ja, op dat laatste, ik wil er toch nog eens op wijzen, dat er toch twee elementen zijn, die van belang zijn. Is dat één, ja, de verkoper stelt zijn voorwaarden en het is aan ons om daarop in te gaan of niet in te gaan. En dat waren inderdaad de voorwaarden van de verkoper. Nu, daarnaast is er een ander element, dat we het vandaag nog niet over gehad hebben en dat is de opportuniteitsvraag, maar ook de gevolgen daarvan van die opportuniteitsvraag, is de dreigende versplintering van de eigenaarsstructuur van die Reinaert Galerij. Dat heeft ons ook gedwongen om op dit tijdstip in te grijpen. Die panden kwamen tegelijk op de markt. En dat zat in die opportuniteit in voor ons in te kopen, maar twee, in die opportuniteit ook om die eigenaarsstructuur niet verder te laten versplinteren, dat we die panden er ook bij hebben genomen.

Binnen stadsontwikkeling bekijken we die panden dan ook één, van ja, dat moeten we erbij nemen, maar twee, is ook een mogelijkheid – en dat staat ook zo in de nota – is om die panden te gebruiken om later te ruilen met andere percelen of winkels, die interessant kunnen zijn binnen een transformatiestrategie. Dus, allé, ja, op zich heb je die niet nodig, maar neen, er zijn andere redenen waar die panden nog nuttig kunnen zijn. We zullen zien.

VOORZITTER: Goed, dank u wel, schepen. Als er geen vragen of opmerkingen meer zijn – ik kijk even in de chat, nee – dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming over punt 18. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. En wie onthoudt zich? Dat is Vooruit. Punt 19, zakelijke rechten, rioproject Industriepark-West, inneming ter hoogte van Niko, goedkeuring. Schepen?

HANSSSENS: Ja, dat is toegelicht op de commissie. Geen verdere vragen.

VOORZITTER: Als daar nu geen vragen over zijn, dan gaan we over tot de stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 20, zakelijke rechten, Van Landeghemstraat, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, goedkeuring. Als daar geen vragen over zijn, kunnen we stemmen. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 21, hoppinpunt Waasland Shopping, overeenkomst, goedkeuring. En, schepen, daarvoor geef ik u het woord.

HANSSSENS: Ja, heel kort, voorzitter. Het hoppinpunt Waasland Shopping is een regionaal hoppinpunt. Er zijn er zo'n 5 in onze vervoerregio. Maar los van het belang van zo'n hoppinpunt, zo'n regionaal hoppinpunt voor de vervoerregio is het ook een belangrijke stap in het realiseren van de parkeerstructuur of de gewenste parkeerstructuur rond onze stad, nl. het gebruik, het gratis en kosteloos gebruik van de parking van Waasland Shoppingcenter als een randparking op die momenten, dat wij ze nodig hebben en dat zij een overcapaciteit hebben. En dus het zat er een tijdje aan te komen. We wachten daar wel al een tijdje op. En ik ben blij, dat we vanavond deze overeenkomst kunnen voorleggen, zodat we ook verder kunnen met de nodige fietsinfrastructuur aan te leggen en de aanpassing van de busperrons daar.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Maes heeft het woord gevraagd. Jef?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Schepen, ik had het op de commissie ook al gezegd. Wij vinden het absoluut een positief punt. Een positieve ontwikkeling ook, dat daar ook deelfietsen ter beschikking komen. Ik vind het iets jammer, dat het eigenlijk ja, een eenmalig punt is.

Men moet altijd terugbrengen naar daar, waardoor dat eigenlijk het gebruik van die fietsen allé, toch veel minder zal zijn. Iets met floatingsysteem dat je dan wel voor de steps hanteert, dat hanteert u dan niet voor de fietsen. Dus dat vind ik wel jammer. Maar waar ik het meer wil over hebben – en dat is een artikel dat in De Standaard stond vorige week, uitgerekend een week geleden – dus dat er op dit moment eigenlijk nog maar 2 gemeenten zijn, die subsidies hebben aangevraagd voor die hoppinpunten, terwijl dat de Vlaamse gemeenschap daar 5 miljoen voor heeft voorzien. Ik vermoed dat dit één van de weinige is waar al subsidies zijn voor aangevraagd. Zijn er ook al subsidies aangevraagd voor de andere hoppinpunten? Dat is ook een vraag daaromtrent. En een tweede, in datzelfde artikel stond een uitspraak van minister Peeters, waarin dat ze zei dat de doorvoering van het principe van de basisbereikbaarheid, dat dat ten vroegste zou kunnen in midden 2023. Wat dus betekent, dat de stadsbussen nog verder zullen, langer blijven rijden dan dat er oorspronkelijk was voorzien. En ze zegt zelfs, dat het nog niet zeker is, dat ze zich op die datum niet wil vastpinnen. En dus mijn vraag is dan ook, ja, gezien heel de commotie toch binnen onze stad rond mobiliteit en verkeer – we hebben er nog recent een speciale gemeenteraad aan gewijd – of het nu niet het moment is om gezien de twijfel, die daar toch is en de aarzeling op het niveau van de Vlaamse gemeenschap, de traagheid die er ook is rond die invoering – om duidelijk te kiezen om die stadsbussen te behouden. En ik denk dat dat iets is, wat breed gedragen wordt binnen de bevolking. Dus ik denk dat het ook het moment is om daar ook ergens naar die Vlaamse gemeenschap duidelijkheid te stellen en duidelijkheid te eisen op dat vlak.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Dan geef ik het woord terug aan de schepen. Jos, ik had het niet gezien. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, volgens ons kan dit een zinvol project worden, dat is duidelijk. Een detail, schepen. Ik lees in de pers, dat er enerzijds 12 deelfietsen zouden zijn en 50 deelsteps. Ik was een beetje geschrokken door die verhouding. Ik zou eerder suggereren, doe dit omgekeerd. Ik denk dat deelfietsen ook veiliger zijn dan deelsteps. Ik was een beetje verrast over die 12/50 in die verhouding. Ik zag dat persoonlijk liever omgekeerd.

VOORZITTER: Dank u wel, Jos. Dan geef ik het woord terug aan de schepen.

HANSSENS: Ja, ik denk twee vragen en één suggestie. Ik denk dat 50 deelsteps trouwens ook te veel is om eerlijk te zijn, maar bon. Dat ...

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

HANSSENS: Ja. Maar er zijn ja, om op dat laatste punt verder te gaan, wat de deelfietsen betreft, antwoord ik eigenlijk ook op de tweede vraag van Jef Maes al. Dat zijn deelfietsen, die mee in de deal zitten van vervoer op maat in het nieuwe plan basisbereikbaarheid.

Daarnaast zitten we ook rond tafel met een aanbieder van elektrische deelfietsen, die zijn activiteiten op ons grondgebied zou uitrollen in de komende maanden. Dus al veel sneller dan dit hoppinpunt volledig operationeel zal zijn. Dat terzijde. Dus ge gaat twee deelfietssystemen hebben. Eén met elektrische fietsen en één met gewone fietsen. Wat de hoppinpunten betreft, ik ben er niet zeker van, dat dit bij die twee zit. Het is een getrapt systeem. En dat de minister niet begrijpt, dat er zo weinig aanvragen zijn, allé, de Vlaamse regering, die ons veel helpt, legt ons ook heel veel op. En we moeten heel veel papieren invullen en we moeten heel veel formaliteiten doorlopen en heel wat procedures doorlopen voordat we subsidies krijgen, als we er dan al krijgen. In dit geval moeten we een project stuurgroep doorlopen. Dat is dus waar een initiatiefnemer en de subsidiërende overheid rond de tafel zitten en die op basis van een document oordelen of het hoppinpunt voldoet aan subsidievoorwaarden en na de goedkeuring project stuurgroep kan een subsidie aangevraagd worden. Die wordt toegekend, maar die wordt pas uitbetaald – en ik denk dat daar het verschil zit – de uitbetaling gebeurt pas bij de realisatie van de hoppinpunten. En er is nog geen enkel hoppinpunt in onze stad eigenlijk aangelegd. Welke hoppinpunten zijn in voorbereiding? Dus het station Sinaai en waar nog een aantal aanpassingen moeten gebeuren, dit regionaal mobipunt dat goedgekeurd is. En drie, lokale hoppinpunten, waarvoor de documenten nu klaar zijn. Daarnaast zijn er een aantal hoppinpunten goedgekeurd binnen de riodossiers. Dus er zijn een aantal riodossiers lopende. En die hoppinpunten, die worden mee goedgekeurd binnen de projecten voor fietssubsidies of andere subsidies. Dus we hebben er wel een aantal die goedgekeurd zijn, maar zolang dat ze niet uitgevoerd worden, kunnen we ook geen subsidies krijgen. Dus het is een lastig proces, maar we gaan daar wel geraken. En in die zin is het uitstellen van die datum misschien ook geen slecht punt om ervoor te zorgen, dat er toch een paar hoppinpunten al zichtbaar worden in het straatbeeld. Trouwens, ik vind het niet zo'n leuke naam, hoppinpunt. Dat is weeral een verengelste term, die het straatbeeld gaat aandoen. Wat betreft die invoering van die datum en de mogelijke gevolgen, ja, daar tasten wij zelf als vervoerregio's nog in het duistere een beetje. En ik denk dat ik daar volgende week wat meer duidelijkheid over ga krijgen, want ik ben uitgenodigd – samen met collega-voorzitters van de vervoerregio om met de minister over de invoering van basisbereikbaarheid te dialogeren. En ik zal daar volgende week waarschijnlijk meer over weten. Ik vermoed dat na die vergadering er ook wel een mededeling zal komen van de minister, die duidelijkheid moet creëren.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan als er geen opmerkingen meer zijn, stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is eenparig.

Dank u, schepen Hanssens. Dan zijn we bij de punten van schepen De Bruyne. Punt 22, werken, site techniekhuis, verstevigingswerken dak stadsgarage/magazijn, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, voorzitter. Een belangrijk dossier voor ja, zeg wel noodzakelijke verstevigingswerken van het dak van onze stadsgarage en onze werkhallen. Is ook toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Goed. Zijn daar nu opmerkingen of vragen? Neen? Dan kunnen we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 23, samenwerkingsovereenkomst met JOMI vzw betreffende het onderhoud en de veiligheid van speelreinen, goedkeuring. Schepen?

DE BRUYNE: Toegelicht tijdens de commissie. Geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen? Nee? Dan kunnen we stemmen. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? Dat is ook eenparig. Punt 24, samenwerkingsovereenkomst met Wham Office rond street art in de publieke ruimte, goedkeuring.

DE BRUYNE: Ja, eveneens toegelicht tijdens de commissie en de vragen werden beantwoord ook tijdens die commissie.

VOORZITTER: Ja, ik zie daar een tussenkomst van de heer Noppe. Karel, je hebt het woord.

NOPPE: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Gewoon een korte tussenkomst om onze appreciatie – zoals we in het verleden ook al gedaan hebben – te uiten over het street art-beleid, waar we de afgelopen jaren toch heel wat grote stappen vooruit hebben gezet. En we zijn dan ook blij, dat dat in een overeenkomst wordt gegoten en ook wordt bestendigd naar de komende jaren toe. Het zijn ook zulke kleinere dingen, die ook wel letterlijk voor sfeer en leven mee een stadskern brengen. Dus we zijn daar zeer tevreden mee en hopen dat dat in dezelfde weg verder gaat.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. Ik zie dat ook mevrouw Pieters het woord vraagt. Femke, je hebt het woord.

PIETERS: Dank u wel. Goedenavond. Ja, het is eigenlijk heel kort ook een extra suggestie eigenlijk, omdat ik begin deze week een gesprekje had met iemand over ja, street art in de stad. En ik moet zeggen, in het algemeen wordt dat eigenlijk zeer positief onthaald. Ook mensen die ik ken van buiten Sint-Niklaas, die komen, allé, die vertellen mij van ja, we komen graag eens langs om te komen kijken wat de nieuwe werken zijn en zo.

Maar wat ik wel vaak hoor – en dan al eerder van misschien iets oudere mensen – van ja, is er zo niets anders dan enkel graffiti. Nu, ik ben zelf totaal niet thuis in die wereld, ik geef dat eerlijk toe. Maar tijdens dat gesprek kwamen er zowat ideeën naar voor en ik dacht, ik ga die rap eens delen. Er zijn in Sint-Niklaas heel wat amateur-kunstenaars, de Vrije Ateliers, Academie voor Schone Kunsten, zelfs een school met een kunstopleiding, dat we dachten ja, misschien is het wel fijn om die mensen ook eens uit te nodigen voor een project binnen de stad. Groepsproject, zo eens iets anders dan een tentoonstelling voor vrienden en familie. Bv. in het kader van gedichtendag werden er op heel wat ramen en vitrines gedichten geschilderd. De Vrije Ateliers heeft een fantastische kaligrafie-opleiding. Die zouden heel graag ook wel eens meewerken aan dat project. Er zijn ook heel wat tekenateliers daar, patroontekenen of zelfs fotorealistisch. Die kunnen misschien ook aangesproken worden om prachtige dingen op een gevel en elektriciteitskast te zetten of een pilaar van een brug. En tijdens de commissie – ik denk dat het Lore was die het aanhaalde – bij een street art-project in Lokeren, waar ze zo’n digitale wandeling organiseren. En ik dacht dat zij voorstelde van ja, misschien is dat ook wel iets voor Sint-Niklaas. Blijkbaar hebben de Vrije Ateliers ook een STEM-afdeling. Misschien een tip om die daarbij te betrekken. Voilà, dat was het.

VOORZITTER: Dank u wel, Femke. Schepen?

DE BRUYNE: Ja, eerst en vooral bedankt, Karel, voor de appreciatie. Ik zal die ook overmaken aan de mensen, die dat beleid mee uitstippelen. En wat betreft de opmerking van mevrouw Pieters, wij staan zeker open voor allerlei suggesties. We willen dat ook doen leven bij ja, onze studenten onder andere van de academie. En misschien weet u dat niet, maar wij hebben ook een atelier street art. Dus het is de bedoeling, dat we daar zeker en vast in de toekomst daarmee samenwerken. En ik neem graag uw suggesties mee. U mag ze altijd ook, als u nog extra suggesties heeft, altijd aan mij richten.

VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan stel ik voor dat overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 25, stedelijk reglement voor de ondersteuning van projecten rond jeugdcultuur, opheffing, goedkeuring. Schepen?

DE BRUYNE: Ja, het betreft de opheffing van het subsidiereglement “Ping je Ding”. Maar we gaan die middelen heroriënteren. We hebben een accent gelegd in het beleidsplan. We gaan inzetten op jong muziekbeleid. En het is daar dat de middelen naartoe schuiven. Meer bepaald op 2 sites, niet exclusief. In de Apostelstraat, waar we de werfplek gaan uitbouwen en dan de repetitiekoten in de Lindenstraat in Het Binnenwerk.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik zie dat mevrouw Baeten het woord vraagt. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u, voorzitter. Om te beginnen onze appreciatie, allé, voor de focus naar muziek en ook wat er op het Apostelplein staat te gebeuren. We hebben er al eens mogen kijken naar jongeren die radio aan het maken waren en met muziek bezig zijn. Dat was echt de max om dat te zien en we kijken daar heel hard naar uit. Alleen – en ik heb die bezorgdheid ook bij de schepen geuit in de commissie – is nu de keuze gemaakt om muziek en valt wel dat deeltje, waar je jongeren en cultuur hebt, bv. slam poetry, maar ook jongeren die met poëzie bezig zijn of andere zaken, jeugdtoneel, een beetje weg. En dan is het toch mijn vraag naar het volledige college, maar misschien vooral naar de schepen van cultuur, hoe hij dat denkt op te vangen. Wat zijn plannen dan zijn als het gaat over extra ruimte creëren en extra middelen voor die jongeren, die dan toch vooral meer op dat vlak van cultuur hun talenten willen ontplooiën?

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Baeten.

DE BRUYNE: Ja, ik wil daar gerust kort op antwoorden, Lore. Ja, zoals u weet, de werfplek is natuurlijk meer dan alleen een jeugdhuis of het zal een ja, een plaats worden waar alle vormen van expressie, van slam poetry tot en met ja, muziek een plaats zullen krijgen. Dus in die werfplek zal dat zeker en vast allemaal aan bod komen en ik denk dat daar ook iets moois kan ontstaan, ja.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie niet dat er een reactie is van schepen Baeyens. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Dank u, schepen De Bruyne. Dan krijgen we nu punt 26, subsidiereglement activiteiten en projecten Iedereen Mee, goedkeuring. En daarvoor geef ik het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Ja, toegelicht op de commissie en een hoop vragen. Maar de meeste hoop ik beantwoord te hebben.

VOORZITTER: Ik zie dat inderdaad mevrouw Luyckx het woord vraagt. Anneke, je hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, naar aanleiding van dit agendapunt hebben we inderdaad een heel gesprek daarover gehad in de commissie. We kregen ook daarna een bijna euforische stand van zaken - werd toch bijna euforisch gebracht door de medewerkster – over die delen van het bestuursakkoord waar dan welzijn toch over gaat, nl. Iedereen Mee. Prachtig was dat.

Laat mij eerst en vooral stellen, dat de merknaam – want Iedereen Mee is een merknaam – ja, dat onze fractie ervan uitgaat, dat dat eigenlijk totaal overbodig zou moeten zijn, want ja, een stadsbestuur moet er zijn voor alle burgers van de stad. Dus zou het niet meer dan normaal moeten zijn, dat iedereen mee is en hoeft daar toch niet een heel circus rond opgebouwd te worden. Nu is het natuurlijk zo, dat in deze stad niet iedereen mee is. We verschillen van mening dan over de betekenis van dat merk. Want er zijn in deze stad burgers, die helemaal niet akkoord gaan met de wijze waarop de stad dat Iedereen Mee-verhaal invult. En ja, het gaat zelfs zover, dat het stadsbestuur poogt om jonge mensen die in deze stad les volgen, te indoctrineren, te imponeren om toch maar de juiste mening te vormen. En dan pas mogen ze met iedereen meedoen. Er zijn nog andere voorbeelden. Bij huiseigenaars, bedrijfsleiders die als ze niet de juiste mening hebben, het risico lopen van een klacht aan hun broek te krijgen. Maar goed. Het voorliggende punt past in die merknaam “Iedereen Mee”. Ook weer prachtig hé, daar niet van. De schepen zei tijdens de commissie, dat het hier inderdaad over projectsubsidies gaat, maar dat die projectsubsidies toch ook wel kunnen leiden tot eventuele toekomstige samenwerkingsovereenkomsten. En ja, dat doet toch wel mijn wenkbrauwen fronsen, want ten eerste denk ik dat het niet de bedoeling kan zijn om projectsubsidies te gebruiken als glijbaan voor eventuele toekomstige samenwerkingsovereenkomsten. Ik denk dat iedereen het er toch over eens kan zijn, dat uiteindelijk heel veel vzw-tjes daar gebruik van kunnen maken en dat het toch ook een wereld is van ons kent ons. En ja, ik maak daar toch wel sterk voorbehoud tegen. Ten tweede baart de ongebreidelde subsidiedrang van het stadsbestuur om iedereen mee te krijgen, ons toch ook wel zorgen. Wij hebben de laatste jaren een paar staaltjes gezien van organisaties, vzw's, die hun organisatie promoten als sociaal, tegen discriminatie of voor achtergestelde kansarmen, terwijl achteraf gebleken is, dat er aan zelfverrijking werd gedaan en er blijkbaar duchtig gesjoemeld werd. Gelukkig waren dat geen Sint-Niklase verenigingen. Maar, voorzichtigheid is nog altijd moeder van de porseleinwinkel. Niets zegt dat dat hier niet kan gebeuren. Ik weet wel, de schepen geeft dan als antwoord van ja, maar dat wordt allemaal, die aanvragen worden gecontroleerd, daar is controle op. Nu, in de voorliggende voorbeelden van die sociale verenigingen werd die, die werden ook gecontroleerd. Alleen blijkbaar toch niet zo heel goed. Dus men is ook nooit helemaal zeker van het feit of die verenigingen inderdaad doen wat ze beloven te doen. En daarom stellen wij voor om een doorlichting te vragen aan de hogere Vlaamse overheid. En op die wijze kunnen we zeker zijn, dat het belastinggeld van onze burgers goed besteed wordt. En tot het zover is, zullen wij dit soort reglementen dan ook niet goedkeuren. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Ik geef het woord aan de heer Aster Baeck. Aster?

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Luyckx, het probleem is, dat nog niet iedereen mee is. En dat we daar juist vooral heel hard ons best voor moeten blijven doen. En voor de rest vind ik eigenlijk uw tussenkomst een beetje zoals uw achtergrond op Teams. Het ziet er ook een beetje uit als een circus en eentje waar ik echt misselijk van word.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de schepen. Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik onthoud toch een paar keer het woord prachtig en verder is van mening verschillen niet erg. Wat mij, allé, ik denk dat vaak wordt gezegd en ik denk dat dat ook allemaal in ons, in vele van de verkiezingsprogramma's stond, dat het middenveld en het middenveld ondersteunen en nieuwe projecten en samen beleid voeren, dat dat een hele belangrijke is. En voor mij is die, allé, is dit project, is dat reglement, dat subsidiereglement eigenlijk één van die manieren om nieuwe dingen een kans te geven. En u stelt dat projecten niet, dat dat toch niet mag kunnen, dat projecten, dat dat ooit naar een samenwerkingsovereenkomst overgaat. Maar ik zou eigenlijk niet weten waarom. In die zin zijn die projecten de bedoeling om een soort van impuls te zijn om iets op te starten. Maar als iets opgestart is en we vinden dat waardevol en die financiering kan om één of andere manier niet elders gevonden worden, dan denk ik waarom niet? Een goed voorbeeld is DOMO, waar al een aantal keren ook door uw fractie aangehaald is als een goed voorbeeld. Waar ge nog altijd onvoldoende financiering hebt van bovenaf. Maar waar we twee keer een projectsubsidie gegeven hebben. Want dat beperkt zich tot twee keer. En nu een samenwerkingsovereenkomst voor een paar jaar met hen hebben. Ik vind dat principe, ik vind dat een raar principe dat dat niet zou mogen. Voor mij is dit een manier om samen beleid te maken, samen met het middenveld, het middenveld en al die verenigingen die wij toch koesteren en waar wij in geloven. En ja, gesjoemel, inderdaad, dat zijn geen verhalen van Sint-Niklaas. Ik denk dat geen enkele stad kan zeggen, dat dat hen niet kan overkomen. Maar er staat, het gaat hier over maximum 10.000 euro met eerst een vooruitbetaling van een deel, dan daarna bij het einde van het project nog een deel. Men moet een aantal dingen voorleggen. Men moet zeggen waaraan men het geld besteed heeft. Men moet jaarlijks – als het twee keer is, twee keer worden betoelaagd – moet men een evaluatie voorleggen. Dus ik zou niet weten waarom we dit reglement niet met volle vreugde kunnen goedkeuren. En hier en daar zit er wel eens een project bij, dat mislukt of dat zijn doelstelling niet haalt, maar dat is eigenlijk ook zo met projecten van de stad zelf. Sommige, allé, velen lukken, maar andere lukken niet.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

LUYCKX: Ja, mag ik daar nog even op reageren?

VOORZITTER: Ja hoor. Mevrouw Luyckx?

LUYCKX: Dank u. Wel, schepen, dat klopt effectief. Ik zeg ook niet dat alle samenwerkingsovereenkomsten altijd verkeerd zijn. Dat heb ik niet bedoeld. Ik heb alleen bedoeld, dat het ja, als projectsubsidies als ... (?) gaan gebruikt worden, dat we daar toch voorzichtig mee moeten zijn. En wat u zegt, dat klopt hé. Ik heb ook gezegd van gelukkig hebben we op dit ogenblik in Sint-Niklaas voor zover ik weet geen calamiteiten en geen toestanden die het daglicht niet mogen zien. Hoop ik toch. Maar, zoals ik al zei, de voorzichtigheid is altijd de moeder van de porseleinwinkel. En ik denk dat we met belastinggeld van de burger nooit voorzichtig genoeg kunnen zijn. Dus, doorlichting kan in mijn ogen geen kwaad. En dan mijnheer Baeck, mijn voorkeuren zijn mijn voorkeuren. Als u er andere hebt, doe gerust. Maar ik lever ook geen commentaar op wat u doet of hoe u er uitziet of welke achtergrond u wil gebruiken. Dat is uw zaak, zoals de andere de mijne zijn. Dus en als u daar persé commentaar op wil leveren, dat is voor u, maar ik geloof niet dat u van mij ooit al op één of andere manier op die wijze dezelfde commentaar gekregen hebt. Dus het zou fijn zijn, dat u uw commentaren dan ook voor u houdt.

VOORZITTER: Ja, ik geef nog even het woord aan de schepen.

HEYRMAN: Misschien nog even om u gerust te stellen, is dat de meeste projecten, allé, die evolueren niet tot een samenwerkingsovereenkomst hé. Omdat er ook heel veel bijzitten, die iets eenmalig zijn. Bv. het aankopen van zadels in het project van de kinderpsychiatrie, Het Veer, de speciale fiets waar ze met een aantal, allé, met 8 kindjes tegelijk op pad kunnen. Dus er zijn heel veel afgebakende projecten. Maar af en toe zit er eens één bij waarvan we, waar we een samenwerkingsovereenkomst mee afsluiten. Dus het evenwicht is niet zo, dat de meeste tot een samenwerkingsovereenkomst leiden.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, schepen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot stemming. Raadsleden, die anderszins wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten dat kenbaar maken. Wie stemt voor?

BAECK: Met heel veel enthousiasme.

VOORZITTER: En dat is de meerderheid, CD&V, Vooruit, PVDA. Wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Goed, dank u, schepen Heyrman. Dan zijn we gekomen aan de bijkomende punten. En de eerste interpellatie is van raadslid Christel Geerts, met de vraag over het opnemen van lachgas in het politiereglement. Christel, jij hebt het woord.

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitter, gelet op het vergevorderde uur heb ik met mijn fractie afgesproken, dat ik aan u zou vragen om dit punt en ook punt 8 om te zetten in een schriftelijke vraag.

VOORZITTER: Oké, dus ...

GEERTS: Maar dan wel graag, ik vermoed dat de antwoorden er toch al zijn, dat men die termijn van een maand niet expliciet moet gebruiken. Maar de vraag voor schepen Somers, die houd ik wel graag aan.

VOORZITTER: Goed. Ik geef toch even het woord aan de burgemeester, want die wil toch nog even reageren, mevrouw Geerts.

BURGEMEESTER: Ja, mevrouw Geerts, wat betreft uw eerste vraag in verband met lachgas kan ik u geruststellen en erop wijzen, dat in ons algemeen politiereglement al sedert 2019 instaat, dat er een verbod is op het gebruik of het verhandelen van schadelijke middelen, zoals lachgas. We hebben dat ook bevestigd op 19, dus op eind december bij de vernieuwing en aanpassing van ons algemeen politiereglement. Dus ik kan u geruststellen, het staat erin.

GEERTS: Ja, er was nog een tweede luik aan die vraag, maar dat zie ik dan wel op het antwoord op de schriftelijke vraag hé. Allé, het eerste luik van die vraag eigenlijk.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan geef ik het woord aan raadslid Jef Maes in verband met de opvolging van de tarieven van De Ster. Jef, je hebt het woord.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. We hebben hier met verschillende partijen vorige maand de discussie gevoerd over de verhoging van de tarieven van De Ster. Ondertussen is op de provincieraad een motie goedgekeurd voor – unaniem goedgekeurd – om het gezinsabonnement terug in te voeren. Een motie, ingediend door Peter Hertog van Vooruit. Maar ik heb de provincieraadzitting bekeken en daar was in die motie niet opgenomen over welk bedrag dat het zou gaan. Dus terwijl dat wij hier vorige maand toch wel hebben gepleit om dat te behouden op het tarief van vorig jaar, zijnde 30 euro. Ten tweede, in de provincieraadzitting werd ook in heel het debat over de prijsstijging van De Ster niet gesproken over andere tarieven, die ook stijgen. En is de vraag ook, ja, wat gaat de provincie daarmee doen? En ja, wij vinden het absoluut belangrijk dat zoals in de protocolovereenkomst staat, dat De Ster zijn missie om op een laagdrempelige en klantvriendelijke manier te voorzien in kwaliteitsvolle, sociale recreatie, dat dat echt wordt gerealiseerd. En ik heb vorige maand, had ik een aantal vragen aan u doorgegeven. U heeft samengezeten met uw partijgenote An Vervliet, de verantwoordelijke gedeputeerde en mijn vraag is wat daar uit die gesprekken zijn gekomen. Heeft de provincie beloofd om de gezinsabonnementen te houden op hetzelfde niveau dan vorig jaar? Hebben zij iets gezegd over de andere prijsverhogingen dat die zouden teruggedraaid worden?

Twee, is er ook gevraagd om voor de kansenpassers het gemakkelijker te maken en niet te moeten passeren via Rap op Stap, maar dat ze dat rechtstreeks aan de loketten van De Ster zouden kunnen aanvragen met hun kansenpas. Ten derde is er ook gevraagd om de periode voor het aan- of het inschrijven op een abonnement, om die te verlengen. Want nu zou die maar lopen tot 2 april, wat concreet betekent dat we nog eigenlijk ja, 5 weken ongeveer hebben, mensen die een abonnement zouden willen nemen. Dus ook dat vinden wij belangrijk. En de vraag is ook, heeft de provincie ergens beloften gedaan of toezeggingen gedaan om in de toekomst ervoor te zorgen dat dergelijke tariefstijgingen niet meer zouden doorgevoerd worden, zonder dat de stad en de gemeenteraad daarvan op de hoogte wordt gebracht? Dus dat lijken mij toch wel belangrijke vragen, die we toch naar de provincie toe stellen vanuit deze gemeenteraad. En ik ben benieuwd wat de gedeputeerde daarop heeft geantwoord. U hoeft niet vooruit te lopen op de beslissing, die er 26 februari gaat genomen worden. Dat is niet mijn vraag. Mijn vraag is wel, van wat is er uit het gesprek gekomen van u als burgemeester en de schepen van sport denk ik, dat die er ook bij was, dus uit dat gesprek met de provincie?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, collega Maes. Het is inderdaad zo, dat 3 van onze schepenen en ikzelf een gesprek hebben gehad dus met een delegatie van de deputatie en een aantal provinciale ambtenaren, waarbij wij dus eigenlijk het verlangen en de wens van deze raad om dus een beslissing te herzien wat betreft de tarieven voor gezinnen, zoals goedgekeurd in de provincieraad op 15 december, om daar dus aan tegemoet te komen. Ik wil er wel op wijzen, dat ook allé, binnen deze raad over wat die herziening van die beslissing zou moeten inhouden, dus dat daar de meningen over verschillen hé. Dus ik heb u altijd horen pleiten om te zeggen van ja, dat abonnement van 30 euro moet behouden worden, zonder meer. Ik heb hier andere mensen een genuanceerdere mening horen vertolken. Dat is ook mijn mening, nl. dat er een nieuwe formule zou moeten worden uitgewerkt, die enerzijds gezinsvriendelijk is en anderzijds ook gebruiksvriendelijk is. Gebruiksvriendelijk voor de betrokken gezinsleden en anderzijds uiteraard ook voor de provinciale medewerkers en zeer in het bijzonder voor de mensen aan de kassa. Dus dat dat allemaal vrij eenvoudig zou zijn. Dat is één. Twee, wil ik er ook op wijzen, dat in het nieuwe tariefreglement van de provincie er geen sprake meer is van een voorverkoop van abonnementen. Dat was vroeger wel het geval. Een voorverkoop, die inhield dat men dus een abonnement kon kopen à rato dus van 30 euro. Dus het tarief dat men in 2015 heeft overgenomen van het stadsbestuur. En een tarief, dat dan zelf een verhoging was van een eigen beslissing van de stad, toen men van 20 naar 30 euro gegaan is. Nu, na de afloop van de periode van de voorverkoop kon men in het verleden ook nog altijd een abonnement kopen, maar niet aan 30 euro, maar aan 45 euro, een gezinsabonnement.

Daarnaast bestond er ook een individueel abonnement, 20 euro in voorverkoop, 25 euro dus na de voorverkoopperiode. We hebben dan met de gedeputeerden en de administratie onze bekommernissen en onze inzichten kenbaar gemaakt. En uiteindelijk heeft dus de deputatie een voorstel gemaakt, dat deze week al in de commissie is ter sprake geweest en dat volgende week in de provincieraad ter stemming zal liggen, waarbij dus inderdaad men vertrekt van de basis van het individueel abonnement van 40 euro, individueel abonnement van 40 euro, maar waar men dan een gezinsformule kan aankoppelen in die zin dus dat iedereen, die op hetzelfde adres is gedomicilieerd 5 euro extra zal opleggen. Dus laat ons zeggen een koppel met 2 kinderen, die betalen dan 40 euro, plus 3 x 5 euro is 55 euro. Wel met dien verstande, dat kinderen jongeren dan 4 euro gratis zijn. Er is dus geen voorverkoop meer. Dus voor de mensen, die laat ons zeggen ja, in voorverkoop in het verleden een abonnement kochten, zal dat nu dus 55 euro zijn, terwijl dat ze vroeger 30 euro betaalden. En dus voor diegenen die na de voorverkoopperiode in het verleden kochten, gaat dat een stijging zijn van 45 naar 55 euro. Men kan daar heel veel bedenkingen over hebben, maar ik denk dat dat toch in vergelijking met wat men quasi unaniem op 15 december in de provincieraad heeft goedgekeurd, toch een substantiële bijsturing is. Want het modaal jong gezin, zoals ik het daarnet zei, zou dan ja, in de oude situatie 120 euro hebben betaald en als we dan nu spreken over 55 euro, dan is dat toch meer dan de helft minder. Dat zijn de resultaten van de bespreking, die we gehad hebben dus met de afvaardiging van de provincie. En het is dan aan de provincieraad dus om daar dan volgende week woensdag over te stemmen. Ik heb navraag gedaan hoe de stemming verlopen is of hoe de bespreking verlopen is in de commissie. En daar waren verschillende fracties dus die toch wel wat vragen en suggesties hadden in verband met een aantal praktische zaken. In die zin – dat heb ik daarnet nog niet gezegd – is dat ook in nieuw samengestelde gezinnen, dus als de hoofdadonnee ook nog een aantal kinderen heeft die niet op hetzelfde adres zijn ingeschreven, dat die ook mede op die gezinsformule kunnen worden ingeschakeld à rato dus van 5 euro per kind. En ook nog indien er inwonende grootouders zouden zijn – vroeger gebeurde dat meer dan nu – die kunnen ook dus aan die gezinsformule worden toegevoegd.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Jef?

MAES: Ja, dank u, burgemeester. Ja, ik vind het wel inderdaad in zekere zin een vooruitgang, maar natuurlijk ten opzichte van die 30 euro blijft het toch een vrij substantiële stijging. Dus dat is toch wel een belangrijk gegeven. Wat betreft de periode van de verkoop, ik moet daar toch wel melden dat ik melding heb gekregen vorig jaar van mensen die in juli een abonnement wilden aanschaffen en toen niet meer de gelegenheid hadden om dat te doen.

Dus, dat gaat dus niet over de voorverkoopperiode, want dat was vroeger, die voorverkoopperiode die liep tot het begin van de Paasvakantie. Dus maar dan kon men nog verder een abonnement ... Maar toen vanaf vorig jaar is daar eigenlijk een limiet opgesteld. En toen hebben de mensen van De Ster aan die gezegd van er is een maximum aan aantal abonnementen dat wij uitschrijven. En dus ja, wat is de vraag daaromtrent? Want daar is blijkbaar toch nog altijd of wordt dat nu geschrapt? Dus dat is wat mij betreft toch onduidelijk uit de antwoorden, die u nu geeft. U heeft ook nog niet ingegaan op de kwestie van de kansenpassen, want voor die mensen vind ik dat toch ook een belangrijk gegeven, dat we geen grote hindernissen inbouwen om een abonnement aan te vragen. Dus in dat opzicht denk ik ook, dat mensen met een kansenpas toch nog altijd vragende partij zijn om dat te vergemakkelijken en gebruiksvriendelijker te maken.

VOORZITTER: Dank u, Jef. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, allé, heel kort. Ja, dus in verband met het feit dat men vorig jaar dus geen nieuwe abonnementen meer verkocht heeft in juli heeft te maken ook met de hele coronasituatie heb ik vernomen, dat is één. En twee, wat betreft de kansenpas, ja, dus de tussenkomst die er gebeurt in Sint-Niklaas voor de Sint-Niklazenaars die kansenpashouder zijn, ja, die is voor rekening van Sint-Niklaas. Maar dus ja, in verband met de manier waarop daar het abonnement wordt aangevraagd en betaald en dergelijke meer, denk ik dat moet verder overlegd worden. En er was dan nog een aspect in verband met dus de ...

MAES: Ja, het feit of de provincie akkoord was om in de toekomst niet zomaar zonder overleg de tarieven aan te passen.

BURGEMEESTER: Ah ja, maar dat is, allé, en daar hebben we natuurlijk hard over gesproken, dat ja, dit volledig indruist tegen het protocolakkoord van 2014 hé. Dat is nogal wiedes hé. Dus zo'n handelswijze is inderdaad niet voor herhaling vatbaar.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Goed. Dan gaan we naar punt 3 en raadslid Wymeersch heeft laten weten, dat hij zijn vraag schriftelijk ging stellen. Maar we hadden daar ook het punt 12 van de heer De Meyer aangekoppeld. En ik geef mijnheer De Meyer nog het woord om zijn punt te verduidelijken.

DE MEYER: Ik luister met heel grote belangstelling naar het antwoord van de schepenen.

VOORZITTER: Oké, goed. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel. Ik ben blij om vandaag nog een antwoord te kunnen geven op de vragen, die een aantal uren geleden gesteld werden.

BURGEMEESTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Awel, het is daarmee dat ik, burgemeester, het is daarmee dat ik zeg dat ik blij ben dat het vandaag nog is. Bedankt voor de interesse voor het budget. Ik ben blij dat er in deze raad – en ik wist dat eigenlijk al – dat in deze raad – net zoals trouwens in het college – dat er medestanders zijn op het vlak van zuinig omspringen met overheidsmiddelen en zuinig omspringen met stadsmiddelen. Als het gaat over de elektriciteit en de gas, ik weet dat dat vragen zijn waarbij dat Frans verwezen heeft naar zijn schriftelijk ingediende vragen, dat hij verwacht dat er een schriftelijk antwoord op komt. Maar ik denk dat ik dat heel kort toch kan beantwoorden, ook al omdat Jos daar daarjuist ook in zijn tussenkomst over gesproken heeft. Op vlak van elektriciteit is het inderdaad zo – Jos heeft dat al gezegd – dat we tot eind 2022 met een vaste prijs zitten en dat voor gas, dat we een contract hebben met een vaste prijs dat loopt tot eind 2024. Dus op dit moment is er geen effect van de stijgende energieprijzen op die budgetten van gas en elektriciteit. Van zodra dat we opnieuw de markt moeten opgaan voor die beide contracten die een vervaldatum hebben, ja, dan zullen we de consequenties daarvan moeten verwerken in de op dat moment geldende aanpassing meerjarenplanning. Maar dus, op dit moment is dat geen, zeker geen acuut probleem. Meer zelfs, als ge weet dat vooral – ik zeg niet uitsluitend – maar dat het echt wel vooral de gasprijzen zijn, die exponentieel stijgen – de elektriciteitsprijzen ook, maar dat het vooral de gasprijzen zijn die exponentieel stijgen – is het toch van belang om te beklemtonen dat we daar dus dat vast contract hebben tot het einde van 2024. De concrete vraag of er effecten zijn van de, gunstige effecten zijn voor onze budgetten van de maatregelen, genomen door de federale regering, is dat niet het geval. Frans, dus daar zijn, dus die btw-verlaging en zo gelden niet voor instellingen. Dus dat is niet voor ons van toepassing. Maar nog eens, we zitten daar met die vaste contracten en dat is op dit moment in ons voordeel. Twee, met betrekking tot de investeringen zijn er een aantal vragen gesteld van ja, hoe zit het nu met onze grote investeringsprojecten. Wat betekent dat voor onze budgetten, voor onze meerjarenplanning? Ik denk dat we daar eigenlijk op dit moment een heel gunstig verhaal kunnen vertellen. Het zwembad zitten we met die, iets minder dan 2 miljoen volledig binnen het voorziene budget. Bibliotheek hebben we in december nog het budget geactualiseerd. Is er 22 miljoen euro voorzien. Ook daar is hetgeen dat hier vanavond ook goedgekeurd is, zit binnen het budget. Ander strategisch project, verlaging van de aanvullende personenbelasting van 8,5 naar 7,5 % is volledig verwerkt in onze meerjarenplanning. Voor de Grote Markt en Heistraat – nog 2 projecten waar expliciet naar gevraagd is – hebben wij op dit moment als schepencollege nog geen duidelijk beeld of dat meerkosten met zich meebrengt. Als dat zo is, moeten we dat op dat moment bekijken en eventueel onze budgetten aanpassen.

Maar dus op dit moment is er geen concreet dossier dat voorligt of al voorgelegd is aan het schepencollege, met een meervraag. Maar dat gaan we op die moment beoordelen als dat voorgelegd wordt. Ik heb begrepen dat Kris daarover straks ook nog een vraag stelt en dat goeie collega Carl daar nog dieper op zal ingaan. Dus als er meeruitgaven moeten worden verwerkt in onze meerjarenplanning, dan zullen we dat doen als dat de budgetten toelaat, als dat ervoor zorgt dat we nog altijd met een positief beschikbaar budgettaire resultaat zitten. Dat we op het einde van de rit nog altijd met een positieve autofinancieringsmarge zitten. Is dat niet het geval, ja, dan moeten we ergens keuzes maken. Ik moet ook wel zeggen, dat ook eventuele extra inkomsten, waarvan dat we nu eigenlijk al weten dat we die binnen hebben, zijn ook nog niet allemaal verwerkt in onze meerjarenplanning. Als ge bv. kijkt, we hebben recentelijk de toezegging gekregen – en ge hebt er daarjuist, Jos, terecht verwezen naar een aantal meevallers vanuit de Vlaamse regering – bv. de subsidie van 1 miljoen euro voor Sportkringpark/zwembad, ook dat is bv. nog niet verwerkt in onze meerjarenplanning. Bij een volgende meerjarenplanning zullen we die inkomst van 1 miljoen euro gaan we dan ook opnemen in onze meerjarenplanning. Op vlak van – dus dat waren de strategische projecten – andere investeringsuitgaven, waar staan we daar? Ge hebt een concrete vraag gesteld rond de stadswinkel, hoe staat het daar juist mee, was uw vraag. Ik heb mij geëngageerd ergens vorig jaar, tweede helft vorig jaar om van zodra dat er een eindafrekening op te maken is, dat ik daar zeker ook mee naar een commissie zal komen om er toelichting bij te geven. Hetgeen dat we nu op dit moment weten, is dat er rond het voorzien van extra staal – er is meer staal ingekropen, dan dat de initiële plannen waren – en daar, ge weet dat, hebben we in onze aanpassing meerjarenplanning in december hebben we daar 300.000 euro toegevoegd in het budget. Er zijn nog een aantal kwesties hangende. Ook in bespreking, zowel met het ontwerpteam als met de aannemers, de aannemer, sorry, zijn er nog een aantal kwesties hangende en is dat ook een verzekeringskwestie moet ik zeggen. Dus daar kan ik u gewoon het resultaat nog niet van geven. Maar dat is op het niveau van een gevel, die verkeerd zat en die aangepast is moeten worden. Ook een koker, waarbij dat een probleem was. En daar hebben wij trouwens ook een verzekering voor afgesloten, een ABR-polis voor afgesloten, waar we ook nog de eindresultaten niet van kennen. Dus het is té voorbarig om daar enig resultaat van te geven, want we hebben dat nu nog niet. We houden ook rekening dat er nog een aantal prijsherzieningen zitten aan te komen op vlak van ja, met dat alle grondstoffen en zo duurder worden, merken we dat ook in de laatste bons die we binnenkrijgen. Dus de eindafrekening, nog eens, zal zeker gepresenteerd worden aan de commissie. Maar ik zou zeker niet concluderen dat het budget van de stadswinkel uit de pan swingt.

Als het gaat over andere investeringsuitgaven is het zo, dat we ook aan de administratie gevraagd hebben om in het tijdsframe van de jaarrekening – en ge weet, de jaarrekening komt naar de gemeenteraad van juni – we maken altijd van die moment gebruik om ook een aanpassing meerjarenplanning aan de raad voor te leggen, hebben we gevraagd om eens een concreet beeld te krijgen van ja, onze ... Ik had twee vragen hé.

VOORZITTER: U krijgt nog 5 minuten.

BUYSROGGE: Voilà, dank u wel. Hé, hebben we de vraag gesteld om daar eens een concrete planning te krijgen van die andere investeringsprojecten. Waar staan we nu. Dat is niet budgetgedreven, want het budget is voorhanden, maar ge moet uw budget op een gegeven moment, dat ge voorzien hebt, moet ge ook kunnen uitgeven en daar moet ge ook, uw uitvoering moet op dat vlak ook kunnen volgen. En dus we hebben gevraagd om daar een actualisatie van te krijgen. En we zullen ons budget daar ook wat op aanpassen. Als dat leidt tot een aantal doorschuivingen, gaan we dat doorvoeren. Maar het belangrijkste punt zijn de exploitatie-uitgaven en dat is eigenlijk mijn voornaamste aandachtspunt. Ge hebt er daarjuist zelf terecht denk ik, Jos, verwezen naar bv. die spilindex die er weer zit aan te komen. Ik heb dat trouwens ook in december al gezegd aan de raad op het moment dat het budget voorlag van we stemmen hier eigenlijk een budget, waarvan dat we nu al weten dat het achterhaald is. Dat waren denk ik letterlijk mijn woorden, die ik in december uitgesproken heb. En we weten, allé, toen dachten we van het zal in februari zijn, dat er nog een extra spilindex zal overschreden worden, die we gaan moeten pakken. We hebben nu deze week vernomen, dat dat niet in februari zal zijn, maar wellicht ergens in oktober. En die is dus nog niet voorzien. De eerstvolgende dat we dan voorzien hebben, is op 1 januari 2024. Maar dus die ene waarvan we in december nog dachten “het zal februari zijn”, zal wellicht ergens in oktober zijn. Maar daar zullen we de meest aangepaste timing kunnen opnemen in onze aanpassing meerjarenplanning 5 in de gemeenteraad van juni. En dus dan gaan we daar zien hoe we daarmee om moeten gaan. Dat is structureel op jaarbasis 1,4 miljoen euro een spilindex. Hoe gaan we dat opvangen? Eén, door vermoedelijke meerinkomsten van de APB, maar wellicht is dat onvoldoende. Dus als uw spilindex stijgen de inkomens en stijgt op termijn ook uw APB. Maar dat zal onvoldoende zijn. En we gaan ook verdere kredietcontroles doorvoeren door financiën om te zien hoe we onze exploitatiekredieten op basis van de jaarrekening 2021 kunnen actualiseren. Slotsom, collega's, Valentijn is juist gepasseerd. Ze zeggen dikwijls “liefde is een werkwoord”. Ik zeg u, voor mij zijn financiën een werkwoord. We werken planmatig, we hebben onze strategische keuzes gemaakt, maar we moeten ook voortdurend schakelen.

Gelukkig hebben we voldoende buffers om tegenvallers op te vangen, maar we moeten geen zotternijen uithalen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer De Meyer vraagt het woord.

DE MEYER: Ik had uw antwoord verwacht, schepen. Relativerend, zo sereen mogelijk, doen alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Theoretisch klopt uw antwoord. Maar het is uitermate onvolledig natuurlijk. Grote Markt van 8 naar 19 miljoen. We hebben nog niet beslist met het college. Maar dat het van 8 naar 19 miljoen zou kunnen gaan – en we lezen in de documenten dat het dossier zou gesplitst worden – maar zelfs het gesplitst gedeelte, het 2^e gedeelte moet ooit betaald worden. Cocon, de vraag die er is, geen woord over. De nieuwe stadhuisvleugel, ja, u spreekt over 300.000 euro. Persoonlijk hoor ik andere cijfers. Maar ik hoop dat ge gelijk hebt, dat het maar zoveel zal zijn.

BUYSROGGE: Nee, nee, dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezien dat we 300.000 euro in budget meer voorzien hebben in de aanpassing meerjarenplanning december. En dat het eindresultaat van die andere posten, die ik opgesomd heb, dat we die op dit moment nog niet hebben.

DE MEYER: En ge hebt er hoegenaamd nog geen zicht op?

BUYSROGGE: Dat is te voorbarig om daar iets over te zeggen hé, ah ja.

DE MEYER: Ge hebt het goed gehoord, collega's, het is nog te voorbarig. Ik voorspel u, het zal geen aangenaam nieuws zijn. Techniekhuis, aanbesteding moet nog gebeuren van het grote project. Maar ik verneem toch wel dat de ramingen beduidend hoger zijn dan oorspronkelijk ingeschat. Gaat dat verschoven worden een deel naar de volgende legislatuur? Is dat voor deze legislatuur? Allemaal heel onduidelijk, heel vaag. Vrije Ateliers, ja, de vlucht vooruit met de eco-parking. Maar het meest fundamentele, ik heb het daarnet genoemd, dat is zorgen dat de energiekosten daar niet de pan uitzwingen. Het gebouw duurzamer maken. Ook letten op volksgezondheid. Best toch eens nadenken, wanneer gaat die asbest daar verwijderd worden. En persoonlijk denk ik, dat dat beter gebeurt voordat ge daar een zogenaamde eco-parking aanlegt. Dat dat een duidelijke prioriteit is. Parkeergebouw in Zwijgershoek, er wordt geen woord over gezegd. En ik vat nu heel kort samen, gezien het bijna middernacht is, ik begrijp op basis van wat voorligt, dat ge dat niet kunt uitvoeren zoals het voorligt. Ik formuleer het heel eufemistisch, er is een materiële misslag. Want we hebben een uurtje tijd nodig om daar ten gronde op in te gaan. En ge weet, ons alternatief was ondergrondse parking. Maar als het niet doorgaat, gaat ge wel alternatieven moeten hebben voordat ge begint met uw werken op de Grote Markt voor verkeersbegeleiding en dergelijke meer. Maar dat is allemaal niet gratis.

Met andere woorden, er komen nog heel wat projecten op u af, waar gij moet trancheren, waar gij beslissingen moet nemen en die risico's inhouden dat de uitgaven de pan uitzwingen. Eén zaak gaat ge zeker niet kunnen zeggen binnen een aantal maanden of binnen een jaar of binnen twee jaar. Dat ik u niet verwittigd heb namens onze fractie. Dat gaat ge zeker niet kunnen zeggen. Ge zijt een gewaarschuwd man en een gewaarschuwde schepen van financiën moet alert blijven. Als ik eventjes terugkijk in de geschiedenis van onze stad, zoals ik meegemaakt heb, enkele jaren geleden – en ik denk dat het op dezelfde plaats was – zat er ook een schepen van financiën, die de uitleg gaf alsof alles met de stadsfinanciën schitterend was, allemaal perfect in orde. Hij werd bejubeld door de toenmalige burgemeester en de legislatuur nadien, schepen, moesten we starten met een zwaar besparingsplan. Bejubeld op een bepaald moment als schepen van financiën en zijn opvolger moest starten met een zwaar besparingsplan. Ik geef het u maar mee. De andere raad, die ik u zou willen geven, stop met de aankondigingspolitiek. Ik heb het daarnet ook reeds gezegd. Stop met de goednieuwsshow, leg de juiste prioriteiten, leg de juiste prioriteiten ...

BUYSROGGE: Maar het is mij niet heel duidelijk welke aankondigingspolitiek dat ge bedoelt hoor, Jos.

DE MEYER: Projecten, die deze legislatuur niet meer zullen gerealiseerd worden. En ik zeg het nu tegen u, omdat ik met u aan het praten ben, maar eigenlijk zeg ik het niet zozeer tegen u, want ik heb de indruk dat uw projecten min of meer wel doorgaan. Het zegt iets over posities binnen het schepencollege en dergelijke meer. Maar die analyse moet ik nu niet publiek maken. Maar ik zeg het tegen het college algemeen. Ik denk dat mijn boodschap duidelijk is.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Goed. Dan gaan we verder met interpellatie 4, maar wegens de afwezigheid van schepen Somers, zal ook deze interpellatie in samenspraak met raadslid Wymeersch op de commissie van schepen Somers behandeld worden. En dank u voor het begrip, mijnheer Wymeersch. We zijn aan interpellatie 5 gekomen en dat is een interpellatie ook van raadslid Wymeersch over signalisatie wegenwerken en signalisatie omleidingen. En daarvoor komt schepen Hanssens naar de computer. Mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Schepen, ik zal het niet langer trekken dan noodzakelijk. Want u kent de problematiek waarschijnlijk nog veel beter dan ik, omdat het schering en inslag is in onze stad, dat wij geconfronteerd worden met wegeniswerken, omleidingen, enz..., enz... Nu, dat is één. Ten tweede, is dat het verkeer dat zo moeilijk verloopt, dat op een ordentelijke manier doorloodsen, zodoende dat ze op zo kort mogelijke manier hun bestemming bereiken, is uiteindelijk, wil je bereiken. En daar wringt nogal eens dikwijls het schoentje.

Want om verschillende redenen zijn er regelmatig omleidingen in deze stad en in de rand van deze stad. Bij de bewegwijzering hiervan moet men het dan ook doen met de aankondiging “omleiding”. Omleiding links, omleiding rechts, het maakt niet uit. In de beste gevallen hebt ge zelfs op dezelfde plaats een pijl naar links “omleiding” en een pijl naar rechts “omleiding”. Als men dan natuurlijk niet weet waar men naartoe moet of naartoe kan, dan is dat een probleem. Met andere woorden, de pijlen “omleiding” of de aanduidingen “omleiding” is volstrekt onvoldoende. Men moet op een ordentelijke manier, geordend bij elke omleiding en bij elke richtingaanwijzer “omleiding” ook de bestemming, de uiteindelijke richting van deze omleiding meedelen. Hetzelfde met de wegniswerken. Ik heb overlaats een paar keer meegemaakt, dat bij het begin van een straat die opgebroken stond, een bord stond dat ge er niet door mocht. Ge mocht er niet in. Waar je dan wel naartoe moest, dat stond er nergens bij. Moest men naar links, moest men naar rechts en waar ging men uitkomen, als men en/of links of naar rechts ging. Dus met andere woorden, schepen, en dat is mijn punt, let uw – dat zijn uw handelingen niet natuurlijk hé – maar als uw diensten het nodig vinden en de politie vindt het nodig van aanduidingen aan te brengen, die de normale weg van de automobilist of de weggebruiker verhinderen of wijzigen, dat men dan duidelijk moet aanduiden in welke richting en naar waar men gaat. Dat kan proper, dat kan mottig, dat kan nu ... Als men ... Met omleidingen komt men soms overal bordjes tegen in karton geschreven met viltstiften van winkeliers, van ik weet niet wie en wat om aan te duiden, kijk, ge kunt naar daar. Neen, er zijn mogelijkheden genoeg om op een ordentelijke manier de omleidingen, de bewegwijzering zodanig aan te passen, dat men weet waar men naartoe moet en dat men dat doet zonder te zoeken en dat men absoluut moet oppassen dat men op sommige punten mekaar tegenpreekt om uiteindelijk op dezelfde plaats terug te keren.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Frans, jij hebt iets gezegd en dat ligt misschien ook aan de basis denk ik van een misverstand. Je hebt gezegd van kijk, als er werken zijn, dan zou een omleiding moeten zorgen voor de zo kortst mogelijke manier om toch op de bestemming te raken. Maar dat is geen doelstelling van een omleiding. Een omleiding heeft als doelstelling om het verkeer te leiden op de meest geschikte weg om een omleiding te leggen. En ik ga dat concreet maken. Voor het afsluiten van wegen wegens wegniswerken, zonder een verbindende functie, een lokale straat wat eigenlijk enkel voor bestemmingsverkeer zou moeten zijn, daar wordt zelfs geen omleiding voor gelegd. Daar wordt wel signalisatie geplaatst vanaf het eerste kruispunt voor de werken en het eerste kruispunt na de werken. Waarom?

We gaan ervanuit, dat mensen die bestemming enkel kiezen omdat ze daar moeten zijn en dus ook de weg kennen. En ze zullen hun weg wel vinden. Grotere werken en werken die langer duren op verbindende wegen of gewestwegen of gelijk welke wegen, ja, daar leggen we wel een omleiding voor. En dan kiezen we voor wegen, die geschikt zijn om verkeer en in vaak veel gevallen ook zwaar verkeer te dragen. En dan krijg je soms rare omleidingen. Ik zeg maar iets, als ge de invalsweg naar een bepaald, naar één van onze deelgemeenten afsluit en ge weet dat er aan de volgende spoorwegovergang, ja, dat je zo ook op je bestemming geraakt, maar dat is een heel landelijke straat van inrichting, laat ons zeggen de Kouterstraat bv., ja, dan sturen we het verkeer niet langs daar, maar sturen we het verkeer langs de N70, westelijke tangent, Puivelde en zo rond. Dat is heel raar voor mensen die hun weg kennen, maar dat is wel de veiligste manier om niet-gekend of misschien zelfs zwaar verkeer zo om te leiden naar bv. Sinaai. De mensen die daar wonen, die de boel kennen, ja, die gaan gewoon de Kouterstraat kiezen, maar die sturen we niet daar naartoe met wegwijzers. Dat zou echt wel een fout signaal zijn. En ik begrijp dat mensen zeggen van “Wat staat die wegwijzer hier te doen voor een omleiding” Welke omleiding, hier is toch helemaal geen omleiding?” Maar dat zijn mensen, die de pijlen volgen, die de weg niet kennen en langs daar rijden. Dat gezegd zijnde, moeten we ook niet naïef zijn. Vandaag rijdt iedereen op gps, via de smartphone of via de gps van de wagen die vaak niet geüpdatet is of niet naar de laatste versie is omgezet. En zoeken op die manier hun weg en kijken zelfs niet naar de borden, die erop staan. Ten slotte, over de voorbeelden die ge geeft, ik heb die zelf ook gezien. Dat is verwarrend, dat is niet oké en er moeten in de omleidingen genoeg herhalingsborden komen, die de bestemmingen aanduiden. En dat is een signaal, dat we meenemen zeker voor die grote omleggingen en ik kan u wel zeggen – of omleidingen – en ik kan wel zeggen, dat in de laatste en vooral het signalisatieplan van Zwaanaarde, want daar hebben we de laatste weken hard op gewerkt, dat daar zeker rekening mee zal gehouden worden met nog een kleine extra, dat we er ook wel voor moeten zorgen dat we niet de indruk wekken dat gans Sinaai onbereikbaar is, want dat zal niet het geval zijn. Het zal goed bereikbaar zijn. Te veel borden is ook niet altijd goed. Maar dat we daar een extra inspanning doen voor de lokale middenstand. En die bereikbaarheid daar nog van in de verf zetten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik dank de schepen voor zijn antwoord. Ik vind het – en dat is het belangrijkste – dat men beter en meer zou aanduiden wat uiteindelijk de bestemming van de omleiding of van de ja, van de bewegwijzering is.

Nu u dan toch – ik was het eigenlijk niet van zin van erover te spreken – maar omdat u het voorbeeld Zwaanaarde aanhaalt, men is daar zeer ongerust. Men is daar zeer ongerust. En men vraagt zich zelfs af of het daar – ik neem aan van wel, het tegendeel zou mij verwonderen – dat er daarover contact is geweest met het stadsbestuur van Lokeren omdat ge daar inderdaad de verbinding met Eksaarde praktisch volledig zult afsluiten. Men is daar zeer ongerust over. Ook bepaalde etablissementen waarvan ik heb begrepen, dat ge maandag met het schepencollege eens zult bezoeken, heb ik toch al steen en been op voorhand horen klagen. Dus ik denk dat ge een beetje onderschat op dit ogenblik wat er op dit ogenblik in Sinaai leeft en hoe ongerust men is. Ik hoop dat u dat op een deftige manier niet alleen zult kunnen uitleggen, maar ook zult kunnen realiseren.

VOORZITTER: Oh, excuseer. Ik heb mijn micro niet aangezet, excuseer. Dus de 6^e interpellatie is die van raadslid Kristof Van Gansen, bedenking traject digitale stadsmunt. En u weet, dat u ja de interpellatie kan behandelen, maar dat schepen Somers uiteraard hier niet aanwezig is. Ja?

WYMEERSCH: Ik durf ...

VAN GANSEN: Goedenavond, collega's.

WYMEERSCH: Ik durf collega Van Gansen toch suggereren, zoals Christel Geerts en ik gedaan hebben, dat we op het ogenblik dat Ine Somers terug ter beschikking is, dat wij dan onze interpellatie houden. Welk nut heeft het nu in het ijle een interpellatie te doen en binnen 14 dagen à 3 weken het antwoord te krijgen? Ik bedoel, ...

VAN GANSEN: Nee, nee. Frans, ik begrijp zeker uw bezorgdheid. Ik heb dat ook doorgesproken met de medewerker van de schepen zelf. En ik wil eerst toch wel benadrukken, dat wij allemaal inzitten met de schepen en dat wij ook de familie het allerbeste wensen hé. Nu, dit gaat geen vraag zijn. Het zijn twee bedenkingen, technische bedenkingen die ik meegeef. Er hoeft zelfs geen antwoord van de meerderheid op te komen. Dus, als het mag, ga ik eventjes van start gaan. Waarom? Omdat ook al volgende gemeenteraad uw stadsmunten al gelanceerd zijn. Dus wil ik toch die bedenkingen op voorhand meegeven. Dus, collega's, geen angst. Ik ga die schriftelijke interpellatie niet voorlezen. Het staat erop. Dat is ook nooit mijn bedoeling geweest om die voor te lezen. Maar ik wou toch wel sommige zaken eens zwart op wit aangeven. En ik ga er ook eerlijk in zijn. Persoonlijk wringt dat zelfs een beetje, vind ik het jammer dat er na 4 jaar, dat er nog altijd geen kleine elementaire beleefdheid of hoffelijkheid was in dit dossier. En los daarvan vind ik het ook een stukje ja, vanuit de meerderheid, dat zou een ideaal moment geweest zijn om de slogan van "samen maken we de stad" in de praktijk om te zetten en daar ook mee te scoren.

Dus helaas, ik sluit mij dus ook een beetje aan bij de tussenkomst van collega Bilici, de waardering en de wens om samen te werken, dat zijn eigenlijk geen abnormale vragen voor een gemeenteraadslid. Daarom zitten we eigenlijk hier allemaal. Maar goed, dit is niet het orgaan om het recht te zetten. Mijn bedoeling van deze nacht is ten eerste, om de ambtenaren te danken voor hun vele werk. En al die opgebouwde in-house kennis. Daar is echt wel positief in een digitale samenleving, daar gaat ge absoluut de vruchten van plukken. Ik wil nog twee zaken meegeven. Dat zijn geen vragen, dat is een oproep. En het staat de meerderheid vrij om te doen wat ze ermee willen doen. Maar dus op 19 maart lanceren we de Sengzen. En ik geloof ook rotsvast in het succes van de lokale stadsmunten, want de mogelijkheden zijn absoluut eindeloos in alle richtingen. Dus dat gaat van totale anarchie tot totale overheidscontrole. En ik ga hier in een officiële gemeenteraad geen hypothetische voorbeelden geven van dat laatste, maar in de komende jaren zal toch ook wel een stukje meer duidelijk blijken waarover dat zou kunnen gaan. Dus mijn eerste oproep is heel kort. Zorg dat er in die stuurgroep van die stadsmunt er voldoende mensen met een gezonde dosis anarchie aanwezig zijn, omdat niet alles wat technisch mogelijk is, is ook ethisch wenselijk hé. Een alternatief kan zijn om af en toe een prof ethiek uit te nodigen, maar bon, durf ook technisch boeiende stappen te zetten om die digitale munt maximaal te kunnen ontplooiën. Het gaat een stukje balanceren worden, maar het is net in uitdagende oefeningen, dat er innovatieve kansen liggen. Dus go for it. En als ik “go for it” zeg, dan ga ik zelf het goeie voorbeeld geven hé. Ik heb gevraagd aan de stadsadministratie om mijn vergoeding voor de gemeenteraad – lees deze vergadering – uit te betalen in Sengzen. Ik hoef daar geen euro’s voor. Ik wil uitbetaald worden in Sengzen. Ik geloof in dit project. En ik nodig de collega’s uit – wie wil – om toch te kijken of dat ook mogelijk is al dan niet voor hen. Dat zou toch een heel mooi project zijn, dat we dat samen vanuit de gemeenteraad kunnen aanpakken. Geachte leden van het college, ik begrijp of ik begreep dat jullie geen gemeenteraadsvergoeding hadden, maar een loon. Maar ik dacht ook wel, dat jullie af en toe een mandaat hadden in een Wase intergemeentelijke samenwerking. Dus het is een vrijblijvende bedenking of een vraag naar jullie van kijk, vanuit een soort van ambassadeurschapsrol en vanuit een stadsfierheid zou dat eventueel mogelijk zijn dat er sommige schepenen kunnen vragen aan die enkel Wase intergemeentelijke samenwerking om een deel van uw vergoeding in hun vergadering uit te betalen in Sengzen. Dat heeft een paar voordelen. Eén, ge vergroot het aantal actieve gebruikers, maar er ontstaat ook een soort van olievlek die altijd maar uitbreidt. Dus al die verschillende intergemeentelijke samenwerkingen, die gaan rechtstreeks in contact komen met die Sengzen.

En dat gaat er ook voor zorgen, dat ze op termijn kunnen nadenken om die Sengzen zelf toe te laten als betaalmiddel en om zelf die Sengzen uit te betalen aan onze streekgenoten in het kader van hun werking. Dus twee vrijblijvende bedenkingen. De meerderheid doet ermee wat ze wil. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch, kort.

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Ik ben nog een Neanderthaler hé. Ik bedoel, maar kan collega Van Gansen mij eens uitleggen, wat zijn dat die Sengzen, waarvoor dient dat en wie zit daarop te wachten? Wat kunt ge daarmee doen? Wat nut heeft dat voor een samenleving? Welk nut heeft dat voor mij? Welk nut heeft dat, allé, ik bedoel, wat is dat? Dus ik bedoel ... Ah ja, ik ...

VAN GANSEN: Frans, dat is voor de schepen natuurlijk om toe te lichten. Maar ge gaat zien dat er een bijlage in mijn interpellatie was van 17 december 2017, waar ik het hele concept van die digitale munten uitleg. En dat is ook een volledig vrij aanbod voor iedereen hé. Als jullie daar een gratis toelichting voor willen geven, ik kom met veel plezier eens langs.

WYMEERSCH: Wat kan ik daarmee doen?

BURGEMEESTER: Uitgeven.

WYMEERSCH: Ja, aan wat?

VAN GANSEN: Ge moet mij eens uitnodigen en we gaan er eens over babbelen met een frisse pint.

WYMEERSCH: Allé, het is niet tastbaar en ge kunt het uitgeven. Dat moet ge mij eens uitleggen hé. Allé, ik heb hier met, collega Van Gansen, ik heb u juist 5 Sengzen gegeven sé, nem. En bewijs mij het tegendeel.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat de heer Noppe eventjes nog wil tussenkomen. Karel?

NOPPE: Maar ja, omdat collega Wymeersch het een beetje in het belachelijke trekt, maar het is ... Ja, of onbewust dan. Maar het Sengzen zijn de opvolger van de Oh-punten in eerste instantie vooral hé. Dat is sparen. Ge spaart nu Sengzen bij uw aankopen bij de lokale handelaars en die Sengzen, die hebben ook een waarde en die kan je terug gaan spenderen enkel bij lokale handelaars.

WYMEERSCH: Dat is dan gelijk de Artis-punten vroeger.

NOPPE: Ja, iets anders toch dan de Artis-punten. Het zijn echt munten die een waarde hebben hé.

VOORZITTER: Ja, ... Sint-Niklase Artis-punten dan. Ja, ...

BURGEMEESTER: Ja, de zegeltjes van de Gezinsbond hé.

VOORZITTER: Goed, dan zijn we gekomen aan de volgende interpellatie en dat is de interpellatie van raadslid Roland Pannecoucke, sociale huisvesting, dringend op te lossen problemen. Roland?

PANNECOUCKE: Ja, dat eerste hebben ze niet gehoord. Dank u, voorzitter. Schepen, in het verleden kwamen ik en mijn collega's uit mijn fractie rond dit onderwerp tussen. Maar de problemen bleven echter duren. Het is niet van dit jaar, het is al jaren aan een stuk dat we problemen hebben met de leegstand van de sociale woningen in onze stad. Daarom zou ik een paar vragen willen stellen over de leegstaande woningen, die met weinig kosten in orde kunnen gemaakt worden en snel kunnen ingeschakeld worden in ons zeer moeilijk dossier en de woningen van de sociale huisvesting aan te bieden aan de kansarme mensen en ook de gewone mensen. De leegstaande woningen, die worden ook te koop gesteld, heb ik gezien. Aan welke prijs en zijn die realistisch die prijzen? Daar zou ik ook graag een antwoord op hebben. En dan mijn laatste, er blijven ons altijd maar berichten van wantoestanden inzake de bewoning van sociale woningen bereiken. Wordt dit gecontroleerd? Zo ja, door wie en hoe? Want ik moet u zeggen, schepen, er zijn veel sociale woningen in de wijk bij ons, die niet verzorgd zijn. Waar het, vroegere jaren werd dat gecontroleerd, de voortuinen. Ook binnen in huis werd er gecontroleerd. En ik denk dat dat niet meer wordt gedaan. Ge ziet er van alles in die hoven. Waar ik al binnen geweest ben, liggen vuilbakzakken, gevuld. 30 à 40 stuks. Dan vraag ik, wat gaat ge daarmee doen? Dan zegt hij, ja, mijn maat die komt dan wel eens met een remorque en dan voer ik die weg. En dan zeg ik, naar waar voer je die dan? Ja, die weet een plaats waar hij die kan afleveren. Dus, ik denk dat we, allé, ik zou willen vragen, schepen, om dat terug te doen gelijk vroegere jaren. Controleren van de sociale woningen. Ten eerste, ze wonen allemaal al redelijk goedkoop. En ik vind dat ze dan toch moeten zorgdragen voor de woningen, die hun aangeboden worden door de sociale diensten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Pannecoucke. Ik geef het woord aan schepen Callaert.

CALLAERT: Ja, dank u, voorzitter. Ik weet, Roland, sociaal wonen dat dat een onderwerp is, dat u heel nauw aan het hart ligt. En dat gij op dat vlak verre van een tafelspringer zijt, maar meestal ook echt achter de schermen van die zaken tot een oplossing probeert te komen. Wat betreft leegstaande woningen van de huisvestingsmaatschappij waar beperkte kosten of beperkte investeringen nodig zijn om die terug op orde te zetten, meestal worden die investeringen gewoon direct gedaan of worden die op de planning gezet. En die huizen, die worden in de tussentijd dat ze leegstaan, worden die aangeboden aan het OCMW om als noodwoning te dienen om dan echt inderdaad de mensen in de meest precaire situaties, die toch van een woning te kunnen voorzien.

Woningen, die de huisvestingsmaatschappij wenst te verkopen, dat gaat soms om strategische verkopen, omdat daar alleenstaande panden zijn, waar ze in het oog ook misschien in de toekomst een vernieuwbouw te doen of een afbraak en daar grotere volumes te zetten, dat ze zeggen van kijk, dat gaat niet op die plaats, dus we verkopen die woning. Hoe gebeurt dat dan? Dat is – wacht hoor, dat ik zeker ben – dan is dat via een notaris, die duidt een schatter aan. Die notaris schat dat pand en dan wordt dat openbaar verkocht via Biddit, de veilingwebsite voor immo. En de voorwaarde is altijd, dat huis mag nooit verkocht worden onder de schattingsprijs die is gesteld. Als ge wilt weten over welke bedragen dat dat gaat, ge vindt die normaal gezien jaarlijks terug op het jaarverslag van de huisvestingsmaatschappij. Daar heb je een overzicht van allemaal de panden, die verkocht zijn en aan welke prijs. En natuurlijk ja, op de website Biddit vind je daar ook de huizen terug en aan welke prijs dat die als startprijs worden aangeboden. Maar dat is met een onafhankelijke schatter en er wordt nooit onder het schattings..., onder de schattingsprijs verkocht. En dan het laatste, wat betreft die wantoestanden. Hoe intensief dat dat in het verleden gebeurde, dat weet ik eigenlijk persoonlijk niet. Ik weet wel als daar klachten of opmerkingen binnenkomen bij de huisvestingsmaatschappij, dan gaan ze dat wel gaan controleren. Ze proberen dat natuurlijk in de eerste plaats altijd in der minne op te lossen, dat wel de situatie verbetert. In het slechte geval bij bv. huurders die hun woning volledig laten verwaarlozen en de woning echt aan het vernietigen zijn, zit je soms in de laatste fase, dat ge via een vrederechter moet gaan om dan een uithuiszetting te krijgen, omdat die mensen dat pand aan het vernielen zijn. Maar dat wordt doorsnee altijd in der minne geprobeerd. Ik zal wel vragen aan de huisvestingsmaatschappij of zij enkel controles doen op afroep zal ik zeggen of dat zij zelf ook spontane controles doen. Dat weet ik niet, maar dat ga ik navragen bij de huisvestingsmaatschappij of zij dat doen, of ze dat in het verleden hebben gedaan, spontane controles en mochten ze dat in het verleden gedaan hebben en nu niet meer, waarom dat dat niet meer is en of ze dat in de toekomst eventueel terug opnieuw zouden willen opnemen.

PANNECOUCKE: Dank u, schepen, voor uw antwoord. Maar ik heb toch nog één vraag over die schattingdingen. Ik zeg niet dat dat niet eerlijk gaat, maar ik vind toch persoonlijk als ik die getallen hoor van de schattingsverslagen – 270 à 280.000 euro voor huizen - ... Ja, allé, allé! Merci, Frans. Nee, het gaat daarover, schepen, dat zijn huizen van de jaren '50. We weten allemaal dat die meest allemaal uitgeleefd zijn. Want ge moet ook rekeninghouden, iemand die wil kopen, 270 à 280.000 euro, ge zijt rap aan 100.000 euro veranderingen, want daar zijn huizen bij waar ge de voordeur dichtdoet en de achterdeur opengaat bij manier van spreken.

Allé, ik vind toch dat ze er toch een beetje in moeten zien als er mensen zijn met weinig kapitaal, dat ze toch kunnen die huizen kopen en veranderen mits wat spaarcentjes nadien om toch goed te kunnen wonen in onze stad. Dat is eigenlijk mijn wens.

CALLAERT: Awel, ik snap die wens, Roland. Natuurlijk zijn wij wettelijk bepaald om dat met een schattingsverslag te doen en mogen we er niet onder. We hebben natuurlijk wel ook het principe in onze stad, dat de Waasse Landmaatschappij voorziet, het principe van de sociale leningen. Waar mensen, die een woning willen kopen, maar niet genoeg kapitaal hebben om toch naar een privébank te stappen, die wel via een sociale lening dan wel een eigen woning kunnen verwerven. En ik denk dat er, in Sint-Niklaas worden, in het Waasland, de meeste uitgekeerd. Ik denk dat er vorig jaar 50 aanvragen waren, waarvan dat er 48 zijn goedgekeurd in Sint-Niklaas. Dus op die manier proberen we dat wel natuurlijk wat te counteren.

VOORZITTER: Ja, dank u, schepen. Ik geef ook nog even ...

PANNECOUCKE: Dank u voor uw antwoord.

VOORZITTER: Ja, ik geef ook nog even kort het woord aan Jef Maes.

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, ik had graag de cijfers eens gehad van hoeveel huizen er van de sociale huisvestingsmaatschappij zijn verkocht vorig jaar en hoeveel dat er eventueel nu nog op de dingen ...

PANNECOUCKE: Dat kun je zien. Dat kun je zien.

CALLAERT: Dat staat allemaal in het jaarverslag van de huisvesting.

MAES: Als ik mij niet vergis, als ik mij niet vergis, er is naar aanleiding van een gebeurtenis in Gent, waar de sociale huisvestingsmaatschappij een hele klad woningen wilde, heeft dacht ik de schepen, euh de minister Diependaele een moratorium uitgevaardigd voor de verkoop van sociale woningen. Dus, het is wel, allé, het interesseert mij ten zeerste wat er op dat vlak eigenlijk aan beleid is hier in Sint-Niklaas.

CALLAERT: Ja, dan vraag ik aan de mensen van bestuursadministratie of zij eventueel het jaarverslag van de huisvestingsmaatschappij kunnen bezorgen aan mijnheer Maes of, en dat eventueel opladen bij het verslag van de gemeenteraad. Daar staan allemaal de woningen die verkocht zijn.

MAES: En zijn er al plannen, want ge hebt het verleden, ge hebt ook het heden en de toekomst hé op dat vlak. Staan er nu huizen nu of in de loop van dit jaar op de lijst om verkocht te worden? Is daar een planning van of is dat er niet? Of gebeurt dat op korte termijn?

CALLAERT: Ja, ik weet bv. dat als ge kijkt naar de Don Boscowijk, allé, in de Priesteragiewijk bv., daar heeft de huisvestingsmaatschappij heel veel eigendommen in pacht.

Maar omdat dat een dorpsgezicht is en het vlak wat ge daar kunt doen op het vlak van renovatie eerder beperkt is en veel van die woningen voldoen niet meer aan de grootte van de leefruimtes dat ge moet hebben voor verhuurconform te zijn, is de huisvestingsmaatschappij nu bv. wel bezig om de vrijstaande woningen die ze daar hebben, wanneer daar de huurder uitgaat, om die dan bv. te verkopen. En degene op de strategische plaatsen, op de ingangen van de wijk bv., die willen ze zeker wel houden. Op de plaatsen waar ze 4, 5 à 6 huizen op een rij hebben, die houden ze wel bij voor eventueel in de toekomst, mocht dat ooit mogelijk zijn, om daar dan een groter volume op te kunnen zetten. En zo wordt soms gekeken van kijk, gebouwen waar de investeringskost veel groter is voor die woningen terug conform te krijgen dan hetgeen dat ge er eigenlijk van rendement kunt uithalen, ja, die woningen die worden dan vaak wel verkocht. Maar dat is meestal wanneer dat de huurder die er inzit, daar uittrekt, dan wordt er gekeken van ja, is het sop de kolen nog waard om dit hier volledig te renoveren. Zo ja, dan doen ze dat. Zo nee, ja, dan wordt die woning van de hand gedaan. Maar ik kan dat wel eens onderhoren aan de huisvestingsmaatschappij wat daar de planning ...

MAES: Ik wil er nu niet dieper op ingaan, maar ik vind dat men dat toch zoveel mogelijk moet vermijden en zoveel mogelijk moet zorgen voor renovatie. Want we zitten al met een tekort aan woningen. Als er dus op die manier woningen worden verkocht, allé, dat is toch echt wel ... Ik sta verbaasd.

VOORZITTER: Goed, ...

CALLAERT: Allé maar, Jef, wat moet ge doen? Een huis bv. met twee slaapkamers, waar ge 150.000 euro moet insteken voor te renoveren. Ik bedoel maar, dan kun je soms toch beter die woning verkopen en zeggen met dat geld dat we daarmee genereren daar kunnen we een nieuwbouw mee zetten ergens anders.

MAES: Maar de mensen die dat kopen, die verbouwen dat ook hé. Dus die doen dat toch ook.

VOORZITTER: Ja, maar dat zijn meestal dan sociale ...

CALLAERT: Ja, maar ik toch ook. Ik heb ook een huis gekocht van de jaren '20, waar alles nog origineel van de jaren '20 was en dat ik volledig heb moeten vernieuwen. En tot daar woonde daar ook nog iemand in. En ik heb het zelf ook volledig gerenoveerd. Ja, dat heb je soms wel voor met een huis dat ge koopt hé, dat ge dat volledig moet renoveren.

VOORZITTER: Goed. Ik, ja, ik stel voor dat wij inderdaad de informatie bezorgen en dan dat we verder gaan met de volgende interpellatie van raadslid Christel Geerts. Maar zij heeft laten weten, dat ze het omzet in een schriftelijke vraag. En dan zijn we gekomen bij punt 10, interpellatie van raadslid Kris Van der Coelden, project Grote Markt, stand van zaken. Mijnheer Van der Coelden, jij hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Collega's, in november 2021 werd het definitief ontwerp voor de heraanleg van de Grote Markt door de ontwerper overgemaakt aan de stad, aan het stadsbestuur. Nu, wij krijgen bijna wekelijks van de administratie op vrijdag ja, de rapporten, de verslagen, de documenten die relevant zijn voor de strategische projecten waar dit stadsbestuur aan werkt. Dank daarvoor trouwens. Die zijn bijzonder lezenswaard. En vrijdag, 8 dagen geleden, zat daar het verificatierapport bij voor dat ontwerp. Dus dat wil zeggen, dat de stad, de stadsdiensten ja, een rapport opmaken waarbij dus dat ze het ontwerp toetsen aan de voorwaarden die de stad gesteld heeft, waaraan het moet voldoen. Wat daar ook bijzat bij die documenten, dat was een verslag van de stuurgroep die daarna georganiseerd is. Stuurgroep met de stad en de ontwerper om een aantal dingen uit te praten. Een vergadering, die in januari 2022 doorgegaan is. Nu, die beide documenten, dat verificatierapport, dus die ja, de waardering, het rapport dat de stad geeft aan dat ontwerp en dat verslag van die stuurgroep, die geven – ik kan het niet anders noemen – een hallucinant beeld van de manier waarop dit project financieel ontspoord is. Een kort overzicht. In mei 2019 – en dat is de laatste keer dat wij als gemeenteraadslid hierover en de eerste keer ook dat we als gemeenteraadslid hierover een beslissing genomen hebben – heeft de gemeenteraad beslist om via de procedure van de open oproep via de Vlaamse bouwmeester op zoek te gaan naar een ontwerper voor de markt. En op dat moment maakte de stad zich sterk, dat de heraanleg van de Grote Markt moest kunnen gerealiseerd worden met een budget van 8 miljoen euro, 8 miljoen euro. In oktober 2020, dus zeg maar anderhalf jaar later, is er een ontwerper gevonden, die door het college aangesteld wordt en die een eigen raming maakt van de kostprijs van de heraanleg en die zet dat op 8,8 miljoen euro. Uit dat verslag blijkt, dat ze zelf zeggen ja, maar we hebben toen al gezegd dat het 9,7 miljoen euro zal kosten, maar bon. Dit terzijde. In juni 2021, dus nog een goed half jaar daarna, wordt het voorontwerp van de nieuwe Grote Markt voorgesteld aan ons in de gemeenteraadscommissie en worden we geconfronteerd met een raming op dat moment van 11,6 miljoen euro. Op dat moment wordt er ook voor de eerste keer gesproken over een fase-ring, waarbij het O.-L.-Vrouwplein in een 2^e fase zou worden afgewerkt na 2024 om het budget, ja, enigszins te beheersen. En dan, nog een klein half jaar later, november 2021, is het definitief ontwerp voor de Grote Markt klaar met een kostenraming van – ik hoop dat iedereen terug wakker is nu – 18,4 miljoen euro. De heraanleg van de Grote Markt zal – en we zijn nog niet eens bezig met de uitvoering daarvan – zal meer dan 10 miljoen euro meer kosten dan oorspronkelijk gepland. En ik denk dat ik niet overdrijf als ik zeg, dat we dan mogen spreken over een volledige ontsporing van het budget. Nu, voor het college is dit geen geheel nieuw gegeven. Dat maakt dat verificatierapport ook duidelijk.

Op pagina 11 staat er namelijk een tabel, die duidelijk maakt, dat die ontsporing al in juni 2021 duidelijk was, toen de ontwerper het definitieve ontwerp nog moest beginnen maken. Daar staat een tabel op pagina 11, juni 2021, waarin de kostprijs van het project toen al geraamd werd op 16,9 miljoen euro. En dat roept toch twee belangrijke vragen op. Eén, hoe is het mogelijk dat men als stadsbestuur op dat moment niet ingegrepen heeft, dat men gewoon is doorggegaan met het project, dat men zelfs nog een aantal bijkomende eisen gesteld heeft, terwijl men op dat moment – juni 2021, de ontwerper moest nog beginnen aan zijn definitief werk – al wist dat het de verkeerde kant uitging. En twee en misschien even relevant, waarom heeft men de gemeenteraad op dat moment op het verkeerde been gezet? Op de commissie van 29 juni 2021, toen men met veel toeters en bellen de beelden te zien kreeg van de nieuwe Grote Markt, werd een tabel getoond, niet van juni 2021, maar van april 2021, waaruit bleek dat de kost moest geraamd worden op 11,6 miljoen euro. Maar op dat moment – en dat blijkt dan uit die tabel in dat verificatiemoment – op het moment dat men ons in de gemeenteraadscommissie zei “het zal 11,6 miljoen euro zijn”, wist het stadsbestuur al dat de kostprijs, de raming ten minste, substantieel hoger zou liggen, nl. op 16,9 miljoen euro. Dat is liegen. Ik heb er geen ander woord voor. Nu, dat verificatierapport roept in het verlengde van dat budgettaire probleem ook wel een aantal andere nieuwigheden en beschouwingen op. Ja, één, tegen de achtergrond van deze cijfers is het argument dat een 2e in- en uitrit voor de parking onder de Grote Markt in de richting van het O.-L.-Vrouwplein, dat die te duur zou zijn, ja, dat is in het licht van de ramingen die ik net aangehaald heb, is dat natuurlijk een ridicuul argument. Twee, de draaibeweging om vanuit de richting van de Plezantstraat en de Hofstraat de ondergrondse parking te bereiken via een keerbeweging ter hoogte van waar nu Het Woord staat – herinner u de extra gemeenteraad van 19 januari vorige maand, waarbij gezegd werd “bon, we gaan dat mogelijk maken in combinatie met camerabewaking, om ervoor te zorgen dat de automobilisten van de Plezantstraat, van de Hofstraat nog altijd de parking van de Grote Markt kunnen inrijden – nu, die keerbeweging was blijkbaar door de ontwerper niet voorzien in het definitief ontwerp. En het is nog altijd onduidelijk als ik die verslagen lees of dat verkeerstechnisch mogelijk zou zijn en welke kostprijs dat daaraan zal hangen, welke implicatie dat dat ook zal hebben voor de uitvoering, voor het ontwerp van het project op die plaats op de Grote Markt. Derde beschouwing, in het verslag van die stuurgroep tussen de stad, met de stad en de ontwerper, is ook sprake van problemen met de robuustheid van de graspartijen op de nieuwe Grote Markt, wanneer dat daar grote evenementen zouden doorgaan. En als ge dat dan leest, ja, dan kun je daar alleen maar zien, dat er ook een aantal extra kosten nog boven ons hoofd hangen, om ook aan dat probleem een oplossing te bieden.

Ten vierde, die fasering, die betekent natuurlijk dat de werken aan de Grote Markt en dus ook de hinder die die met zich mee zullen brengen, zich over een veel langere termijn zullen uitstrekken dan oorspronkelijk voorzien. Het zal niet af zijn in de zomer van 2024, maar een timing voor de werken aan het O.-L.-Vrouwplein is voorlopig in de documenten die wij gekregen hebben niet terug te vinden. En ten vijfde, de knip van het autoverkeer over de Grote Markt zou al bij aanvang van de werken ingevoerd worden – volgens de planning in die documenten dus – in maart 2023, binnen nu en een jaar, wat het volgens mij zo goed als onmogelijk maakt om nog een aantal fundamentele wijzigingen uit te voeren aan de kruispunten op de Singel. De opdracht, die momenteel lopende is, waar ook over gesproken is op die extra gemeenteraad vorige maand en waar het stadsbestuur zich sterk maakt dat door een aantal aanpassingen op die kruispunten ja, de verkeersdruk en de filevorming op de Singel zou moeten worden verminderd op het moment dat de auto's niet meer over de Grote Markt kunnen rijden. Heel die gang van zaken, heel het verhaal dat ik geschetst heb, dat roept mijns inziens toch een aantal pertinente vragen op. Eén, de evidente vraag, hoe is het zover kunnen komen? Waarom heeft de stad op geen enkel moment blijkbaar ingegrepen om de kosten van het project te beheersen, behoudens een aantal puur cosmetische ingrepen? Waarom heeft men niet aan de alarmbel getrokken halfweg 2021, wanneer nog voor de opmaak van het definitief ontwerp bleek dat de kostprijs uit de hand gelopen was? Twee, wat wil de stad momenteel nog doen om die kostprijs in de hand te houden? Faseren, denk ik, brengt weinig op. Faseren betekent enkel, dat de kost voor een korte periode voor zich uitgeschoven wordt. Bovendien bedraagt de kostprijs van fase 1 – dus de Grote Markt zelf tot en met de Sint-Jozefstraat – bedraagt de kostprijs van die fase nog altijd 15,3 miljoen euro. Is men bereid om het project voor de Grote Markt substantieel aan te passen om de kosten ervan te beheersen door bv. geen heraanleg te doen van gevel tot gevel? Of door een aantal dure, voornamelijk esthetische ingrepen, die deel uitmaken van het ontwerp, te schrappen? Drie, wil men stappen zetten tegen de ontwerper? In het contract met de ontwerper is het volgende vermeld en ik citeer “Uit de ramingen van de ontwerper dient te blijken dat het voorgestelde project redelijkerwijs kan uitgevoerd worden binnen het vooropgestelde budget van 8,8 miljoen euro. De ontwerper zal gedurende de volledige looptijd van deze overeenkomst voldoende inspanningen leveren om het vooropgestelde budget te respecteren en zal bij budgetoverschrijding concrete voorstellen opmaken om de kosten te drukken, evenwichten te herbekijken of de scoop bij te sturen”. Wil men op basis van deze passage uit de overeenkomst met de ontwerper, de ontwerper aansprakelijk stellen? Heeft men hierover juridisch advies gewonnen?

Collega's, ik sluit af en het is voor een stukje in herhaling vallen, dat ik daarnet ook gezegd heb bij de budgetdiscussie over de bibliotheek. Op een moment, dat bij gezinnen de energiefacturen exploderen, dat de prijzen op de woningmarkt stilaan onbetaalbaar worden en dat de mensen hun spaarcenten zien opdrogen op hun rekening, is het aangewezen dat de stad een voorbeeldrol opneemt en getuigt van bescheidenheid en soberheid in het financieel beheer. De Sint-Niklazenaars moeten de tering naar de nering zetten. De stad moet dat ook doen. Zeker in dit dossier van de heraanleg van de Grote Markt.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ik geef even nog het woord aan de heer De Meyer.

DE MEYER: Ik wil collega Van der Coelden danken voor zijn interpellatie, die op een meer uitgebreide manier ingaat op één van de punten, die mijn interpellatie voorkwam. Maar één elementje wil ik heel kort aanvullen, gezien het gevorderde uur. Mijnheer Van der Coelden heeft verwezen – terecht – naar de contractuele verbintenis. Maar in het verslag – ik zal het noemen om geen misverstanden te hebben – het rapport verificatie definitief ontwerp verdedigt men zich ook. En ik lees “In elke fase werd heel duidelijk aangegeven waar de meer-/mininkomsten zitten. In wedstrijdofferte werd een eerste budgetraming opgemaakt van 9,7 miljoen in plaats van 8,8 miljoen euro. Bij verdere uitwerking heeft het bureau alle mogelijke voorstellen gedaan om zwaar te snoeien in het budget. Deze werden niet aanvaard door de stad en er werd beslist om verder te gaan met het dossier. In fase DO werd eveneens enkele voorstellen opgemaakt om de kosten te drukken, enz...” Ze wijzen erop, dat bepaalde meerkosten niet door hen komen, maar wel door het stadsbestuur. Ik doe het nu heel kort, want de nota's zijn uiteraard uitgebreider. Maar ik vond dat ik toch eventjes collega Van der Coelden hier moest aanvullen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Ja, dank u, voorzitter. Ik dank de interpellanten niet. En ik ga beginnen met te zeggen waarom. Er zit een foute aanname in het begin van dit verhaal, waardoor dat het financieel verhaal spectaculairder klinkt dan het zou moeten zijn. Er wordt verwezen naar 8 miljoen, er wordt verwezen naar 8,8 miljoen en dan naar het bedrag van 18 miljoen. Nu, het bedrag van 8 miljoen – en dat is altijd heel duidelijk naar voorgebracht en ook alle tussentijdse bedragen – zijn altijd budgettaire euro's geweest, zonder btw en zonder het ereloon van de ontwerpers. Het laatste bedrag dat u noemt, waar trouwens nog geen akkoord voor gegeven is door het college, is het bedrag all-in met btw, met erelonen, met communicatiekosten, met allerlei andere zaken, die niet op het budget of de ruimtelijke portfolio van de ruimtelijke projecten komt.

En dat is een heel belangrijk, een heel belangrijke nuance die moet gemaakt worden. Bij het lezen van die rapporten heb ik – en ik ben eigenlijk wel blij dat mensen die rapporten lezen, we hebben voor de strategische projecten gekozen om te gaan voor complete transparantie, dus het is goed dat raadsleden zich verdiepen in documenten die hen ter beschikking worden gesteld, dat was ook de bedoeling van dat te doen – krijg je een blik in de interne keuken van die strategische projecten. En dat het daar niet altijd vrolijk aan toegaat, waar we arm in arm al zingend de vergaderzaal binnengaan en ook arm in arm al zingend de vergaderzaal buitengaan, dat is de logica zelve. Dat is eigen aan complexe en grote projecten. Maar die zijn ook aan de andere kant niet alleszeggend en geven ook niet weer wat de discussies zijn, wat de discussies zijn tussen ontwerpteam en administratie, tussen administratie en college, tussen college en ontwerpteam. Bij het opvolgen van zo'n strategisch rapport of van zo'n strategisch project stellen we onszelf drie vragen als het gaat over financiën. Eén, loop het budget op en waarom loopt het op? En dat is een relevante vraag. Twee, als het budget oploopt en je hebt redenen ja, zijn die redenen dan gegrond, zijn die aanpassingen noodzakelijk of zijn het foliekes? Kris verwijst ernaar, dat het vooral statische zaken zijn, die we erin willen houden. Misschien moet hij straks na de zitting dan ook eens toelichten welke dat dat zouden zijn. En de derde vraag, die we ons moeten stellen, is dit gebudgetteerd, is dit budgetteerbaar, is dit betaalbaar voor onze stad? Ik wil wijzen op een aantal zaken, waar we ongetwijfeld verder en dieper op in zullen gaan in de algemene commissie van 8 maart, waar het definitief ontwerp aan deze commissie zal toegelicht worden. Wat zijn de redenen, die wij zien vandaag voor dit project en dit oplopende budget? Zijnde één, de bouwkosten op zich, die oplopen. Twee, we spreken niet meer over hetzelfde project als toen we het project hebben uitgeschreven. Eén opvallend cijfer, toen we het project uitschreven, ging het over 40.000 m², vandaag spreken we over een project van 50.000 m². Dus dat is maar liefst 25 % een grotere oppervlakte die we meegenomen hebben. We hebben ervoor gekozen om de kioskfunctie anders in te vullen, omdat dat, omdat we de kiosk niet konden terugbrengen, dat technisch zeer moeilijk was. Dat er vrees was, dat de kiosk niet kon overleven. We hebben een rioproject ingestoken in de O.-L.-Vrouwplaats. We hebben bushaltes en het busstation op de Parlaan ingericht. En ik kan zo nog een aantal zaken bijvullen, die niet in het originele dossier staan. Ten derde, na de bouwkosten, bouwmaterialen, de verschillende elementen en het derde element, zijn de zaken die je niet kan zien en dat je ook niet weet op het moment dat je het project aangaat en dat is wat er onder de grond zit. Stabiliteits-, betononderzoek, waterspiegel en de gevolgen dat we daaraan moeten geven, die worden aangepakt. Ja, daar lopen de technische kosten een stukje van op.

En ten vierde zijn er een aantal zaken, die we aanpakken in dit project, die eigenlijk niets op zich met dit project te maken hebben. Aanhoudende waterproblematiek in de ondergrondse parking en het vervangen van de liften. En ik wijs er nog maar eens op, dat deze week de lift in de ondergrondse parking al een paar weken niet meer werkt, de lift aan de kant van de Be-verse kant. Die worden ook in dit project opgemaakt. Dat is de redenen waarom we over een ander budget spreken. Tweede, is dat noodzakelijk of zijn dat foliekes? Nee, die zijn noodzakelijk en die komen naar buiten in dat proces. Drie, is dit betaalbaar, budgetteerbaar? Daarvoor rekenen we enerzijds natuurlijk op de budgetten die we hebben vrijgemaakt al. Ten tweede, inderdaad, een fasering over tijd. En drie, een aantal budgetten die vandaag al in onze ... in onze ... in ons budget staan, die al in ons budget staan, maar waarvan we bv. het rioproject of de zaken aan de ondergrondse parking gaan herstellen. De vraag van ja, waarom heeft het college niet ingegrepen, dan doet u, dan wekt u de schijn op dat wij daar als een soort van ja, slachtoffer zitten te kijken naar oplopende cijfers. Dat is niet zo. Alle zaken, die ik vermeld heb hiervoor, die zijn aan bod gekomen in de vorige fases. En dan hebben wij gezegd van, diezelfde vragen gesteld van is dit noodzakelijk, is dit een folieke, zijn we bereid om van de ambities van dat project af te stappen? En dan hebben wij duidelijke keuzes gemaakt van nee, we stappen niet af van die ambities. Nee, deze ingrepen zijn noodzakelijk. En hebben we een aantal gedurfde beslissingen genomen? Nee, we richten een bushalte op aan het begin van de Parklaan. We doen dat, omdat we denken dat dat een beter ontwerp oplevert. In dat proces – we hebben twee fases – klopt het dat het ontwerpteam een aantal voorstellen heeft gedaan. Doet het nog steeds, zelf op het definitieve ontwerp. En er zal in het volgende verslag een ganze lijst zitten van voorstellen, die zij doen. Maar dan zien we ook een aantal meerkosten. Ja, als ge meer in detail gaat berekenen, als ge de nieuwe eenheidsprijzen van de bouwmaterialen gaat zien, die ook naar boven zijn afgerond. En ten derde, zijn wij van plan om stappen te nemen tegen de ontwerpers op basis van die clause die in dat contract staat? Nee, wij geloven in gedeelde verantwoordelijkheid. Wij nemen vooral zelf onze verantwoordelijkheid door te duwen en elke vraag of meerkost in vraag te stellen. Kijken of er geen andere mogelijkheden zijn. Maar als dat de aard of de kwaliteit van het ontwerp ondergraaft, ja, dan moet je eigenlijk de vraag stellen van moet je dan nog verder gaan met dit project. Want krijg je dan niet dezelfde markt die we vandaag hebben? Een markt die niet werkt, een markt die niet op maat van de mens is en een markt die eerlijk gezegd een handicap is voor onze stad en zeker geen springplank naar een vernieuwde stadskern en een stadskern die terug kan opleven. Een stadskern, die deze stad verdient.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, een aantal, een aantal bedenkingen. Allé, ten eerste ben ik op een bepaalde manier blij, dat de fundamentele teneur en inhoud van mijn tussenkomst niet tegengesproken wordt. Hier wordt niet ontkend en het lijkt mij ook moeilijk, dat die tabel uit dat verificatierapport, waaruit dat blijkt dat de totaal kost 18,4 miljoen zou zijn van het project, dat dat niet klopt. Dat de schepen daar een aantal redenen geeft, ja, waarom het zover gekomen is, bon, ik kan dat allemaal niet inschatten. Waarschijnlijk als ge het volledig gaat uitpluizen het document – maar ik ben ook geen ingenieur – ja, dan zul je inderdaad die reconstructie kunnen maken. Ik kan alleen maar vaststellen en ik denk dat ik kan spreken voor mijn collega's hier zeker langs de rechterkant, maar misschien ook voor de linkerkant, btw en erelonen, dat kan wel zijn, maar ik denk dat wij allemaal de kerncijfers – die 8 miljoen, die 11 miljoen – dat we die allemaal op die manier in ons hoofd hadden. Bon. En de globale conclusie blijft of dat nu van 8 miljoen is of 8,8 of 9,7 miljoen is dat ge vertrokken zijt, ge zit nu op 18,4 en dat is gewoon een explosie van uw budget. Ten tweede, ik heb geen antwoord gekregen op de vind ik belangrijke vraag, vooral naar onze eigen werking en naar de manier waarop we als gemeenteraadsleden functioneren, naar de belangrijke vraag waarom dat er in de gemeenteraadscommissie van 29 juni, toen het project toegelicht werd, wij een tabel te zien kregen met een kostprijs van 11,6 miljoen euro terwijl dat op dat moment het stadsbestuur wist dat de kosten van het project substantieel – en dan heb ik het niet over een half miljoen, maar over 5 miljoen euro – hoger zouden liggen dan dat. Op dat moment zijn we gewoon op het verkeerde been gezet en dan zeg ik het zacht. Ten derde blijft mijn vraag, ja, wat nu? De schepen geeft in zijn antwoord duidelijk aan, wij hebben in de loop van het proces de ambities die wij hadden met dit project niet willen bijstellen. We zitten nu met de realiteit, dat we weten wat het zou kosten. En dat dan nog meer blijkt te zijn als dat altijd voor allé, ja vooropgesteld werd. Hoe gaat dat definitief ontwerp er nu uitzien? Gaan er toch een aantal aanpassingen inzitten om de kost te drukken of gaat het misschien nog meer kosten? Is dat er al? We krijgen een toelichting op 7 of 8 maart in een commissievergadering. Gaan we daar het definitief ontwerp zien waarover de stad en de ontwerper het eens zijn? Dat aan de gemeenteraad zal kunnen worden voorgelegd ter goedkeuring, omdat dat nu eenmaal onze taak is. En dat dan kort daarna kan worden ingediend om een omgevingsvergunning te proberen bekomen. En ten slotte blijf ik bij mijn appreciatie zitten. Het kan misschien zelfs zijn, dat ge het puur financieel allemaal wel ingepast krijgt in de meerjarenplanning door te verschuiven, door hier wat te pakken en daar wat te pakken, doordat ge nog wat zuurstof hebt, dat is dan de financiële afweging. Maar ik vind dat hier ook een morele afweging moet gemaakt worden.

Allé, als wij allemaal een eigen project hebben, als wij een huis willen verbouwen en we denken dat mag ons 150.000 euro kosten en we gaan naar een architect en die zegt ja, het zal 300.000 euro zijn, dan zal elk van ons zeggen ja, dan moeten we dat eens gaan herbekijken, dat moet op een andere manier, want dat kunnen wij niet betalen. En dat is het morele hierachter. Zeker in de huidige omstandigheden, in omstandigheden waarbij dat mensen het moeilijk hebben en daar overdrijf ik niet in, moet het stadsbestuur die reflex hebben, dat er niet zomaar geld uit die stadskas kan gepakt worden, maar dat ge moet leren inkorten op uw ambities en dat ge de tering naar de nering moet zetten.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden.

DE MEYER: Voorzitter?

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ik moet mijn collega bijtreden. Ik had voorafgaandelijk omwille dat ik dacht dat de schepen van financiën misschien in de discussie reeds ging ingaan, een fiche opgemaakt met een aantal bedragen. Toevallig, toevallig zijn het allemaal dezelfde als diegene die collega Kris Van der Coelden geciteerd heeft, beginnende met de markt, open oproep 8 miljoen, sluiten overeenkomst 8,8 miljoen, enz..., enz... Maar identiek dezelfde. Hoe dan ook, schepen, de beeldvorming bij de bevolking was 8 miljoen. En ge zegt kijk, dat en dat moet ge daar allemaal nog bijtellen. Hoe dan ook, ge zult altijd beneden de 10 miljoen gebleven zijn. En we mogen – als ge zegt er zijn een aantal punten bijgekomen – niet vergeten dat er ook afgevallen zijn. De tweede in- en uitrit is natuurlijk weggefallen. De slotfactuur, als ge binnen de 20 miljoen zult blijven op de moment dat ge uw laatste afrekening krijgt, als ge op deze wijze verdergaat – ik spreek met twee woorden – dat gaat niet stoppen met 20 miljoen. En als ik de documenten lees – ge hebt het zelf ook aangegeven – met gedeelde verantwoordelijkheid, met iets meer verantwoordelijkheid zelfs voor het stadsbestuur als ik deze documenten letterlijk lees. Ge hebt infodagen gehad, ge hebt inspraakmomenten gehad. Maar de bevolking heeft nooit in kennis geweest over welke bedragen het exact ging, want hoe dan ook, het is meer dan het dubbele van het oorspronkelijk voorziene. Is het budgettair haalbaar? De trukendoos om dat budgettair haalbaar te maken, die kennen we. De vraag is alleen, enerzijds ethisch, maar anderzijds ook ten koste van welke andere projecten. Daarom is het belangrijk – en dat was de bedoeling ook van mijn interpellatie – om het gehele kaartje eens te bekijken, met zaken die lopen, die overlopen met meerkost, maar ook een aantal zaken die voorzien zijn, maar nog moeten aanbesteed worden, waarvan we nu reeds weten het bedrag zal veel hoger zijn. Daarom niet dossiertje per dossiertje was mijn suggestie, maar bekijk het globale plaatje. En uiteraard, uiteraard is dit het dossier dat er het sterkst uitspringt en dat het meest ontspoor.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Mijnheer Wymeersch, kort, want ...

WYMEERSCH: Inhoudelijk kan ik niet anders dan mij aansluiten bij de collega's, maar ik maak van de gelegenheid gebruik, mevrouw de voorzitter, om mijn vraag van in het begin van de gemeenteraad te herhalen. Ik denk dat het hoogtijd wordt dat we op basis van alle cijfers en alle gegevens allemaal samen op een rustige manier de financiële toestand van onze stad eens onder ogen nemen en evalueren. En ik doe beroep op u en op het college om daarmee in te stemmen en binnen zeer korte termijn deze vergadering, het mag een vergadering zijn achter gesloten deuren, geen enkel probleem mee, maar het moet, ik denk dat het meer dan nodig is, dat dit gebeurt.

VOORZITTER: Dank u wel voor deze suggestie, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Voorzitter, het is niet mijn gewoonte om nog te reageren, maar ik wil, allé, ik wil toch wel twee zaken nog eens duidelijk stellen. Ge begint van 8 miljoen in de oproep en ge kunt die oproep nog vinden op het internet. Daar staat duidelijk 8 miljoen, exclusief btw, exclusief ereloon. En vandaar reken je verder. Zaken voorstellen, die sprong van 8 naar 18 miljoen is echt niet fair. En laat ons daar dan fair over zijn. Dat is niet fair. We zijn waar we zijn, maar geef dan de faire cijfers ook weer en de juiste verhoudingen dan ook weer. Dat is één. Het tweede punt is van inderdaad, ik heb niet geantwoord, Kris, op uw laatste vraag, het morele vraagstuk. Ik vind het – en dat is misschien meer vanuit mijn insteek vanuit stadsontwikkeling en publieke ruimte – ik vind het moreel even belangrijk dat we onze kans, dat we onze stad groeikansen geven door te investeren in dat centrum. De oproep van het nationaal syndicaat van zelfstandigen bv. was heel duidelijk, steden en gemeenten help door te blijven investeren in dat centrum, help de zelfstandigen door te ... En dat is ook een morele verantwoordelijkheid. We kunnen ons stadscentrum echt niet in de steek laten. We hebben deze projecten nodig voor een nieuw elan en een nieuwe toekomst voor onze stad te geven. En niets doen, wat ik hier toch al iets te vaak gehoord heb in deze gemeenteraad, van stop hiermee, stop daarmee, dat is echt niet de juiste keuze.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen.

DE MEYER: Maar er heeft hier niemand gepleit voor stop hier en daar een beetje. Er is gepleit om het geheel te bekijken met verantwoordelijkheidszin en met de financiële consequenties.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan, dat wordt ongetwijfeld nog vervolgd. Dan zitten we bij de interpellatie nr. 11 van raadslid Femke Pieters over Avanse en de Vrije Ateliers, een showroom voor Sint-Niklaas? Mevrouw Pieters, jij krijgt het woord.

PIETERS: Ja, dank u wel. Gezien het late uur ga ik enkele van de andere collega's volgen en mijn interpellatie omzetten in een schriftelijke vraag.

VOORZITTER: Oké, dank u wel, mevrouw Pieters. Dan zijn we gekomen aan interpellatie 13 van raadslid Christel Geerts, leegstand in de binnenstad. En gezien de afwezigheid van schepen Somers zal deze interpellatie beantwoord worden door de burgemeester. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, dank u, voorzitter. Ik ga dat zeer kort doen. Ik denk dat de meesten van ons kennisgenomen hebben van de berichtgeving begin februari, waar wij ja, de twijfelachtige eer hadden om bovenaan het lijstje te staan met de centrumstad waar procentueel het meeste leegstand is. We zijn dus – zeker wat leegstand van de winkelpanden betreft – bij de slechtste van de klas en dat werd ook, uit de cijfers bleek duidelijk dat het nog zeer sterk altijd maar stijgende is. Dat is uiteraard een structureel probleem, dat is ook niet nieuw. Maar het is wel een majeur probleem. Nu, een repliek van schepen Somers, die zegt ja, maar er zit eigenlijk wel heel veel goed nieuws in de pijplijn. Maar, zegt ze, ik kan daar eigenlijk nog niet veel over zeggen, maar het gaat wel over 3 grote ontwikkelingsprojecten en de komst van een aantal winkels. En daar zullen zeker al 8 winkelpanden worden daarmee ingevuld. Nu, ik begrijp dat een schepencollege, een schepen, dat je niet bij een eerste contact met mogelijke investeerders dat allemaal te grabbel smijt. Dat je een persoon een periode, zolang je in onderhandeling bent, dat best zo discreet mogelijk doet. Maar ik denk dat dat dan niet wijs is om daarover dan verklaringen af te leggen in de pers. Zo werkt het niet. Dus op dat moment dacht ik van ja, nu wil ik toch eigenlijk wel eens weten waarover dat dat gaat. En ik dacht nog van ja, misschien is dat wat moeilijk voor de schepen om de namen te zeggen, dan kan ze dat wat mij betreft in besloten zitting zeggen. Ondertussen is het eigenlijk nog een stukje straffer geworden en heeft ook van - hier is al een aantal keren gewezen op de aankondigingspolitiek, maar het kan wel tellen eigenlijk – ondertussen lezen we ook de communicatie van schepen De Meester over het dossier ... Ja, schepen, u knikt van neen, maar ik heb dat toch in mijn krant gelezen. Misschien stond dat dan niet in uw krant, maar in mijn krant wordt u, neemt u het woord en communiceert u over het dossier van Timmermans. Is dat nu hetzelfde dossier als waar schepen Somers het over had? Ik had ook dan graag nu toch nog vernomen van schepen De Meester, is dat al goedgekeurd dat dossier? Want anders vind ik het wel dubbel onwijs van te communiceren over een dossier dat nog niet goedgekeurd is. Want u zegt dat u daar eigenlijk achterstaat, daar heb ik geen probleem mee, maar allé ja, dat is niet wijs.

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts, ik zou, allé ja, omdat we namen beginnen te noemen ...

GEERTS: Ja, maar die namen zijn genoemd in een persartikel door schepen De Meester, ja.

VOORZITTER: Goed, oké. Gaat u maar verder dan.

GEERTS: Dus ja, mijn vraag is dus concreet, over welke fantastische projecten had schepen Somers het? Als wij naar de winkels gaan in de Stationsstraat, dan krijgen we naam en toenaam. Dus dat is blijkbaar al, de geruchtenmolen draait. En een concrete vraag aan schepen De Meester, het dossier in de Stationsstraat, dat in mijn krant stond, is dat al beslist of communiceert u over een dossier dat nog niet finaal door het schepencollege beslist is?

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Geerts. Ik zie dat de heer Wymeersch ...

WYMEERSCH: Ja, mevrouw de voorzitter. Dit is juist iets minder dan ik, ik zou er iets meer tijd aan besteed hebben, maar juist dezelfde interpellatie als die ik had aangevraagd voor schepen Somers. En ik betreur dan ook, dat – alhoewel schepen Somers naar zij zelf zegt ons beiden heeft gecontacteerd - ...

GEERTS: Ja, dat is zo. Ja.

WYMEERSCH: ... dat ik wel akkoord was om mijn interpellatie te verdagen tot volgende commissie en dat collega Geerts dat blijkbaar niet heeft gedaan. Dus oké, ja, goed. Het zij zo. Misschien dat ik er eventueel nog op de commissie op terugkom, maar dit is geen, laat ons zeggen geen fairplay. Niet ten opzichte van de schepen, niet ten opzichte van collega's.

GEERTS: Als ik even mag repliceren? Het is inderdaad zo, dat schepen Somers mij gebeld heeft en ik heb toen tegen schepen Somers gezegd, kijk, het schepencollege is één en ondeelbaar. Dan kan misschien ook iemand in uw plaats antwoorden. Dus in die zin was dat eigenlijk, allé, had ik dat ook zo met haar gecommuniceerd.

WYMEERSCH: Dat is genoteerd. En ik heb een olifantenvel en -geheugen.

VOORZITTER: Ja, goed. Ik zal dan aan de burgemeester vragen om hier te reageren.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik zal reageren als soort van het college. En het is inderdaad nogal, allé, nogal pijnlijk en moeilijk om nu in de moeilijke omstandigheden waarin schepen Somers en haar echtgenoot en familie verkeren, om ook een stuk te moeten reageren op ja, woorden die in de krant verschenen zijn, die in de mond gelegd zijn van schepen Somers. En waar dan mevrouw Geerts tekst en uitleg over vraagt. Dus ik zal een antwoord geven. Dat zal niet volledig zijn, omdat ook een aantal zaken – ik ga daar direct op terugkomen – ja, die dan, die moeten door mevrouw Geerts rechtstreeks aan mevrouw Somers gevraagd worden. Nu, één, natuurlijk, niemand werd vrolijk van de cijfers die Locatus eind januari, begin februari bekendgemaakt heeft in verband met de leegstand in de centrumsteden.

Nu, ja, die cijfers moeten enigszins genuanceerd worden, maar allé, ik wil ook wel meegeven, ik ben in de periode 2009-2012 ook schepen van economie geweest en ik kreeg toen heel wat vragen van ondernemers en eigenaars in de Stationsstraat van ja, mijnheer de schepen, wat gaat er gebeuren in de Stationsstraat, heeft het zin om daarin te gaan investeren, om daar kosten te doen of niet. Ge kreeg geen vragen van nieuwe kandidaat-investeerders. En we hebben toen met het toenmalige stadsbestuur en toen ook nog onder het burgemeesterschap van mevrouw Geerts de beslissing genomen om toch die Stationsstraat aan te pakken, grondig te vernieuwen. Wat dan ook gebeurd is tussen september 2012 en oktober 2013. En daarna hebben wij gezien hoe dus geleidelijk aan toch die leegstand in de Stationsstraat in het focusgebied is gaan dalen. Wij wisten op voorhand één, dat dat een lang en moeizaam proces zou zijn. Dat daar voortdurend opnieuw inspanningen moesten worden geleverd. Dat we daar als stadsbestuur een actieve rol in moeten spelen. En de voorbije uren zijn daar nog een aantal voorbeelden van gekomen. En wat dan toch wel, ook al is er nu terug een oprisping van leegstand, toch ertoe geleid heeft, dat van de leegstand in het focusgebied anno 2013 27 %, dat dat nu gedaald is tot 2017, euh tot 17 %. Dat is nog 17 % te veel hé, collega's. En we zullen daar samen met de ondernemers, met de investeerders aan moeten werken om dat verder dus terug te dringen. Wat stel ik de voorbije jaren vast? Dus dat ik én van een aantal eigenaars-ondernemers in de Stationsstraat én van externen, dat daar toch met de regelmaat van een klok kleinere en grotere gesprekken plaatsvinden rond of klein en grotere initiatieven op tafel worden gelegd om te investeren in de Stationsstraat. Dus men gelooft in de toekomst. Dat is een verhaal van vallen en opstaan, want allé, we hebben ook de voorbije weken gelezen dat er nog een aantal zaken verdwenen zijn in de Stationsstraat, wat we alleen maar kunnen betreuren. Nu, ja, de cijfers die locus geeft, zijn natuurlijk gebaseerd op metingen en op vaststellingen, waar geen rekening wordt gehouden met verbouwingen of pop-up initiatieven. Die worden ook allemaal eigenlijk als leegstand beschouwd zonder meer. De cijfers, die ik heb gegeven, zijn dus de cijfers wel dus met die nuance. Nu, mevrouw Geerts, toen ik met mevrouw Somers contact heb gehad om uw punt hier te behandelen, heeft zij mij gezegd dat de cijfers, die in de krant waar u naar verwijst, de krant van 3 februari als ik mij niet vergis, de cijfers die in haar mond worden gelegd, dat zij die toen niet genoemd heeft. Nu, ik kan u ondertussen wel zeggen – en ik zal dat straks in de besloten zitting doen – dus over een aantal projecten in de Stationsstraat, waar enerzijds vergunningen zijn toegekend, die ook in uitvoering zijn. En dat ziet ge op een aantal plaatsen in de straat. Twee, vergunningen die nog niet in uitvoering zijn. En drie, dus omgevingsvergunningen die in aanvraag zijn. En dat is op een 6-tal, heeft betrekking op een 6-tal projecten.

Daarnaast – en dan gaat het over het 2e artikel waar u ook schepen De Meester in vermeldt – is het zo, dat het grote project om het zo te zeggen, het project T, dat dat blijkbaar ofwel op initiatief van de journalist of op initiatief van één van de eigenaars een communicatie is gebeurd, waarna de journalist aan schepen De Meester om een reactie heeft gevraagd. Dus, wat schepen De Meester gezegd heeft, is een reactie die nog geen betrekking heeft op een dossier, waar een vergevingsvergunningsaanvraag voor werd ingediend. Dat is alles wat ik nu eigenlijk in de openbare zitting wil zeggen. Als schepen De Meester, omdat hij genoemd is, daar nu ook nog op wil reageren, dan doet hij dat best nu.

DE MEESTER: Misschien inderdaad zeer kort hé. Het klopt hé, zoals de burgemeester het schetst. De pers had mij gecontacteerd en had mij gevraagd om een reactie. Ik heb niet zelf de pers gecontacteerd of iets dergelijks. En het enige dat ik gezegd heb, is dat er gesprekken lopen en dat die sfeer van die gesprekken positief is. Dat er geen omgevingsvergunningsaanvraag is ingediend momenteel en dat ik geen idee heb wanneer dat die zal ingediend worden. Dat is het enige dat ik daarover gezegd heb.

VOORZITTER: Oké, dank u, schepen. Ja, mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, dank u voor de toelichting. Ik was een beetje verbaasd over de burgemeester zijn lange inleiding, omdat natuurlijk, ik heb ook gezegd, allé, het ging mij niet zozeer over de cijfers op zich. Ik heb gezegd, dit is een structureel probleem hé. Dit is ook niet een probleem van een specifiek bestuur. Allé, dit heeft met heel veel, heel veel zaken te maken. Dus daar ging het mij niet om. Het ging mij vooral om de communicatie. Maar we gaan daar straks meer informatie over krijgen. Dus ik heb het dan wellicht verkeerd geïnterpreteerd. Ik denk niet dat er in de krant stond dat voor het project T - om het zoals de burgemeester het noemt te stellen – een omgevingsvergunning was. En, schepen De Meester, allé, het blijft altijd wat delicaat als een schepen voor een project dat nog moet komen, ik denk dat er iets stond in de krant dat u het zeer genegen was. Dat is sowieso niet wijs én ge zijt ook niet altijd verplicht om te antwoorden als de pers u contacteert. Maar dit geheel terzijde natuurlijk. Maar het stelt u soms wel heel kwetsbaar op als u a priori al een standpunt inneemt.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel, mevrouw Geerts. Dan stel ik voor dat we nu overgaan tot de geheime zitting. Dus mag ik vragen, dat de journalisten ... (einde opname).

---ooOoo---